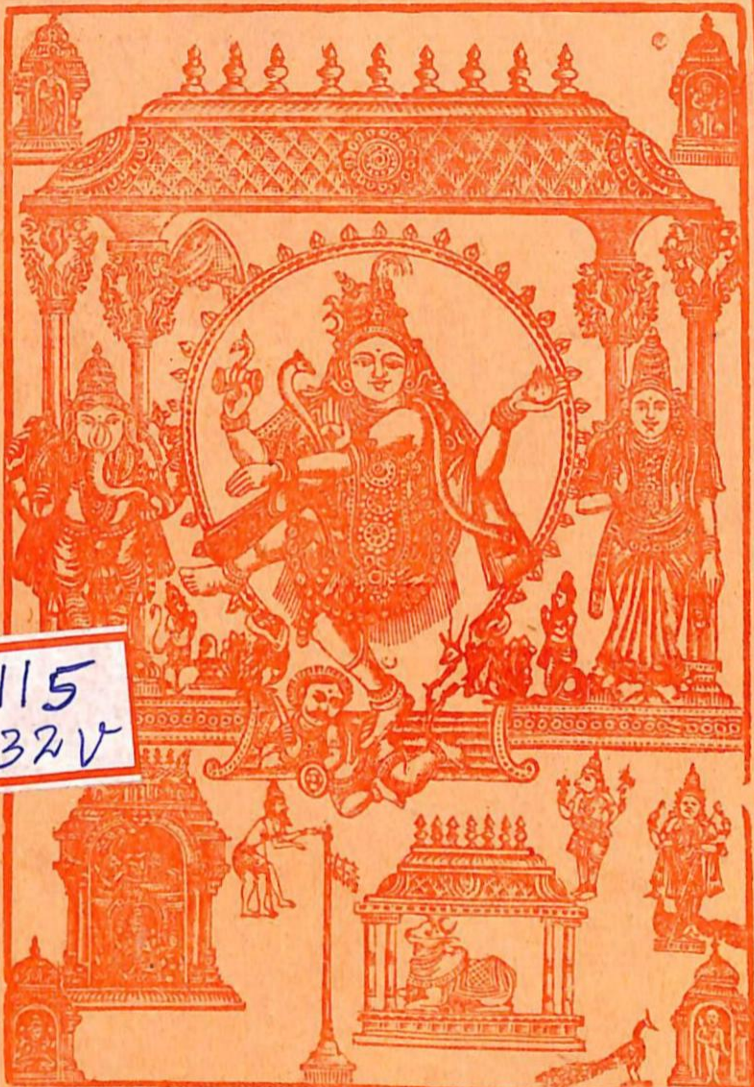
திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திர கீர்த்தனை

[ஐதீகப் படங்களுடன்]

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ் அவர்களால்,
வெளியிடப்பட்டது.

இதன் விலை] சென்னை [அணா 8.

உ

பெரிய புராணத்துள்

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

நந்தனார் சரித்திர

கீர்த்தனை

இவை, ஆனைதாண்டாபுரம்

பாரதி - கோபாலகிருஷ்ணையரால்

இயற்றியது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள்விலாச அச்சுயந்திரசாலை,

சென்னை.

இதன் விலை] 1935. [அணா 8.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நந்தனார் சரித்திர வரலாறு

திருவெண்ணீறு தரித்த பரமசிவனார் திருக்கொலு வீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் பரிசுத்த மனம்போலும், படிகம்போலும் பலவுலகிற் புண்ணியங்க ளெல்லாந் திரண்டுருண் டொருவடிவாகப் பிரகாசிக்கின்றதுபோலு மிருக்கின்றது. அதில் இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களினோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், கற்பகமாலைகளும் கண்டு பற்பல முனிவர்க ளஞ்சலி செய்து அம்மலைப்பக்கங்க ளெங்கு நெருங்கியிருக்கின்றனர். அது அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கிந்நகர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர் என்னும் பதினெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல் கோடி சூரியர் பிரகாசிப்பது போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின் முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவரா யிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர் பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத் தலைவர். அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும் பெற்று கைலையைக் காக்கப்பட்டவர். தேவர் முதலான யாவருக்கும்மேலானவர். பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புமுடையவர். இவரால், இரவும்பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலை யென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் மேலான சமயம் சைவசமய மென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவு ளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னிய மகாமுனிவர் இறப்பற்றிருக்கின்றனர். சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற் கடலைக் குடித்தவர் சிவனிடத் திடைவிடா தன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும் பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந் திருக்கின்ற சமயத்தில், அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒரு பிரகாசந் திரண்டுதோன்ற, அங்கிருந்தவர்க ளெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரைநோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம்! இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரண மென்னவென்று கேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார்: தென்திசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று இரு

கரமுஞ் சிரமேற் குவித்து அத்திசையை நோக்கி வந்தனஞ் செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ் சிந்த உபமன்னியர் துதிக்கும் போது, மற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந் தீரும்படி அம் முனிவரைப் பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினர்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே! சிவபிரானுடைய திருவடிகளை யன்றி மற்றொருதெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே! இப்பொழுது வணங்கவேண்டிய காரண மென்னவென்று முனிவர்கள் கேட்க, உப மன்னியர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே! பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையையும், திருவெண்ணீற்றினையும் அணிகின்ற வர் எள்ளிட விடமில்லாது கொள்ளிட நதிசூழ்ந்த சோழவளநாட்டி லிருக்கு மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் குலத்தில் சேற்றில் செந்தாமரை உற்பவமானாற்போலும் நந்தனரென்பவரொரு வர் பிறந்தார்: அவர் விவேகசூட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிய காணி யாட்சியும் சிவபணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடியாரைக் காணுங் கண்காட்சியும் உடையவர். இவர், குலாசாரத் தன்மையுஞ் செய்து மலர்கொய்து தாம் சிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும் பேரிகை மத்தளங்களுக்குத் தோலும், வாறும், யாழுக்கு நரம்பும், சுவாமிக்குக் கோரோசனையும் முறையாகயும் இறையாகவுங் கொடுத்து வருவார். சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற் போய் தூரத்திலிருந்து மனங்கசிந்துருகிச் சிவனைப் பாடியாடி வருகிறநாளில், திருப்புன் கூரில் பரமசிவனைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்து திருக்கோயி லின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கதரிசனை காண ஆவலாகவுங் காவ லாகவும் வணங்கிப் பாடுகையில், பரமசிவனர் சந்நிதிக்கு முன்னிருக் கும் நந்திதேவரை விலகும்படி செய்து காட்சிகொடுத் தருளினர்.

நந்தனர் சுவாமிதரிசனை செய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத் தைக் கண்டு அதைப் பெருங்குளமாக வெட்டித் தம்முடைய ஆதனூ ரென்னுஞ் சேரிக்குப்போனர். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வலஞ் செய்து தொழுதுகொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம்வைத்து தம்முடைய சாதி கோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லை யென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லி யிருந்தார். சிவபணிவிடையாலும், தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதிய ருத் தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல் அநேக நாட்கள் சென்றபடி யால், அவருக்குத் திருநாளைப் போவாரென்று பெயர்வந்தது. அதன் பிறகு திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம் வந்ததும் சுவாமி அவருக்குக் காக்ஷிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகாமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேரானந்த மடைந்தனர். இதனடியில் வரும் நொண்டிச் சிந்தினல் ஷை சரித்திர விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

கற்பக விநாயகர் துதி

காப்பு - வெண்பா

கந்தன் றனையளித்த காதலனாற் பேறுபெற்ற
நந்தன் சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணி கோபுரத்திற் றேடிவளர் கற்பகத்தாள்
அல்லும் பகற்றுணையே யாம்.

முக்குருணி விநாயகர் துதி

விருத்தம்

நந்தணி காத்தான் றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தன்முக் குறுணியான்றன் னளினபொற் றாள்வணங்கி
நந்தன்பே ரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச் சொலிப்பின்பேரா
நந்தமுற் றுலகினாளும் நலமுடன் வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்

கலி விருத்தம்

தக்க சீர்த்திகொள் நந்தன் சரித்திரம்
இக் கதை யையெடுத் தேயியம்பிட
சொக்கர் மேனியன் தில்லைச் சபைதனிற்
றக்கத் தோமெனுந் தாள்கள் சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமிவல்லி தோத்திரம்

விருத்தம்

பாம்பினைத் தந்தையாகப் படைத்துபின் பெவருங்காணப்
பாம்பினைப் பணியாய்க்கொண்ட பரையருட் பாதமேத்திப்
பாம்பினிற் புலியும்பாம்பும் பார்த்திட நந்தனார்கன்று
பாம்படி முத்திதந்த பழங்கதைப் பகருவேனே.

சுப்பிரமணியர், தெய்வயானை, சரஸ்வதி, இலக்குமி, விஷ்ணு இவர்கள் துதி

விருத்தம்

சச்சிதானந்த சதாசிவனருளைச் சார்ந்தநித்திய னந்தநந்தன்
உச்சிதக்கதையைக் கீர்த்தனையாக வுலகெலாந் துதித்திடச்சொல்
அச்சிலைவேற்கை யறுமுகன்தெய்வ யானைசெங் கலைமகள்கமலை
பச்சைமான்மற்றும் பரவியதேவர் பாதபங்கயம் பணிகுவனே.

திருத்தொண்டர் முதலிய தில்லைமூவாயிரவர் துதி

விருத்தம்

வாதவூ ரடியாரோடு மற்றறு பத்துமூவர்
பாதமே வணங்கித்தில்லைப் பதிதனி னுளுமேவும்
போதமூ வாயிரத்தோர் பொன்னடிக் கமலமுன்னி
யோதுநந்த னார்சரிதை யுரைத்திடத் துணிந்ததாமே.

அவையடக்கம்

விருத்தம்

சிற்பிகள்காண்போர் சிந்தையும்விழியும் செப்புநல்லின் புறத்திட்டும்
விற்பனங்கண்ட வறிவிலானெழுதும் விதமென்முத் தமிழென்னுஞ்
சொற்புகழ்கல்வித் துறையெலாந்தெரிந்த தூயநற்புலவர்முன்கருதிப்
பொற்புறவிசைக்குங் கீர்த்தனமிதனைப் புவிமிசை மதிப்பார்களம்மா.

விநாயகர் துதி

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கணநாதா சரணம் காத்தருள்
கணநாதா சரணம்

அநுபல்லவி

பணமார்சேஷன்ருங்கியபார்மீதினிலே நேருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரங்கிருபைகண் பாருங் (கண)

சரணங்கள்

சொல்லும்பிரணவமூலாதூயவேதாந்த நாதா
துலங்குமுனிவர்மனத்துகளறுத்தருட் போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிநுகர்வி னேதா
நாயேன்சொலுந்தமிழைநாடிரக்ஷிக்குந் தாதா (கண)

அம்பரமானமன்றுள்ளாடும்பர னளிக்க
அரைநொடியினில்வலமாகிமனங் களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துவுயர்மாங்கனி யளிக்க
உளந்தளராமலுண்டமுதல்வாதூய வொளிக்க (கண)

தேஜோங்குநவரத்னச்சிகரமேலக்கோ புரத்
தேவிற்றிருக்குமெங்கள்தேவாகுண்ட லாதர
பூஜித்தவர்க்குவரம்புரிந்தருளு மாதார
பூமிசைநாடகஞ்செய்யுமிதமோ மாகர (கண)

புராணிகர் சொல்-விருத்தம்

வளம்பெறத்தரும மோங்கியவாத
னூரில்வாழ்ந்திடும் புலேயர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள் குடிப்பெயர்விளங்க
உதித்தபுற்றீபமே மணியே
கலங்கிலாக்கதிரே யெனப்புகழ்ந்தோதக்
கதித்தசீர்நந்தனர் சரிதம்
விளம்பிடமுதலிற் றேடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப் படைத்தனனே.

தோடயம்

இராகம்-நாட்டை, ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத னூரார்-சேறிபுலேக்குடிவவதாரா
தருமநெறிநந்தனர்ப் பேரார்-சரித்திரமதனேச்சொலவே ஆ ஆ

அருள்வளர்கஜமுக சாமி-அம்பிகைதந்தருளும்சுவாமி
அங்குசக்காதல சாமி-அம்புயத்தாணிதந்துணேயேஜெய
வண்டணிமாமலர் தாரன்-மண்டலம்வாழ்த்தியதீரன்
அண்டுமெளியற்கு தாரன்-மன்னுங்கதைசொலவே ஆ ஆ

புண்டரீகபுரத் தீசன்-புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன்-தாமரைத்தாள்கடுணேயே ஜெய

மங்களம்

விருத்தம்

சங்கரன்றனக்கும் சண்முகன்றனக்கும் சதுர்முகப் பிரமனுர்தனக்கும்
பங்கயமாற்கு மவர்மனையாட்கும் பார்மக்கட் பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்ட வசுக்களானவர்க்கு சதுர்மறையோது மந்தணர்க்கும்
பொங்கியமூ வாயிரநந்தனுர்க்கும் பொதுப்பட மங்களம்புகல்வாம்.

இராகம்-அசாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி

ஆதிமத்தியாந்தனக்கு மங்களம் எங்கள்
ஆநந்தநந்தனுர்க்கு மங்களம்

அநுபல்லவி

பாதிமதிநதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும் (ஆதி)

சரணங்கள்

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்ததொருபெண் ணுக்கி
சிலைவளைத்தபாசுராமன் கெர்வத்தைப் போக்கி
மலையைச்சுமந்துபெரு மடுவிலொருகாற் றூக்கி
மாடனங்கஞ்செய்த மாயமானினை யெய்த (ஆதி)

குருபரநாதருக்குங் குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருககும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குகந்த வுயரரசினைத் தந்த (ஆதி)

சக்கரைமுக்கனியவல் தினைநுகர் நாதருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசுக்க ளுக்கும்
பக்குவமாகவிதைப் பாடுஞ்சங்கீத ருக்கும்
பார்மகட்கும்பங்கயப் பாவையர்க்கும் விஜய (ஆதி)

பெரியபுராணச் செய்யுள் விருத்தம்

திருமறையோர் புராணமவைபதின் மூன்றுசிவவே
தியரானவழிபட்ட புராணமோரிரண்டு
குரைகழன்மாமாத் திரரொன்றறுவர் முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னவரைவர் வணிகர்குலத்தைவ

P.O.T.M. &C

திருமைநெறி வேளாளர் பதின்மூவருடைய
திருவர்சா லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர்
பரதசான் ஞர்வண்ணூர் சிலைமறவர்நீசர்
பாணரிவ ரோரொருவ ராம்பகருங்காலே.

உபமன்னிய பகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லிய

வசனம்

இவ்வுலகில், பெரிதாகிய வேத சாஸ்திரங்களுக்குள்ளே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவ பக்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பக்தி விலாசத்தை (உபமன்னிய பகவானுனவர்) அனேக ரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகின்றூர். (பெரிய புராண) மென்று சொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்த புராணத்திலும் இன்னும் அநேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்தி மார்க்கங்களாகிய கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடித்தது போலச் சிலது கீர்த்தனங்களினுலும், விருத்தங்களினுலும், சிவபக்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவது போல உளறினேனென்று ஆனதாண்டாபுரம் கோபால கிருஷ்ணையன் பெரியோர் அடிவணங்கி, ஆனந்தம் பெருகிச் சொல்லிய திருநாளைப் போவார் சரித்திரத்தை யாவரும் வினவிக் கேட்கும்படி சிரம் வணங்கி விளுவினேன். பாரதம், பாகவதம், பகவத்கீதை, சிவரகசியம், ஸ்காந்தம் முதலாகிய பக்தி, ஞான வைராக்கிய சாஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரசிவ பக்தி பண்ணுமல் இச்சுர வேத பாரங்கதனு யிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும், பதினன்கு லோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று (உபமன்னிய பகவான்) சொல்ல, அதற்கு ரிஷிகள் சொல்லுகின்றூர்கள். பக்தி ஞான வைராக்கியங்களைத் தெரியப்படுத்தானின்ற வேதப் புராணங்களைப் பார்க்க அறியாராம். அன்றியில் அவிவேகிகளா யிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பக்தி வருமென்று ரிஷிகள் கேட்க, (உபமன்னிய பகவான்) சொல்லுகின்றூர்.

திருநாளைப்போவார் சரித்திர முழுதும் நொண்டிச் சிந்தாகப் பாடி யிருப்பதால், முன்னம் சிந்துபாடி அதன் பிறகு சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சியில் கீர்த்தனங்களோடும், விருத்தங்களோடும இடை நடுவில் சிந்து துண்டு துண்டாகச் சேர்ந்து வரும்.

உபமன்னிய பகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லுகின்ற

நொண்டிச் சிந்து, இராகம்-புன்னுகவராளி.

பழன மருங்கணையும்-புலைப் பாடியதுகூரை வீடுதனில், சுரையோ படர்ந்திருக்கும் - அதைச்-சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும், பருந்தோடி வட்டமிடும்-இளம்-பச்சைப் பிசிதமே விச்சைகொண்டு, கோழிகூவுங் கூக்குரலும் - பாருங் - கொல்லைபருகினில் வெள்ளெலும்

பும், நரம்புங் குவிந்திருக்கும்-பல-நெட்டி மிதந்திடுங் குட்டைகளில்,
நண்டோ குடியிருக்கும், சிறு-நத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும் தோலூ
ருக் கேணிகளில், வெகு - கொலைப்படும் வாடை சொல்லறியாப்
பரம்போ அடித்திருக்கும், வயற் - பக்கங்களில் மெத்த நொக்கெலும்
யும் கிழித்தோல் நரம்புகளும், அவர்க் - கீனமில்லை சிறு மீனுலரும்
தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு, அவர் - தெந்தினம் பாடுவார் சுந்தர
மாய் இலுப்பை மணியரையில், கட்டி - இண்டந்தலைகளில் பூண்டி
ருக்கும் சங்குதோடு காதணியும், அருந் - தாவடமேயவர் தாவிடமாம்
மணியோ தரித்திருப்பார், தெரு - வாசற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு
கொண்டாட்டமா யிருப்பார், கையைக்-கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்ட
முடன் மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார், பறை-வாத்தியமும் வெகு நேர்த்தி
யுடன் இருக்கும் புலைப்பாடி, அதில் ஈசன் திருவடி நேசமுடன்
சாரும் ஒரு புலையர், அவர்-சாதிமுறை தவறாதவராம் நந்தனா ரவர்
பெயராம், வெகு - நல்லவரா மிந்தத் தொல்லுலகில் அவரே சிவனடி
யார், அவர்க்காரு மெதிரில்லைத் தாரணியில் கோடி கோடி சென்மங்
களோ, முன்னங்-குற்றமறச்செய்த நற்றவமே அவதாரமானதுவோ,
ஈசன் அன்பு புரியும் பேரின்பசுகம் கொள்ளை கொள்ளவே பிறந்தார்,
திருக்-கோயில் வழஞ்சுழன் றுவலுடன் செய்யும் பணிவிடைகள்,
ஈசன்-சிந்தை மகிழ்ந்துப் புறந்தோல்கொடுத்து மறவாமலே தினமும்,
நல்ல-வாசம் பெருகுங் கோரோசனையும் - தேவாலயங்கள்தோறும்,
தந்து சித்த முருகிய பக்தி வெள்ளம் புரண்டோடிக் கங்குகரை,
என்று-புகலறிய வொண்ணாத கண்டீர்-சாதியில் நீசனவர், பேணிச்
சாருமுறவின் முறையாருடனே திருப்புன்கூர்ச் சென்றானைக், கண்டு-
சேவித்திசை பாடி பாவித்தபின் தில்லைச் சிதம்பரத்தைக், கண்டு-
சேவிக்க வேண்டுமென் றுவலுடன் நாளைப்போவே னென்றாராம்,
தன்னை-நாடும் பறையர்களோடிவந்து அண்ணை நீ போகாதே, நமக்-
காண்டை பொல்லாதவன் வேண்டிக் கொள்ளான் பார்ப்பார சாதி
யுண்டே, அதென்ன-பாடுபடு முழக்காடுமங்கே நமக்குந் திருநாளோ,
அந்த ஞாயமுண்டோ யென்ன மாயமிது வென்றே தடை செய்தார்,
சிவன் வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே அறியாதுபோலிருந்த,
செம்பொன்-னம்பலத்தாரடியைக் கும்பிடவே ஆதனூர்தனிலிருந்து,
விடும் - அம்புப்போலப் பறந்தையமின்றித் தில்லையருகில் வந்தார்,
மனந்-தேறிக்கொண்டார் குறை யாறிக்கொண்டார் கெண்டாமணி
யோசை, காதில் கேட்குதென்றாரதைப் பார்க்கவென்றே கொண்
டாட்டமாகிவந்தார், கையை-குவித்துக்கொண்டே தனக்கம்பிட்ட
தோவென்றே மனமகிழ்ந்தார், தெரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன்கண்
டார் களையாறி, இரு-கண்ணிலானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிர்
புறத்தே, வெகு-நேர்த்தியென்றாரிதைப் பார்த்ததில்லை பணிந்தார்
பரவசமாய், நல்ல-பாக்கியசாலிக ளாகுமென்றார் இதுதானோ தில்லைப்
பதி, என்று-எக்களித்தாரோடிக் கெக்கலித்தார் ஐயாவுன் சந்நிதியோ,
நான்-ஆசைகொண்டு வந்தே நேசமுடன் தெருவில் பொடித்துளை,

அள்ளித்-தேகமுழுதினுந் தாகமுடன் தரித்தார் திருநீறும், நாலு-சாஸ்திர வேதங்கள் பார்த்துணரும் பெரியோ ரிருக்குமிடம், இந்தப்-பேயனிருப்பது ஞாயமல்ல நானோ பறைச்சாதி, தில்லை-நாதன் தரிசன மாதரவாய்ப் பண்ணுப் படுபாவி, இந்தப்-பாரிலிருப்பது சீரலவே என்றே குளத்தோரம், புககி-எங்கிநின்றார் துயர்-நீங்கிநின்றார் ஓயாப் பெருங்கவலை, கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக் கண்ணீர் கரைபுரள, இரு-கைதொழுவாரவர் மெய்த்தொழுதார் கீழே புரண்டழுதார், ஒன்றுங் - கேள்வி முறையில்லையோ-நாதா வென்றே தலை குனிந்தார், எந்தன் வேதனையைக் கண்டு ஆதரிக்கும் தெய்வங்கிடையாதோ, பாவி-சித்தந்தெளிய விரத்திதந்து வாவென் றழைப்பாரோ, விண்ணில்-வானவர்கள்போற்று மூனமிலா கனகசபை நடனம், கண்ணிற்-காட்டக்களித்திட நாயடியேன் வருந்தித் துதிப்பேனோ, எந்தன்-வாணாளொழிவது வீணெனவே அடா யிதென்னவென்று, சொல்லி-அந்நகர்வீதியைச் சுற்றிவந்தார் இரவும்பகலோயா, ரதை-ஈசன்கண்டு விசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ணன் பணியும், திருப்பாதமுள்ள தில்லை நாயகனே கனவிலுருவாகி, வந்து காக்ஷிகொடுத்துக் கடாட்சித்தபின் எரியினிடை மூழ்கி, வெகு இன்பம் பெருகிய அன்பர் துதி வேத முனிவடிவாய்த், தில்லை-வேதியர் கண்டிருகை தொழுதார் அங்கம் புளகிதமாய்ச், செம்பொன்-வம்பலத்தாடிய சம்பிரமத்தைக் கண்டா ரறிந்திலரால்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, சாப்பு தாளம்

பல்லவி

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்-ஐயா
நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்

அநுபல்லவி

ஆசையுட னம்பலவனடியி விருந்தாலும் (நீசனாய்)

சரணங்கள்

கோதிலாத்தவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி விருந்தாலும்
வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும்-மாயை
விலகாது ஒருநாளுந் துலையாதுதுன்பம் (நீசனாய்)

களவுகொலைசெய்து வந்தாலும்-பழிக்
காரருடன் என்னேரங் கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேவாழ்வு கெட்டாலும்-நல்ல
மனிதனவனிடமாக மறலியணு காது (நீசனாய்)

ஏத்தகருமங்கள்செய் தாலும்-எங்கு
மிடையாத கொடையாளியென விருந்தாலும்

கோத்திரகீர்த்திமிகுந் தாலும்-எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்-நினையாதோன் (நீச)

வசனம்

இப்படியே பத்தி செய்தால் போதும் மற்ற சாதி வருணாசிரமங் களினாலேயே ஒன்றும் பிரயோசன மில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத் தைச் சொல்லுகின்றார். பூர்வத்திலே தில்லை வெட்டியானென்றும், பெற்றான் சாம்பனென்றும், ஆதனூர் நந்த சாம்பனென்கிற திருநா ளைப் போவானென்றும் பெயர்பெற்ற இம் மூன்று பேர்களுந் திருச் சிற்றம்பலத்தை யடைந்தார்கள். இம் மூன்று பேர்களில் நந்த சாம்ப னென்பவர் மாத்திரம் தில்லை மூவாயிரம் பேர்களும் பார்க்கச் சபாப் பிரவேச மானாரென்று சொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆநந்தமடைந்து உபமன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து பாடி வணங்கி அஞ் சலி செய்து, ஓய் சுவாமி! எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில், முக்தி யடைந்த திருநாளைப் போவாரென்று பெயர் படைத்துப் பேறு பெற்ற சிவபத்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷி கள் பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாரிஷியானவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வர்ணிப்ப தைப் பார்க்கிலும், ஈஸ்வர பக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்லு கிறது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத் தொடங்கினார். சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சிலது நாள் நந்தன் சொல்லி வந்தபடியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேய முண்டாச்சுது. ஆகிலும், ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச் சொன்னா லுஞ் சொல்லலாம். பக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்ல யாவர்க்குந் தெரியாது. தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோமென்று மயிர் சிலிர்த்து ஆநந்தக் கண்ணீர் வடித்து மனங் களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து வாயால் துதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிக்ளா யிருக்கின்ற தாபத்திரயங் களினாலே துன்பப்பட்டிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்த வருஷம் வருஷித்தல்போல நந்தனுருடைய புண்ணிய கதாமிர்தத்தை வருஷிக் கத் தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்-ஆனாலுமத்தி
யந்தம் பக்திரசசெந்தஞ்-சொல்லச்சொல்ல (நந்தன்)
நந்தன்சரித்திரம்மெகுஅந்தஞ்-சிவனாருக்குச்
சொந்தந்துலையும்பவபந்தங் கேட்டபேர்க்கு (நந்தன்)
ஏதுயிவனைப்போலே சாது-பூமியிலிருக்
காது அரிது இருகாது-படைத்தபேர்க்கு (நந்தன்)
வாடிமனதிளகிப் பாடி-அரகராவென்
றாடி கனகசபை நாடிச்-சேருவேனென்ற (நந்தன்)

அண்டர்கொண்டாடுஞ் சோழ-மண்டல நாதனைச்சூழக்
கொண்டமேற்காட்டில்விண்ட-ஆதனூரில்வாழ் (நந்தன்)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருநாளைப்போவான்-சரித்திரம்
தேனிலும்பாலிலுமினியது கண்டீர் (திருநா)

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்
கர்த்தமிதுவென் றனுதினம்பணியும் (திருநா)

மேதினிபுகழுமாதனூர்விளங்கவந்த மாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவன்வேதகுருபர நாதனைப்பணியும் (திருநா)

மனதில்குற்றமில்லாதவனிக்கைதவஞ்சனைமாய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலும்நினவிலும் சிவபதங்குருபதங்
கருத்துறைகளித்திடப் பெருத்திடவாசனும் (திருநா)

சாதிமுறைமைதவறாதவன்பவ சாகரத்திடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம்
பொய்யிதுமெய்யிது வல்லவென்றறிந்திடும் (திருநா)

பெரிய புராணச் செய்யுள்

கொச்சகக் கலிப்பா

பகராதுலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற்கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகடிரைகரைத்தான்
முகந்துதரவிருமருங்கு முனரிமலர்க்கையேற்கும்
அகன்பணைநீர்நன்னாட்டு மேற்காநாட்டாதனூர்.

வசனம்

கொள்ளிடத்துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படிக்குக் கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராவதி, அளகாபுரி பட்டணத்தை தோற்கச் செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி சித்திகள் நிறைந்து திரண்ட செல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த தத்துவஞான மறிந்து சாட்சாத்காரம்பெற்ற வேதியரோடு மற்றமூன்றுவருணாசிரமங்களாலே சூழப்பட்டுப் பூலோகத்தில் அதிகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆதனூரென்னும் கிராமத்திற்கு வெளியில் நஞ்சை நிலங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற சடை சாதியார் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கொண்டாடிச் சொல்லுவார். ஏனென்றால், ஸ்கந்த புராணத்தில் அஞ்சு போககண்டத்திலே சிவபத்தன் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கைலாசமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால் உபமன்னிய பகவான் மிகவுங் கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றார்.

சிந்து

பழனமருங்கணையும்-புலைப்பாடியது கூரைவீடுதனில், சுரையோ படர்ந்திருக்கும், அதைச்-சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும், பருந் தோடி வட்டமிடும்-இளம்-பச்சைப்பிசிதமே விச்சைகொண்டு கோழி கூவுங்குரலும், பாழுங்-கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்பும் நரம்பு குவித்திருக்கும், பல-கெட்டி மிதந்திடும் குட்டைகளில் நண்டோ குடியிருக்கும், சிறு-நத்தைககமடம் வலுத்திருக்கும், தோலூறுங் கேணிகளில், வெகு-தொல்லைப்படும் வாடை சொல்லறியாப் பரம்போ அடித்திருக்கும், வயற்-பக்கங்களில் மெத்த நொக் கெலும்பும் கிழித் தோல் நரம்புகளும், அவர்க்-கினமில்லைசிறு மீனுலரும் - தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு, அவர்-தெந்தினம்பாடுவர் சுந்தரமாய் இலும்பை மணியரையில், கட்டி-இரண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும், சங்கு தோடு காதணியும்-அருங்-தாவடமேயவர் தூவிடமாய் மணியோ தரித்திருப் பார், தெரு-வாசற்புறந்தனி லேசிக்கொண்டு கொண்டாட்டமா யிருப் பார், கையைக் - கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன் மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார், பற-வாத்தியமும் வெகு நேர்த்தியுடன் இருக்கும் புலைப்பாடி, அதில்-ஈசன் திருவடி நேசமுடன் தரிக்கும் ஒரு புலையர், அவர்-சாதிமுறை தவறாதவராம், நந்தனாரவர் பெயராம்.

வசனம்

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வார் இப்பரி வுடன் சிவன் கழற்கே விளைக்தவுணர்வோடு மகதாராபத்தி நூற்புல மையாண்ட தொழிலனுயக்திலொப்பிய நந்தனுரென் ருெருவருண் டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுந்த அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகிய நந்தனார் மிகுந்த பத்திபுரிந்திருந் தார். வீச்சுடன் சேற்றில் விழுந்தாலும பிள்ளைப்பூச்சிமே லொட் டாது. அத்தன்மைபோல் எத்தனை காரிய மிருக்கினும் முக்தி அளிக் குங் கர்த்தனுகிய அத்தனை தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும் வைத்து உத்தமபத்தி பெற்றிருந்தார்; மற்றது மறந்தார்; உற்றது முணர்ந்தார். இப்படி யெல்லா மிருந்தும் நல்ல குணமில்லாமற் போனுல் உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா?

சிந்து

இவர் வெகு நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில் அவனே சிவனடியார்.

வசனம்

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினுலே இவரைப்போல பத்தி மார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறுர் ஆரிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா தணைகடந்த பரமசிவ பத்திமா னென்று சொல்லப்படும்.

நந்தனார் வாழ்ந்த பரச்சேரி

சிந்து

அவர்க்-காருமெதிரில்லைத் தாரணியில் கோடிகோடி சென்மங்களோ, முன்னங்-குற்றமறச்செய்த நற்றவமே அவதாரமானதுவோ, ஈசன்-அன்புபுரியும் பேரின்பசுகம் கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தார் திருக்-கோவில்வலஞ் சுழன்றுவனுடன் செய்யும்பணிவிடைகள்.

பெரிய புராணச் செய்யுள்

கொச்சகக் கலிப்பா

ஊரில்விடும்பறைத்துடவை யுணவுரிமையாக்கொண்டு
சார்பிலவருந்தொழில்செய்வார் தலைநின்றார்தொண்டினாற்
கூரியலையமுக்குடுமிப் படையண்ணல்கோயிறொறும்
பேரிகையேமுதலாய முகக்கருவிபிறவினுக்கும்.

இதுவுமது

போர்வைத்தோல்விசிவாரென் றினையனவும்புகலுமிசை
நேர்வைத்தவீணைக்கும் யாழுக்குநிலைவகையாச்
சேர்வுற்றதந்திரியுந் தேவபிரானர்ச்சனைகட்
கார்வத்தினுடன்கோரோசனையுமிவையளித்துள்ளார்.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் நந்தனார் சிலஸ்தலங்கள் தோறும்போய் சுவாமியைத் தோத்திரஞ் செய்கின்றதெப்படியென்றால்,

இராகம்-காம்போதி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

செந்தாமரைமலர்சூழோடைகளு மேடையுஞ்
செறிந்தமாதர்க ளாட்டம்-சிறந்தவேளூர்
எந்தைபிரானுக்கபி டேகக்கோரோசனையுமற்
றீந்தொழிந்தார் மனவாட்டம்
சிவசரவணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார மாக-வந்தசீர்காழி
புவனரட்சகன்றிரு நிலைநாயகிரையேத்தி
பூரித்தார்வெகு வாக
ஒருபொற்புரமதி லோங்கியமயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா தீசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிக்குந் தோல்நரம்பிவைதந்தா
ருலகிற்புகலவுந்தன் பெயரை
உமையொருபாகத்தி லுயர்ந்தபான்றரும்
னொருபசுவுங்கன் றுக-மாயவேடன்
சமைந்துப்பின்மனுநீதிச் சோழன்றனக்குக்காட்சித்
தந்தவாரூரென்றான் பாக

தில்லைப் பிராமணர்களுக்கு வாரு, தோல், மத்தளை, நந்தனார் கொடுப்பது.

வசனம்

பின்னும் நந்தனார் தாம் செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர் புலையரானபடியால் சிவ ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச் சுற்ற சந்நிதியில்வந்து தடிவிழுந்ததுபோல் உடல்பணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர்ச்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருதிர்ப்ப வாய்குளறி உரைதடுமாறி ஒருதரம் அழுது ஒருதரம் தொழுது எக்கலித்து கெக்கலித்து ஒருதரஞ் சிரித்து ஒருதரம் வெறுத்து சுகமறிந்து அகமகிழ்ந்து அனல் கண்ட மெழுகதுபோல் உள்ளமுருகி ஆநந்தவெள்ளம்பெருகி கள்ளங் கருகிச் சிவனே சிவனேயென்று வாய் வலிக்கப் பேசி கைவலிக்கக் கொட்டி காலவலிக்கக் கூத்தாடி நிற்பவரொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்தில் எழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையாமல் வாயசையாமல் கையசையாமல் காலெழாமல் ஓசை தெரியாமல் அலையடித் தோய்ந்த கடல்போல நிறைந்த தன்னை மறந்திருப்பார். தன் நினைவுவந்து பரவசம் தெளிந்து ஈசனைப் பணிந்துகொண்டுவந்த பணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார் கேட்கக் கும்பிடுபோட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆநந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும்நல்ல விறுக்கிக்கட்டும்விசை வாரி

பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன் பெருமையைக்கொண்டாடி-தினம்
சீருறைகின்றதில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட வாரி

சிறியவனுன்சாதியென்று மறியாதவனுனேழை-சிவ
பெருமானுக்கடியேன் செய்யும்பணிவிடையிது வாரி

சிந்து

செய்யும் பணிவிடைகள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே மத்தள பேரிகைக்கும்-இசை-வார்கொடுத்துப்புறந் தோல்கொடுத்து, மறவாமலே தினமும்-நல்ல-வாசம்பெருகுங்கோரோசனையும், தேவாலயங்கள்தோறும்-தந்து-சித்தமுருகிய பத்திவெள்ளம், புரண்டோடிக் கங்குகரை-என்று-பேதமறியவொண் ணாதுகண்டீர் சாதியில் நீசனவர்.

வசனம்

இப்படி பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடைய வரலாறேதென்றால்,

இராகம்-துக்கடா, ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொருவேதியர்க்குள்ளே அடிமைக்காரபறையன்
சூதுவாதுமொன்றுந்தெரியாதவன் பரிசுத்தமானபத்தன்
கோதிலாததங்கள்சாதியர்க்குச்சிவ குணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவோமென்றார்

வசனம்

நந்தனுர் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதியாரைக் கூப்பிடுகின்ருர்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி

பவமயங்களைப்போக்கி அவர்
பரமபதத்தைக் கொடுப்பாரந்த (சிவ)

சரணங்கள்

அற்பசுகத்தைநினைத்தோம் அரன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமிது கானல்சலம்போலேயெண்ணி (சிவ)

ஆசைக்கடலில்விழுந்தோம் இனியறிவுக்கரிவையிழந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல் பரதவிக்கும்பாவியானேம் (சிவ)

மானிடசென்மங்கொடுத்தார் தன்னைவருந்தக்கரங்களளித்தார்
தேனும்பாலும்போலேசென்று தேரடியில்நின்றுகொண்டு (சிவ)

விருத்தம்

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண்மிகநினைந்து
விருப்பினெடுந்தம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்வதற்கே
அருத்தியினுலொருபட்டங் காதனூர்தனினின்றும்
வருத்தமுறுங்காதலினுல் வந்தவ்வூர்மருங்கணைந்தார்.

வசனம்

அன்பின் மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெடுநாளாய்ச் சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனுருக்கும் பறையர்களுக்கும் உண்டான வாக்குவாதம்.

அவர்கள்:—தவம் செய்யும் சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால் பாவமே யென்றுர்.

நந்தன்:—தேருந்திருநாளுமிருக்குதுபோவோம் வாரும்வாருமென்று வருந்தியு மழைத்தார்.

அவர்கள்:—பொறும் பொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏரிக்குப்போவோம் யென் றிவரையு மழைத்தார். சேரியை நீக்கிச் சிலதுபேர் வந்தார் அதில் பதினெருபேர்கள் பண்புடன் வந்தார். நந்தன் மாரிபோல் ஞானமார்க்கம் பொழிந்து, தவமுனிபோலே தானங்கே நின்றுர்.

அவர்கள்:—சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார். நந்தன் வெறுங் கையோடே போகலாகா தென்று, வாருடன் தோலும் வரிசை யாய்க்கொண்டார் (அவர்கள்) சேரியிலுள்ள சிரிதுவென்றார்.

நந்தன்:—வந்த புலையருக்குப் பத்திபெருகவே நெற்றியில் நீறிட்டார்

அவர்கள்:—சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங் கும்பிட்டார்

இராகம்-வராளி, சாப்பு தாளம்.

இவர்—சிங்காரமான பள்ளுபாடினார்
அவர்—அங்கங் குளிர்ந்து கொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப் பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாய் வாரிக்கொடுத்தார்
இவர்—சிவமந்திரஞ் சொல்லிச் சேவித்தார்
அவர்—தவமிஃதேயென் றுச்சரித்தார்
இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல் தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலே வேண்டினார்
இவர்—அளவில்லா தானந்த மடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாக் காட்சி பெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப் பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக் கொண்டாடினார்

வசனம்

இப்படி எல்லோரும் கூடிச் சிவனை அடிக்கடி வணங்கி அரகரா வென்றுரைத்திடுஞ் சத்தம் பரமனே யறிவார். இப்படி நந்தனார் பதி னொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர் வந்து சேர்ந்தார்.

சவாயி

நலம்வந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்வெந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்.

வசனம்

அந்தத் தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்தி மறைத்திருப்பதால், நந்தனார் துயர மடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்

அரகராதிரிபுராந்தக ஜீவாதாராவெங்கள்
அம்பிகையொரு பாகா
நிரந்தரமாயெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் யோகா

வெள்விடைமேல்வரும் விமலநமசிவாயா
விளங்கும்வேத முடிவே நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞான போதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
மானுமழுவுந்தமருக வாகுவலயமும்
மருவுஞ்சூல பாணிஎளி
யேனுங்காணத் தரிசனைதரவுமையுட
னெழுந்தருள்வீரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம் மருவுமிடபதேவர்
மறைந்திருக்கநினைக் காணேனே
என்னவினைசெய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ
இதயத்தில் மகிட்சி பூணேனே

சவாயி

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம்
மலையாகிநந்தி மறைத்திடுதங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைந்ததோவென்றார்.

வசனம்

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

வழிமறைத் திருக்குதே மலைபோலே
ஒருமாடுபடுத் திருக்குதே (வழி)
பாவிப்பறையனிந்த வூரில்வந்துமிவன் பாவந்தீரேனோஉந்தன்
பாதத்தில்சேரேனோ யேறேனோ சிவலோகநாதா மாடு (வழி)
தோடியில்நின்று தெரிசித்தாலும் போதும் கோவில்வரமாட்டேனே
ஐயே-ஓரடிவிலகினல் போதுமங்கே நின்று
உற்றுப்பார்க்கச் சற்றே விலகாதோமாடு (வழி)

வசனம்

இப்படி நந்தனார் தரிசனங்காண ஓயாமல் மனம் வருந்தும்போது சுவாமி நந்தனார் மீதிரங்கி நந்தியை விலகச் சொன்னார்.

பெரிய புராணச் செய்யுள்

விருத்தம்

சீரேறுமிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரேகும்பிடவேண்டுமென நினைந்தார்க்கதுநேர்வார்

காரேறுமெய்யிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார்திருமுன்பு
போரேற்றைவிலகவருட் புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்.

இராகம்-துக்கடா, ரூபகதாளம்.

ஒருநாளும்வாராகபத்தன் திருநாளைப்போவாரென்னுஞ்சித்தன்
உலகெங்கும்பிரசித்தங்கண்டு ஒதுங்காமலிருந்ததுகுற்றம்

இராகம்-அங்குசதோணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்நிதான மறைக்குதாம்நீ (சற்)

அநுபல்லவி

நற்றவம்புரியுகம்முட திருநாளைப்போவார் வந்திருக்கிறார் (சற்)

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைபேசுகிறான் தன்னையிகழ்ந்துமேசுகிறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால் தாளமாட்டோம் ()

வேதகுலத்தைப்போற்றுறான் விரும்பிவிரும்பியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை (சற்)

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வ முற்றுங்குறையும் தயவுசெய்து (சற்)

வசனம்

இப்படி சுவாமி சொல்ல, நந்தி விலகினர்.

துக்கடா

நந்திதூரவிலகிநின்றார் தன்சாமிமனதைக்கண்டார்
இவன்-நல்லபக்தனென்றார் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

மற்றதெல்லாம் பொறுப்பேன்
முத்தினும் கொடுப்பேன் (மற்ற)

பத்தனுக்குக் குற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

திடுக்கென்றவரை துடிக்கப்பேசி
அடிக்கடப் பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

பசிக்குதென்று வருகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் (மறற)

வசனம்

இப்படி சுவாமி சொல்லும்போது நந்தி மனது கலங்கி தூர விலகி நின்றார். நந்தன் சிந்தை குளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்த மடைந்து குதித்தார், கெக்கலித்தார், கொண்டாடினார், துதித்தார், திருவடியுள்ளே பதித்தார், எங்கும் சிவமாகப் பாவித்தார்.

கடுக்கா

குதித்தார் எக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுபடித்தார் கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரம்துடித்தார் இருதரம்நடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனர்செய்தாரே.

தக்கடா-ஆதிதாளம்.

சட்டமாகச்சந்நிதானங்கண்டு துடைதட்டினர் கைகொட்டினர்
அஷ்ட மூர்த்தியொருவர்க்குமென்று கூத்தாடினர் பண்பாடினர்
கஷ்டமான சமுசாரசாகரம் தாண்டினர் மெய்வேண்டினர்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை எண்ணினு ருள்ளநண்ணினர்
மட்டில்லாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப் பேசினர்
சென்மங்கெட்டதென்றுதன்னை யேசினர்
இஷ்டமான தன் சனங்களோடுஅவர் கட்டிமுத்தமிட் டுலாவினர்
சிங்கக்குட்டிபோலவே தாவினர்

இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி

தெரிசனஞ் செய்தாரே நந்தனர் தெரிசனஞ் செய்தாரே

அநுபல்லவி

தெரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடன் அவர்வாழி வாழியென்று (தெரிசனஞ்)

சரணங்கள்

குதித்துத் துதித்துக் கையைக்கும்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்தன் துன்பங்கள்தீர (தெரிசனஞ்)

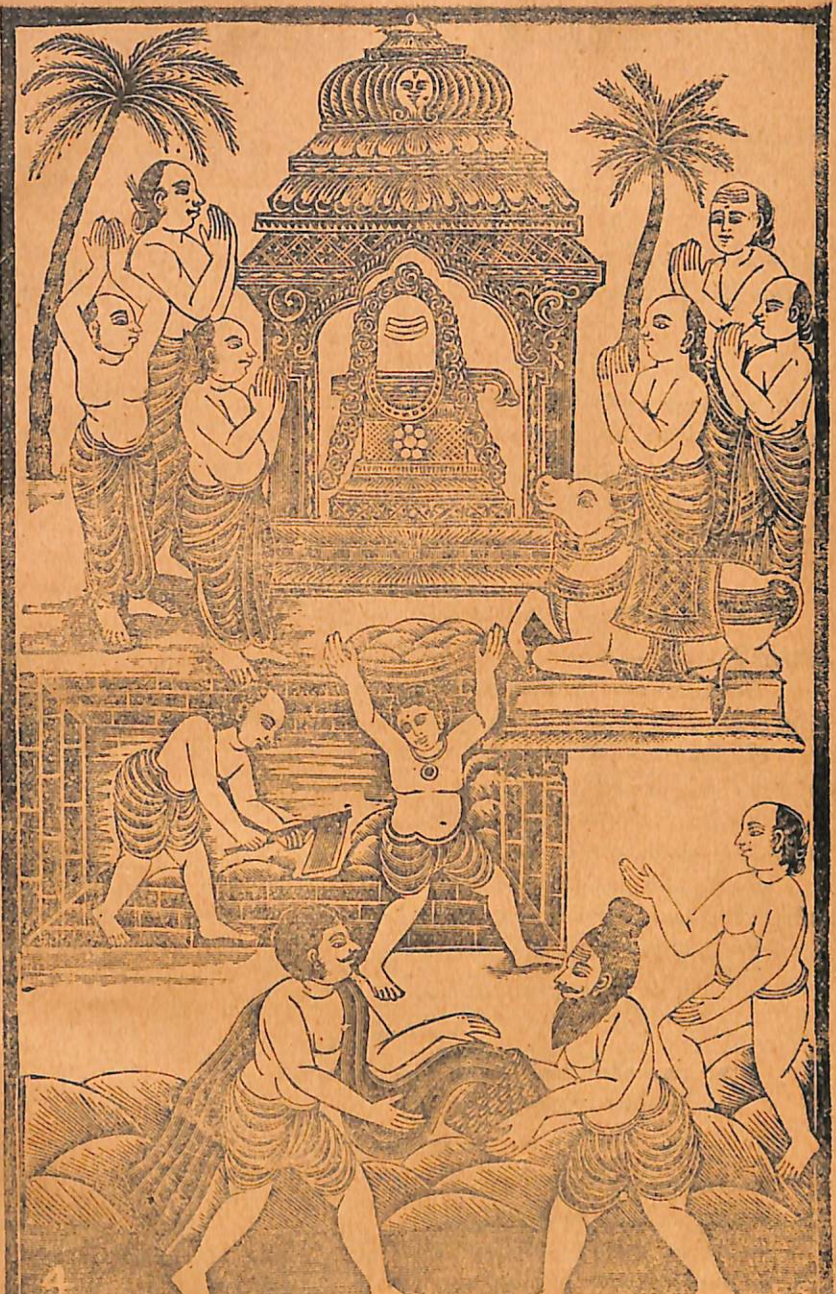
போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டு (தெரிசனஞ்)

அச்சமறந்தவ ரறிவினுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவரேகாரமாய்நின்று (தெரிசனஞ்)

இராகம்-அபுரூபம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சம்போ கெங்காதரா சந்திரசேகரா ஹர

ஆலயத்தில் நந்தி விலகல், குளம் வெட்டல், விநாயகர் கூலிவேலை செய்தல், நந்தனர் கூலிக்கு நெல்கொடல், நந்தன் பறையரோடு தரிசனம் செய்தல்.

அநுபல்லவி

அம்பலவாணரே ஆதிரை நாளரே
அடைக்கலமென்றுநம்பிவந்தேன் ஆதரிப்பதுன்பாரம் சொன்னேன்

சரணங்கள்

தாயுந்தந்தையும்நீ உன்னைத்தவிர வேறே யொருவருமில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன் பிறவியைத்
[தீரும் (சம்போ)

வசனம்

தரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடைசெலுத்தி அவ்வீதியில் மட்டையூறுங் குட்டையைக் குளமாய் வெட்டவேணுமென்று விசாரமுற்றார். சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம் வெட்ட தாளப்போகாதென்று தன் பிள்ளையை ஆளாகப் போகச் சொன்னார்.

துக்கடா

மாளாப் பிறவிபோகும் பிள்ளையார் வந்தார்

நாளைப்போவார்-நீயாரப்பா வென்றார்
பிள்ளையார்-நானுன்னுளப்பாவந்தே னென்றார்
நாளைப்போவார்-குட்டையைக்குளமாய் வெட்டுவே னென்றார்
பிள்ளையார்-வெட்டினால்மிகு புண்ணிய மென்றார்
நாளைப்போவார்-அதெம்மட்டுமட்டு மென்றார்
பிள்ளையார்-குளம்வெட்டுவெட்டுவே னென்றார்
நாளைப்போவார்-அற்பமாய்ப் பதக்குநெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார்-அப்பனேயிதுபோதும் போதுமென் றுரைத்தார்
நாளைப்போவார்-களித்துதிருவிகற்பமா யிருந்தார்
பிள்ளையார்-குளத்தைவெட்டுதற் கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்-கணநாயகர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்

அநுபல்லவி

சடாமகுடதரன்-சாம்பவி யுடன்வா
சகலமுனிவர்மனத்தாமரையு மலர
கடாட்சமாகக்குகன்-கணபதியுடன் மன்ன
காதலாலெவருந்துன்ன போதயனுசிதமென்ன (தடாக)

சரணங்கள்

கந்தமுலாவியதாமரைப்பூத்து கதிக்கமிகுந்திடுஞ்சேர்
கண்டவாராலுளுவைக்கணமங்கு குதிக்க

சுந்தரமிகுந்தபறவைகள்முழுதிலுஞ் சூழ
சோமசூரியர்கள்சுகமுடன்வந்து தாழ
விந்தையுடனேபலவேள்வியந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுய்யகளங்கமில்லாமற் றுய்ய (தடாக)

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக நாண-ஆம்பல்மலர்ந்து
ஓதிமமுங்குருகின்குலமும்எதிர் காண
சோதிமருவுந்தேவ-தாருநிழலுங் கொடுக்க
சுரபிக்கடம்பைமானும்சூழ்ந்து அங்கே அடுக்க
மாதர்மலர்க்குழலார்-மகிழ்ந்து அங்கே நீராட
வல்வினைகளும்விட்டோட-வல்லவர்களுங் கொண்டாட (தடாக)

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை-சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கன்மாமலர் சோலை
ஆசையாக மயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைப்பூசுரர்களனுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத்-தீர்த்தமாகுமென் றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைநந்தனார்சொந்தத் (தடாக)

நாளைப்போவார்நிஷ்டைகளைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணார்

வசனம்

இதெல்லாஞ் சிவன் செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன்போலே கோயிலை வலம்வந்து, தன்னுடன் வந்த பதினொரு பேர்களுடன் ஆதனூர் வந்து சேர்ந்தார்.

பெரிய புராணச் செய்யுள்

இத்தன்மையீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிகக்கெழுந்த
சித்தமொடுந்திருத்தில்லைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்சு
வுய்த்தபெருங்காதலுணர் வொழியாதுவந்துதிப்ப.

சிந்து

பேணிச்-சாருந்தொழின்முறை யாரும்புகழ், திருப்புன்கூர்ச் சென்றானைக்-கண்டு - சேவித்திசைபாடி பாவித்தபின்; தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்-கண்டு-சேவிக்கவேண்டுமென்றுவனுடன், நாளைப்போவேனென்றாராம்.

வசனம்

நந்தனார் திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனைச் தரிசனஞ் செய்து ஆதனூர் வந்த நாள்முதல் ஊணுறக்க முதலானதும்விட்டார். தில்லை

யம்பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத் தலைப்பட்டார். சேரியி லுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார். வணங்கிக் கும்பிட்டுச் சொல் லுவார்.

இராகு-பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேனான்-நாளைச்-சிதம்பரம்போவேநான்

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப் பார்புகழ்தில்லைச் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்

ஒருதரஞ்சொன்ன லுலகங்களுய்யி
மிருவினைப்பயனில்லை எந்நாளும் (சிதம்பரம்)
பாதிராத்திரியில் பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றி விளங்கியதில்லைச் (சிதம்பரம்)
திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும்
பறையனுய்ப்பிறந்த பாவங்கள் துலையச் (சிதம்பரம்)

வசனம்

நாளைப்போவார் தனக்குத் தரிசனங் கிடைக்கவேண்டியதற் காகக் கற்பகப் பிள்ளையாரை வேண்டுதல்.

விருத்தம்

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவான்செங்கமலகாலைத்தூக்கி
கோலமுடனடனமிடுந்தனிமன்றுள்நாயகனேகுற்றந்தீரப்
பாவிக்கும்படியெனக்குன்னருள்புரிவாயென்றுநற்பழங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாயிற்கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம்

நந்தனர் சேரியிலுள்ள புலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம் பரம்போய்த் தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பக்தி மார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை, ரூபகதாளம்.

நாளைப்போகாமலிருப் பேனே-இந்த
நாற்றநரம்புமின்னஞ்சுமப் பேனே-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனே-இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டுகளிப் பேனே-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனே-இந்த
நாளைவீணாகக்கழிப் பேனே-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனே-இந்த

நமனுக்கஞ்சியோடியொளிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-சிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-நான்
நாட்டிலிகழுஞ்சென்மம்படைப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-நான்
நாதனைக்காணாமல்புசிப் பேனோ-நான் (நா)

ஆநந்தக் களிப்பு

காணாமலிருக்காது பாழுங்
கட்டைக் கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால்
முத்தியளித்திடும் பாதம் - தில்லை
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும் பாதம் - வேத
சத்திக்கிணையான பாதம்
சாஸ்திரங்கள்நாலும் தேடிய பாதம் (காணா)

காலனைச்சீறிய பாதம் - சன
காதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம் - தில்லை
மாணிக்கவாசகர் பீடிகை பாதம் (காணா)

ஆசையைப்போக்கிய பாதம் - பர
மானந்தவெள்ளத்தி லாடிய பாதம்
வாசம்பொருந்திய பாதம் - தில்லை
மாகாளிதாழவே தூக்கிய பாதம் (காணா)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம் - காட்டில்
பாம்பும் புலிக்குக்கூத் தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம் - தில்லைக்
கோவிந்தராயர் தெரிசிக்கும் பாதம் (காணா)

வசனம்

நந்தனார் சிவனைக் காணாமல் காலம் வீணாகிப் போகலாகா தென்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு, ரூபகதாளம்.

துக்கடா

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள் நீங்கள் (எல்லோ)

நல்லோர் பணிந்திடும் தில்லையம்பல
நாதன்பாதம் பணிந்துகொள்வோம் (எல்லோ)

கண்ணிகள்

வாருங்கள் பரமானந்த மிருக்குது பாருங்கள்

சடமெடுத்தபின் னேதுமேகண்டிலீர்
விடமெடுத்துண்ட மேனியன்றோர்வர
வடம்பிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்
இடம்பிடித்துநா மெல்லோரும்வாழலாம் (வாருங்கள்)

சொல்லடாதில்லைச் சிற்றம்பலமென்றும்
மெல்லடாவாயைச் சந்நிதிநேரவே
நில்லடாயிந்த மாயப்பிறவியைக்
கொள்ளடாசிவ லோகங்குடிபுக (வாருங்கள்)

தள்ளடாநம இல்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தன் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடா தில்லை யம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே (வாருங்கள்)

வசனம்

இப்படி வாருங்களென் றழைக்கப் புலையர் வாராமலிருக்க, நந்தனர் நல்ல வார்த்தை சொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னர்.

இருச் சொல் லலங்கார வாக்குவாதம்

நந்தனர்-தில்லையம்பலமென்று சொல்லச்சொன்னர்
புலையர்-கள்ளப்பேச்சென்று மெள்ளச்சொன்னர்
நந்தனர்-சங்கராவென்று சொல்லச்சொன்னர்
புலையர்-இங்கேவாவென்று நிற்கச்சொன்னர்
நந்தனர்-சற்றேயாகிலும் சிவனைத் தியானம்பண்ணென்றர்
புலையர்-சத்தையொடுபாலை பானம்பண்ணென்றர்
நந்தனர்-திருச்சிற்றம்பலமென்று செபிக்கச்சொன்னர்
புலையர்-வெறுச்சகம்பளமென் றுரைக்கச்சொன்னர்
நந்தனர்-சேரியில்நல்ல காரியமீதென்றர்
புலையர்-ஏரியில்நல்ல மாரியீதென்றர்
நந்தனர்-விட்டநாள்நினையாம லெட்டுநாள்மறவாமல்
நிஷ்டைபண்ணுதசென்மம் நஷ்டமென்றர்
புலையர்-விட்டவிரைமுளையாமல் நட்டபயிர்பலியாமல்
கெட்டுதானல் கிராமம் நஷ்டமென்றர்
நந்தனர்-உங்கள்புலைத்தன்மை போகுமென்றர்
புலையர்-எங்களைக்கெடுத்தாயே பாவியென்றர்
நந்தனர்-தேவாதிதேவனைத் தெரிசிப்பீரென்றர்
புலையர்-பாவாடைராயனைப் பாவிப்பாயென்றர்

நந்தனர்-அனத்தானுமீசனுக் கன்புசெய்யென்றார்
புலையர்-இனத்தாரைநோக்தவர்க் கின்பமேதென்றார்
நந்தனர்-தினமுஞ்சிவனைப் போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர்-பதரைத்தூற்றிநெல்லை யளப்போமென்றார்
நந்தனர்-பெண்ணாசைபொன்னாசை விடுதலேநன்றாம்
புலையர்-என்னாளுமுன்னாலே கெடுதலையுண்டாம்
நந்தனர்-அப்பனேயிஷ்டமுட நானிருப்பேனென்றார்
புலையர்-கப்பலோட்டியகடன் கொட்டைநூற்றிராதென்றார்
நந்தனர்-பூசத்திருநாளில் போய்வருவோமென்றார்
புலையர்-பேசத்தெரியாது பேயேநீபோவென்றார்
நந்தனர்-அழுதழுமுறையிட்டா லம்பலத்தேகேழ்க்குமென்றார்
புலையர்-உழுதுபயிரிட்டா லுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனர்-சித்தமெல்லாமம்பலத்தே சென்றுதேறுதென்றார்
புலையர்-பத்தியெல்லாம்வேறுபட்டு பறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனர்-குற்றாலத்தீசனைக் கூறுவீரென்றார்
புலையர்-கைத்தாளம்போட்டுக் கதருவீரென்றார்
நந்தனர்-தாண்டவத்தெய்வமே தகுந்தெய்வமென்றார்
புலையர்-தூண்டிவீரப்பனே தொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர்-இஷ்டப்படிநடக்கு மீசனைத்துதியென்றார்
புலையர்-கஷ்டப்படமாட்டோம் கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனர்-கொண்டாடிதெய்வத்தை கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர்-பெண்டாட்டிதெய்வமே பெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர்-நலத்தைக்கொடுக்கவந்த நற்குருவென்றார்
புலையர்-குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனர்-பலவழக்கம்நானறியேன் பறையரேயென்றார்
புலையர்-குலவழக்கமறியாத குருடாபோவென்றார்
நந்தனர்-நாக்கறுப்பேன்சிவனை நவிலுவீரென்றார்
புலையர்-மூக்கறுப்பான்கதையை மொழிந்தீரேயென்றார்.

வசனம்

நந்தனர் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்.

வேறு

நந்தனர் - சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகைலாயம்
தவமேபெருமை தான்சம்பிரதாயம்

புலையர் - சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகைலாயம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்

நந்தனர் - படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்

புலையர் - பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுயிறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்

நந்தனர் - பாழைகடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்

புலையர் - ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனர் - ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனர் - மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையகத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - கையிலேகளையும் காலிலேசேரும்
பையிலேபாக்கும் பறசம்பிரதாயம்.

வசனம்

சிவபக்தி பண்ணினல் அணிமாதி சித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நீலாம்புரி, ஜம்பை தாளம்.

அஷ்டமாசித்திகளைப் பெறலாம்-தில்லை
லானந்தத்தாண்டவன் கோயிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன் வீதிவலம்வந்து-ஈசன்
இணையடி தொழுதார்க் கினிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள் வாருங்கள் சொன்னேன்-நீங்கள்
வாயாடாதோடி வருவீரென்முன்னே
கருமணிபிச்சோலைபோதும்-உந்தன்
கள்ளவேஷ மெங்களுக்குள்ளே கிடையாது
பருகுவது கூழ்க்கஞ்சிபோதும்-வாய்
பதறிவார்த்தைபேசிப் பசப்பாதேபோடா.

வசனம்

நந்தனரைப் பார்த்துப் பறையர் நீ சொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் உண்மை யறியாமல் நீ மயங்காதேயென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்

புலையர் - பாப்பார தெய்வமது பலிக்காது பறைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றார்

நந்தனர் - பார்ப்பார் பறையரென்று பாராதுபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்

புலையர் - அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறாய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்

நந்தனார் - கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்

புலையர் - பித்தனென்றுசொல்லுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்

நந்தனார் - பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்றார்

புலையர் - இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையை
கற்றுவந்துமென்ன காரியமோவென்றார்

நந்தனார் - இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்யவரும் பாக்கியமிதென்றார்

அகவல்

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
மார்க்கங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார் யீனமாஞ்சாதி
பிடித்தறியாமல் பேசுவாரன்றோ

விருத்தம்

வக்கணைக்காராநந்தா வாய்ப்படப்பேசவேண்டாம்
சக்கரைப்போலேபேசிச் சாதித்துக்கொண்டாயன்றோ
பக்குவகாலம்வந்தால் பரமனார்திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே.

வசனம்

புலையர்களனேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.
ஏசல், இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

புலையர் - ஆண்டிப்பரதேசி யாகரவென்றவர்
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது யென்றார்

நந்தனார் - மூன்றுலகுக்கிறை முன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சிக்கு மென்றார்

வேறொரு புலையர் } நாத்தைப்பிடுங்கியே நடவுநட்டாலிந்த
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ் சுகமிது தென்றார்

நந்தனார் - கூற்றுவனார்வந்து கூப்பிடும்வேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னாயி ரென்றார்

வேறொரு புலையர் } மானுருமக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
யானாலுமெப்போது மழுமூஞ்சி யென்றார்

நந்தனார் - தேனாகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யானாலுமுங்களுக் கழுகையோ — வென்றார்

வேறொரு புலையர் } மூக்குநுனியைப்பார்த்து முணுமுணுத்தென்னேரம்
காக்கைபோலவேசும்மா கதறுகிறீ — ரென்றார்

நந்தனார் - வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேவூசியை நாட்டுவே — னென்றார்

வேறொரு புலையர் } மடவாயின்பறவைபோல் மதியாமலிருக்கிறீர்
துடைகாவிநீயென்று சொல்லுவே — னென்றார்

நந்தனார் - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணாத ஆடுக — ளென்றார்

வேறொரு புலையர் } மறையோதத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில்
குறையாதபுலத்தன்மை கொண்டோமே — யென்றார்

நந்தனார் - பறையனாய்ப்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதிமாத்திரம்வேண்டும் உமக்குண்டோ — வென்றார்

வேறொரு புலையர் } தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியார்
அலகையேநானென் றறிகிலே — னென்றார்

நந்தனார் - நலம்புரியத்தில்லை நாதர்வென்றிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு — மென்றார்

வேறொரு புலையர் } உலகத்திலொவ்வாத வருவேத்திச்சேறியைக்
கலகமிட்டீர்பலன் கண்டீரோ — வென்றார்

நந்தனார் - பலகாலுஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை — யென்றார்

வேறொரு புலையர் } திருப்புன்கூரீசனை சேவிக்கலாமென்று
விருப்பமுடனழைத்தது விந்தைதா — னென்றார்

நந்தனார் - கரும்புதின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுக்காரற் கில்லையோ — யென்றார்

வேறொரு புலையர் } புத்தியில்லாதவன் யுலம்புறான்சிவனென்று
கத்தினாலுமென்ன காரியமோ — வென்றார்

நந்தனார் - நித்தமுமொருதரம் நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலென் றுந் தாழ்வில்லை — யென்றார்

வேறொரு புலையர் } சேரியிலிருந்தாலுஞ் செல்வங்குறைந்திடும்
ஊரைவிட்டாகிலும் ஒதுங்குவீ — ரென்றார்

நந்தனார் - வாருங்களெல்லோரும் வன்னனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச் சிதம்பர — மென்றார்

வேறொரு புலையர் } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணாக் கலைகிறீ — ரென்றார்

நந்தனர் - பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே னென்றார்

வசனம்

அவர்களில் ஒருபுலையர் உரைத்ததாவது: எப்போதுஞ் சிவனைக் கொண்டாடினால் நம்முடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு. பண்ணை விளையாதென்று சொல்ல, நந்தனர் அதற்குச் சொல்லுகின்றார்:—

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

அரகராவென்றொரு குழிநட்டாலங்கலமே விளையும்
பாவம்தங்காமற் றுலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால் சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய தருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத் தரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த மூவரும்பொருந் தாரோ
அடிமைக்காரத் தொழில்செய்வது துன்பமானாலுமேச்சே
சென்மம் போனாலும் போச்சே

வசனம்

நந்தனர் புலையர்களைப் பார்த்து அநேகவிதமாய்ச் சொல்லி நாளைப் போவேனென்று சொல்லுகின்றார்.

சிந்து

நாளைப்போவா னென்றாராம் - அங்கே - நாடும்பறையர்களோடி வந்து, அண்ணனே நீ போகாதே - நமக் - காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்கொள்ளான், பார்ப்பார சாதியுண்டே

வசனம்

இப்படிசொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே
யானாண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே

அநுபல்லவி

மூன்றுலோகமும் படைத்தளித்திடும்
ஆண்டவர்க்கொத் தடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

சரணங்கள்

ஆசைக்கயிற்றி லாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவர் கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

தில்லைவெளிகலந்தெல்லைகண்டேற்றி
தேறித்தெளிபவர்க் கடுமைக்காரன் (ஆண்டைக்)
சீதப்பிறையணிந் தம்பறத்தாடிய
பாதம்பணிபவர்க் கடுமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

வசனம்

தன்னை யடிமையாகக்கொண்ட வேதியர்சொற் கேளாதவரல்ல. அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணுமென்று பத்திநெறியைச் சொல்லிக் காட்டினர்.

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுநம்மால் செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ் சொல்லப் புலையர் கேளாம லிருந்ததினல் சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சும்மா யிருந்தார். அந்தச்சேரியில் புலையர் கூட்டங்கூடி மூத்தோனல் நந்தனுருக்குப் புத்திசொல்வோமென் றெண்ணி அந்தச்சேரியிலே வெகுநாளாயிருக் கின்ற ஓர் புலையர் வயதுமிகுந்து உடல் தளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள் சுருங்கி நரம்பு தோர்ந்து முதுகு சரிந்து முழுதும் வளை ந்து அங்கம் சொரிபடர்ந்து தினருமிகுந்து அதனைச் சொரிந்து அந் நீர் வடிந்து அவ்வுடல் நடுங்கி இவ்விதமிருக்கும் பெரிய கிழவனுரை யனுப்பக் கோலூணி கூனிக்குறுகி கோணலாய் நடந்துவந்து நந்த னுரைப் பார்த்துக் கட்டியணைத்துத் தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து மார்பில் வழிந்து மனங் கனிந்து காதல்மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவ ரென்று நினைந்து பரிந்து நியாயமறிந்து சொல்லுவான்.

இராகம்-பிபாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஞாயந்தானேநீர் சொல்லும்-ஓய் நந்தனுரே
நம்மசாதிக்கடுக்குமோ (ஞாய)

சரணங்கள்

சேரியிலில்லா வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவந்த பழக்கம்-இந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கம்-வெகு
உறுதியாச்சுது வொழுக்கம்-இது (ஞாய)

சிதம்பரமென்கிற பேச்சு-நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் போச்சு-அது

மநப்பிடித்ததுபோ லாச்சு-இந்த
மண்டலப்பறையருக் கேச்சு-இது (ஞாய)

பறையருக்கேது தைப் பூசம்-அதைப்
பார்க்கவேயுனக்குவிசு வாசம்-சிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்-நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசம்-இது (ஞாய)

வசனம்

சேரியில் பெரிய கிழவனுனபடியால் ஜாதி வழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனுதலால் நந்தனுருக்கு இன்னமுஞ் சொல்லுகிறுன்.

சிந்து

பார்ப்பார சாதியுண்டே - என்ன - பாடுபடுமுழக் காடுமங்கே, நமக்குத் திருநாளோ - அந்த - ஞாயமுண்டோயென்ன மாயமிது, வென்றே தடைசெய்தான் - சிவன் - வேடிக்கைதானென்று நாடிக் கொண்டே, அறியாதுபோ லிருந்தார்.

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

விருத்தம்

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிக்கரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிரைதெளித்து முளைகொள்ளநீரோடவிட்டும்
பழுதறவேநட்டதனைக்களைப்பிடுங்கி மடைதிறந்துநீர்பாயவிட்டுச்[னே
செழுத்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவாராயனைவேண்டுஞ்செய்கைதா

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுவாமிதரிசனம் நமக்குண்டோ- புலைச்
சாதியன்றேவந்த நீதியறியாமல்

அநுபல்லவி

பூமிதரிசனம் போதும்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறு போடுமின்ன மொரு (சுவாமி)

சரணங்கள்

நாத்து நரம்புகளைச் சுமப்பதும் உழுவதும்
நஞ்சைவயலைச்சுற்றி வருவதும் வளம்பெற
பாத்திகள் கட்டிவிரை தெளிப்பதும் பறிப்பதும்
பாயுமடையைத் திறந்திடுவது மன்றில் (சுவாமி)

சேரியிடையில்குடி யிருப்பதும் பதறுகள்
சிதறத்தூற்றிநெல் லளப்பதும் பார்ப்பதும்

ஊரைவளைந்துதமுக் கடிப்பதும் மதுக்குட
முண்டுகளித்துநா முறங்குவ தன்றியில் (சுவாமி)
ஆண்டைமார்களிடும் பணிவிடைசெய்வதும்
அருகில்நின்றுகையை விடுவதும் நடுவதுந்
தாண்டிநடந்து நெடுங்கோல் பிடிப்பது மளப்பதும்
தனித்துச்சுடலை தினங்காப்பது மன்றில் (சுவாமி)

விருத்தம்

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையிடப்போதுமென்றூர்
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லைப்
பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென்
ருதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தஞ்சுவாரே.

வசனம்

பெரிய கிழவனைப் பார்த்து நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம், ஆதிதாளம்.

சிதம்பரதரிசனங் காணுவிடிலிந்தச் சென்மஞ்சாபல்ய மாமோ
சனனமரண சமுசாரம்பெருகவே செய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்கச் சிவனைக்காணுமல் காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசநமதருகில்வராமல் கண்டுபயந்து போமோ
இப்படியெப்போதுமிருப்போமென் றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்திடசெய்திடுகன்மங்க ளிகழ்ந்துபிரிந்து போமோ
பின்னுமுன்னுமறியாதமூடர்கள் புத்திகேழ்க்க லாமோ
புலையரவரடியிலிருக்கினுமெய்திடும் புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்று பரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாபஞ்செய்பவர்க்குப் பலியாது அதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன்

வசனம்

சேரியிலுள்ள புலையர்கள் கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரிய கிழவனைப் பார்த்து நந்தனர் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-தண்டகம், ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே கிழவா ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே கிழவா பாவம்விலகிப்போச்சோ
கூனுகுறுகிப்போச்சே கிழவா கோபம்விலகிப்போச்சோ
அங்கம்தளர்ந்துபோச்சே கிழவா ஆங்காரமும்போச்சோ
சேரியைமறந்தாயோ கிழவா சிதம்பரம்மறந்தாயோ
மானிடசென்மமடா கிழவா மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தரசனடா கிழவா ஆளுந்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ கிழவா தேடித்தெளியாயோ

வசனம்

நந்தனர், இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிப்பாகனை நினைந்து நீறள்ளி பெரியகிழவன் முகத்திலே தடவி வாயிலேபோட்டுக் கட்டியணைந்து காதிலே சிலமந்திர முபதேசித்தார். உபதேசமானவுடனே பெரியகிழவன் சித்தந்தெளிந்து சிவமாய்நிறைந்து உற்றதுணர்ந்து ஒருவனுயிருந்து அத்தனடியா ரருளிதுவென்று பத்தி மிகுந்து பரவசங்கொண்டு பேசத்தெரியாமற் பேசுவான். நான் இன்றைக்குத் தான் பெரியகிழவனானேன். நந்தா எனது பந்தந் தீர்க்கவந்தாய் முத்திதந்தாயென்று சுத்திவலம்வந்து அடிபணிந்து விடைபெற்றுக் கண்டேனென் கலிதீர்ந்தே னனந்தங்கொண்டேன் குறைதீர்ந்தேன் அமிர்தமுண்டேன் பசிதீர்ந்தேன் பிறவிவென்றேன் வீடு நின்றே னென்று பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனர் நந்தனரா லுபதேசம் பெற்று வருகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம், ரூபக தாளம்.

பல்லவி

பெரியகிழவன்வருகிறான் பேரானந்தக்கடலாடி (பெரி)

பரவியமாயையிலிருந்து பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்து (பெரி)

படிபுகழ்நந்தனர்மகிழ்ந்து பரமசிவபக்திபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள்தீர்த்து கூனிக்குறுகிநடந்து (பெரி)

நந்தனர்சொன்னதறிந்து நானென்றுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்துப் பரவெளியாகநினைந்து (பெரி)

வசனம்

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனருக்குச் சிதம்பரப் பித்தந்தெளிய புத்திசொல்லி யனுப்பிய பெரியகிழவன் நந்தனர் பித்துக் கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலைபர்களிடத்திற் சொல்லிக் கொண்டாடுவான்.

திருநாளைப்போவாரிந்தச் சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடவென நிவ்வுண்மைகூறிய (திருநாளைப்)

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே அவன்பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகையிடாதே அப்பா திடாங்கன் கோபப்படாது பட்டால்விடாது சலம்படாதவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன் நிலைவிடாதவன் மாறுபடாதவன் மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடையவலைப்

படான் மாயைக் ககப்படான் சிவனை யிடைவிடான் கழனிகளைநடான் கலப்பைகளைத் தொடான் நமது வழிப்படான் போலிகிடாரி எல்லைப் பிடாரி வெல்லப்படாது சொல்லப்படாது கல்லப்படாது தள்ளப் படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது வழியைத்தேடாது இரு வினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்கெடாது அவன் கை விடாது வேறுப்படாது ஆசைப்படாமல் அருளைக்கோடாது பங்கப் படாத தங்கக்கடாரம் பொங்கப்படாதவன் இணையிலாத புண்ணிய தடாகஞ்செய்தவன் மடாதிபதி பிடிபடாத சிங்கம் அளவுபடாத மகிமை விடாத பெரியவனடா தெரிசனப்படாத சந்நிதிவிடாத நந்தி யசைந்ததேனடா அரன்விலகடாவென்ற சொல்லடா அவனைப்பணி யடா துளையணியடா அறிந்துபோற்றடா கையெடுத்தேத்தடா மல ரைத்தூற்றடா மனதைத் தேற்றடா பிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூத் தடா சொன்னேன் திருநாளைப்போவா ரிந்தச் சேரிக்கு மூவருக்கும் யாவருக்கும் பெரியவன்.

வசனம்

இப்படி பெரியகிழவன் சொல்லக்கேட்டு, நந்தனாலே கெடுக் கப்பட்ட பதினொரு பேர்களுக்குள்ளே நீயும் பனிரெண்டாம் பேரா யிருக்கத் தலைப்பட்டு சிவசிவாவென்று சொல்லிச் சேரியைக் கெடுக் கத் தலைப்பட்டீர்களே கிழவாவென்று மிகவுந் துன்பமடைந்து புலை யர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்.

இராகம்-புன்னாகவராளி, சாப்புதாளம்.

பல்லவி

நாம்என்னசெய்வோம் புலையரே இந்தப்
பூமியிலில்லாத புதுமையைக்கண்டோம் (நாம்)

சரணங்கள்

நந்தனொருவனாலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாட லாச்சு
சாமியுமில்லாமல்எங்கேயோ போச்சு (நாம்)

கன்னற்கண்டவ்வார்த்தைகேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைக்கருத்திட்டுக்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குப்பூசைபோட் டாரோ
மாரியாத்தாளங்கேமறைந்திருக்கி றாளோ (நாம்)

சேரிக்குள்பதினோருபேர்களுங் கேட்டார்
செய்யுந்தொழில்முறையாவும் விட்டார்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனுட் பட்டார்
உண்மையறியாமற்சிதம்பரந் தொட்டார் (நாம்)

வசனம்

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப் பார்த்து உங்கள் தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்குமென்று பெரிய கிழவனார் சொல்ல, புலையர்கள் பூசை போடுந் தெய்வங்களாவன.

கடுக்கா

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெறியன் நொண்டி சாமூண்டி-தூறித்தூண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியச் சின்னான் பெத்தண்ணன்-மாறுமுனியன் சங்கிலியும் மாடன் கறுப்பன் பாவாடை - மூறிக்காத்தான் குழியிரிசி மோகினி சத்த கன்னிகையும்-சேரிமன்னாரன் மின்னடியான் சிறுகாட்டுடையான் பனைமாத்தான் - மாரியாண்டி வழிமறித்தான் மலையன் சாத்தான் பக்கிரியும் - எரியனுஞ் சிவம்பாயி இடையன் நல்லான் ஊமையோடு வீறுங்கல்லான் யெத்தாச்சி வீட்டுத் தெய்வ முதலான.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட ஏனங்கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம் வைத்து பள்ளயம்போட்டு பம்பையடித்து வருந்தச் சன்னதவருஞ் சொன்னேன் சேரிக்கு நல்ல காலம் பிறக்கும், சிதம்பரபித்து நந்தனுருக்குத் தெளிந்துவிடு மென்றும் பேர் பெருக வாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னார். அப்படியே கிழவன் சொல்லை நம்பிக்கை கொண்டு புலையர்களெல்லோரும் பந்த விட்டு பள்ளயம் போட்டு கொம்பு தம்பட்ட முழங்கிய முப்பூசையிட்டு வேண்டுவார்கள்.

வருந்திக் கொண்டாடும் அகவல்

புலையர்—எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்து எமது
கொல்லையுன் காவலாய் கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனர்—சொல்லினுமடங்காது சோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகரைத் தேவ ரறியாரோ

புலையர்—முண்டாசுகட்டிவரும்நொண்டி வீரப்பனைக்
கொண்டாடிப் பூசைகளைக்கொள்ளுவீ ரென்றார்

நந்தனர்—அண்டங்கள்பதினலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாசு நிலையாது யென்றார்

புலையர்—கச்சையரிவாள்வைத்த கறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டும் என்றெய்வ மென்றார்

நந்தனர்—பச்சிலைபிடுங்கியே பாதத்தில் சாற்றினால்
இச்சையானது மீயுமென்றெய்வ மென்றார்

புலையர்—நேயமறுகோழியு நிணமூன்றுசாவலும்
தீயகள்ளும்வைத்துத் தெரிசித்து நின்றார்

நந்தனர்—வாயாலேசிவமென்று வருந்தினலெப்போதும்
 தாயாரைப்போலவே தழுவிவரு மென்றார்

புலையர்—பித்துப்பிடித்திருக்கும் பேயனும்நந்தனுக்கு
 சித்தந்தெளிந்திடச் செய்குவீ ரென்றார்

நந்தனர்—பத்திவெள்ளம்பெருகிப் பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
 நத்தையுமிஞ்சுஞ் சாதிகாடாது என்றார்

வசனம்

இவ்வகைப் பூசைப்போட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைப் பார்த்து நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தோடி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பத்தி செய்குவீரே-நடேசனைப்-பத்திசெய்குவீரே

அநுபல்லவி

அத்திமுகனைப்பெற்ற உத்தமனைவிட
 நித்தியதேவ னெவர்களுமில்லையென்று (பத்திசெய்)

சரணங்கள்

சாமமதர்வணம் மிருக்குயசுர்வேதஞ்
 சாற்றுமுபநிடத்தும் தர்ப்பரன் அரனென்று
ஏமாறுமற்சொல்வி யின்புறுதலையினின்று
 எவர்களுமறியவே யிப்புவிதனிற்நின்று (பத்தி)

ஆகயிருபத்தெட்டாதி புராணமும்
 ஆயன்கீதைமுதலான அனந்தஸ்மிருதிகள்
பாகமாகியபிரம்ம பரம்மனொருவனென்று
 பண்புடனுரைத்திடும் பான்மையதால்நின்று (பத்தி)

கௌதமர்முதலான யிருடிகளனைவரும்
 கேசவன்தொழும்பதங் கெதியென்றனுதினமும்
புவனத்தில்போற்றியே யேத்தினதாலிவர்
 புகழும்புண்ணியபதம் பொருந்தினரென்பதால் (பத்தி)

அரியயனிந்திரன் முதலானதேவரும்
 அரனடிதன்னையே யன்பாய்பூசித்ததால்
பரிவுடனவர்செல்வம் பழுதுவாராமலே
 பாலித்தார்சிவனென்று பத்தர்சொல்வதினலே (பத்தி)

வியாசமுனிவரும் அவரடியார்களும்
 விஷ்ணுபரமென்று விளம்பினதால்முன்னம்
சபாகாசிக்கங்கைக் கரையிற்கையிழந்ததும்
 கல்லாய்த்தானேயவர் சமைந்ததினலேயும் (பத்தி)

தில்லையம்பலத்தினில் திருநடனமாடிடும்
தேவாதிதேவனே தினம்பணிந்தேத்தியே
அல்லல்சம்சாரக் கடலிலழுந்தாமல்
ஆநந்தக்கூத்துக ளாடிக்கொண்டுநீங்கள் (பத்தி)

விருத்தம்

இத்தனைநாட் பரமசிவன் றிருமகிமை யிரவுபக லெடுத்துச் சொன்னேன், பத்திபுரி யெந்தனுக்கே யருள்புரிந்த வையன்பதம் பணிவீ ரென்றேன், அத்தனையு மிழந்திடவே மனவெறுப்பா யெந்தனையு மவமா னித்தீர், புத்திசெய்வே னென்றவர்கள் முழந்தாளிட்டுக்கொண்டு புனைந்திட்டாரே.

வசனம்

நந்தனர் மகா பலசாலியானபடியால், புலையர்களைச் சிட்சித்து சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொல்லுவார்.

தண்டகம்

தத்திப்புலிபோலே தாண்டிக் குதிப்பார்
முத்தமிடுவதுபோலே முகத்தைக் கடிப்பார்
வார்கொண்டுகட்டி வளைத்துப் பிடிப்பார்
தூர்க்கல்லெடுத்துத் துடைக்கு ளெரிப்பார்
பல்லாற்சுரண்டியே பாம்படித் திழுப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர் காயப் படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியே கோபித் துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீ சேவிப்பீ ரென்றார்

வசனம்

இப்படி சிட்சித்தபின்பு, புலையர்களெல்லோரும் நந்தனரடிக்குப் பயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினர்கள்.

கடுக்கா

அரகரசிவசிவஅம்பல வாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபோர்த்தகருணா கரனே
அனுதினமன்றுளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளும்புண்ணிய மூர்த்தி

வசனம்

மூடப் புலையர்களுக்கும் புத்தி வருமாவென்று நந்தனர் இப்படிச் சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்;

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பத்திகள் செய்தாரே-பரமசிவ-பக்திகள் செய்தாரே

சரணங்கள்

பத்திகள்செய்தார் நற்றவம்புரிநந்தன்
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தனைபேர்களும் (பத்திகள்)
எடுப்பான்சிவகதை படிப்பான் தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே (பத்திகள்)
கல்லாதவனிங்கே சொல்லாதவனன்றி
யில்லாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே (பத்திகள்)

வசனம்

அந்தச் சேரியிலே புலையர்கள் பத்தி செய்ததால், சேரி சிவலோகம்போலே விளங்கியது, சில நாளுக்குப் பின்பு புலையர்களெல்லாங் கூடி நந்தனரைப் பணிந்து நல்ல வார்த்தை சொல்லி, நாங்கள் எல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனேயென்று சொல்லுகிறோம். மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைத் தொழிலைச் செய்வோமென்று கேட்க, நந்தனர் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று சொல்லிவிட்டுச் சேயு பெரிய கிழவனுடன் திருப்புன்கூருக்குப் போய்வந்த புலையர்களைப் பார்த்து நந்தனர் சொல்லுவார்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவீசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க
கள்ளமனக்குரங்கதனால்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
வுருவில்லாதான்மாவோடொத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிச்சில்லைஎன்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைதூற்றுவாரே.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்

பார்த்துப்பிழையிந்தச் சோற்றுத்துருத்தியை
ஏத்தித்தொழவேண்டாம் காத்துப்போகுமுன்னே (பார்த்து)
ஆத்திமதிசூடுங்கூத்தனிடமாயச்
சூத்திரத்தையிந்தக்ஷேத்திரத்துள்ளாடி (பார்த்து

வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானநேத்திரத்தாலுற்றுப் (பார்த்து

மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்தநாளுக்குள்வாராமல் (பார்த்து)

பாலகிருஷ்ணன்றொழுங்கோலப்பதங்களை
மேலுக்குமேல்நாடிசாலக்கலியற (பார்த்து)

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-அல்லது-சாராங்கா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னால் பரகதி யுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லச்சுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன் திருத்தாளை சிந்தையிற் கொண்டு (தில்)

சரணங்கள்

வேறில்லாமலொரு விருட்சமொன் றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ் செய்யுந் திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்தீகொண்டு கருக்கு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல் நெருக்கு (தில்)

தேசம்புகழுந்தில்லைக்கோயில் வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ்சாட்சரம் புரிந்து
ஆசையுடனேயர்த்தசாமத்தி விருந்து
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி பணிந்து (தில்)

மாயக்கோபாலகிருஷ்ணன் தினந்தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளங்கன்றுபோல் கூடித்
தனித்திருந்துதாளம்போட்டுக்கொண் டாடி (தில்)

இராகம்-கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நமக்கினிநமபயமேது தில்லை நடராஜனிருக்கும்போது

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டனுக்காக மறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்தும் மகாதேவனிருக்க (நமக்கினி)

சரணங்கள்

இம்மைமறுமைமுதலியாவும்பரமான
சின்மயானந்தரூபச் சிவபெருமானிருக்க (நமக்கினி)

அரியயனமரரும்ஆலங்கண்டஞ்சமுன்
பரிவுடனவரைக்காத்தபரமசிவனிருக்க (நமக்கினி)
திருவிக்கிரமனுய்வரும்திண்மாயன்மமதையை
விரிவுசங்காளனுகிவிலக்கும்பரனிருக்க (நமக்கினி)
ஆதிசேடனுமா லுமலரோனுமிலக்குமியும்
காதலாய்த்தவஞ்செயகளித்தபரனிருக்க (நமக்கினி)
இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரக்ஷித்தசங்கரனிருக்க (நமக்கினி)

இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சங்கரனைத்துதித்தாடு-இனி-சனனமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்பல வனை
புந்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய் சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள்

பாரினிற்பெண்கள்மேற் கருத்து - போய்ப்
பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து - சுகப்
பெருவெளிநீகெஞ்சி விருத்து (சங்கர)

நீர்மேற்குமிழியிக் காயம் - என்றும்
நிலையில்லாவாழ்வது மாயம்
பேரானமாயன் நேயம் - பெறப்
பேசுவரீதேயு யுபாயம் (சங்கர)

மனிதச்செனனத்தில் தேடு - நல்ல
மாதவத்தோர்களை கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு - தன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு நாடு (சங்கர)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனுரை நோக்கி, மற்ற புலையர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இராகம்-சவாயி-தண்டகம், சாப்புதாளம்.

அவர்கள் - புண்ணுகியவிந்தப்பிறவிபிணிக்குமருந்
துண்ணுமலிருப்பதுஉண்மையே நந்தா
நந்தனுர் - கண்ணுலேபார்த்திடில் காட்டிமறைத்திடும்
மண்ணுன பூமிகள்மாயமே மைந்தா

அவர்கள் - இருப்பதுபொய்யென் றிராதுமெய்யென்று
இருத்திப்பேசியவகை யென்னடா நந்தா

நந்தனார் - உருத்தெரியிதுநாமரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக் கொண்டால்காணலா மைந்தா

அவர்கள் - விஸ்தாரமாமிந்த பிண்டமானமெத்தை
பத்திக்கொண்டிருந்து பகர்ந்திடும் நந்தா

நந்தனார் - வித்துக்குள் விருட்சமடக்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளண்ட சராசர மைந்தா

அவர்கள் - புத்திக்குளெட்டாத போதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறும்வழி மொழியுமே நந்தா

நந்தனார் - அத்தனிருக்குமிட மன்னமயாதிகள்
பத்துதலில்லா பரவொளி மைந்தா

அவர்கள் - தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறுங் கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னும் வகையேது நந்தா

நந்தனார் - நித்திரையொழிந்தபின் நினைவுடனே கூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா

அவர்கள் - பித்தனைவேறொரு பேய்பிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள் தெளியுமோ நந்தா

நந்தனார் - பத்திவலைவீசிப் பார்த்திடும்வேளையில்
தத்திக்குதித்திடுந் தாண்டவம் மைந்தா

அவர்கள் - சிலமுள்ளநல்ல சேதிசொன்னாயுந்தன்
காலுக்குக்கும்பிடக் கண்டோமே நந்தா

நந்தனார் - பாலுக்குச்சக்கரை பலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோ விடுகாடாது மைந்தா

அவர்கள் - தூலச்சரீரத்தைச் சுமந்துபிள்ளைப்பூச்சி
போலேயானாலுந்தன் புண்ணியம் நந்தா

நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்தம் மைந்தா

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

ஓங்காரமென்றசொல்லு மூலைப்போட்
டுறுதியெனுமிருப்புலக்கையிலேந்தி
வாங்காரமென்றசட்டுவாகையிட்டு
வடிக்கடியேகண்ணியதைப் புதைத்தெடுத்து
நீங்காதசிவயோக நிஷ்டைகொண்டு
நிர்மலமதானவருஞ்சுற்றிவந்து

பாங்கான நந்தனிருதாளைப்போற்றிப்
பணிந்திட்டார் திருநீற்றை யணிந்திட்டாரே.

வசனம்

அவர்கள் நந்தனுரைவிட்டு நீங்கித் தனித்திருக்க மனம் வராமல் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்

தில்லையில் போகவேண்டாந் திரும்பிவந்தாலுமும்மைச்
சொல்லாதுபண்ணைபார்ப்பான் சினங்கொண்டபடியாலிந்த
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனுர் திருநாமத்தைச்
சொல்லியநாலாம்வீட்டிற் சேருவோம்வாரீரென்றுர்.

வசனம்

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லியபேர்களை நந்தனுர் கரமாலிங்கம் பண்ணி கண்ணீர் ஜலம் பெருகச் சொல்லுவார்.

லாவணி-ஆதிதாளம்

தில்லைவெளியிலே கலந்துகொண்டாலவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினி பிறவாறென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டமறு பேய்ச்சுரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவில் கனகசபையினுட்டம்
திருவாதிரையில் தெரிசனங்காணத் தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிந்தை மானிடங்கிடைத்தா லானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக் கண்டாலொழிய குறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதக்குமராதிகளுடாடிய சடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலே குடியிருந்தாலிந்தச் சென்மமுந் தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன் பதம்பெறுவேன் தடை செய்வதுமறியாரோ
இரவும்பகலுமொழியாக் கவலையிருப்பது சுகமோடா
இன்பம்பெருகும் பரமானந்தவெள்ள மிழந்துநீபோடா

வசனம்

சிதம்பரம் போவேன் நீங்கள் இங்கே யிருங்களென்று நந்தனுர் சொல்லுவார்.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிந்தனைசெய்துகொண் டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரை யேறலாம்சிவ (சிந்தனை)

அந்தணமுனிவரு மிந்திரமாரும்
வந்துபணியுமவர் விந்தைபொற்பாதத்தை (சிந்தனை)

மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிந்)

தம்புருவணிந்திடும் தும்புருநாரத
ரும்பணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிந்)

வெம்பியதும்பிக் கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியும் திருவம்பலநாதனை (சிந்)

இராகம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது-சாமாாகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கின
வில்லைப்பிறவி பிணியும்பாவமும்

அநுபல்லவி

சொல்லத் தருமிதுவே சிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ் செய்யிலம்மோகம் (தில்லை)

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள் சாத்திர
மருந்தவம்புரிவாற்குவருளிய பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி னேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய க்ஷேத்திர (தில்லை)

ககனத்திலாடுமணிமாதி சித்தியுங்
ககனத்திலாரும்விண்ணுடர்கள் வெற்றியு
மனையில்லாதகுருசாஸ்திர பத்தியு
மிகத்திற்றுனேவருஞ்சிவபத முத்தியும் (தில்லை)

பரமரகசியமொன்று பார்க்கலாம்
பாலகிருஷ்ணன்கவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருவினைகளடங்காமற் போக்கலாம்
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண் டாக்கலாம் (தில்லை)

வசனம்

நந்தனர் ஞான உபதேசஞ் சொல்லக் கேட்டு, முன்னே நந்தனுருடன் திருப்புன்கூரிற் போய் சிவதெரிசனஞ் செய்து வந்தவர்களாகிய அறவன், தொந்தி, அணையேறி, முத்துமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டிசேவன், சொறியன், வெறியன், காணியான் எல்லைச்சுற்றியென்கிற பெரியகிழவன், இந்த ஆறிருபேர்களு மானந்தமடைந்து அவரவர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனர் நம்மை நாளொன்றுக்கு மூன்றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப் பாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்

இரவுபகல் பரமசிவனிணையடியே தொழுதிருக்குமின்பங் கூறிக், கரைபுரளுங் கடலதுபோற் சிவத்தினிடைக் கருத்துணரச் கண்டெல்லோரும், பரவிவரும் புலையர்களும் பண்புறவே நெறிகாட்டிப் பகரக் கேளீர், அரியதொரு நந்தனிவ னடிமைபுரி யந்தணர்பா லறிக்கைசெய் வார்.

நொண்டிச்சிந்து-இராகம்-பைரவி, ஆதிதாளம்.

ஐயேவொருசேதிகேளும்-உங்கள் - அடிமைக்காரப் பறையன் நடத்தையெல்லாம், வரவரக் கெட்டுப்போச்சு - சேரியில் - வழக்கமில்லாதபடி பழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம்-எப்போதும்-கூக்குரல்போடுகிறு னுக்கமறந்தே, இருப்பானொருவேளை-பொல்லாத-ஏக்கமடைந்தவன்போல் நாக்கை வளைத்துச், சிரிப்பானொருவேளை-தில்லைச்-சிதம்பரமென்று சொல்லி மதம்பிடித்தே, அழைப்பானொருவேளை - எங்களையும் - அண்ணேன் வாவென்று சொல்லி கிண்ணாரங் கொட்டி, குதிப்பானொருவேளை - திக்குமுக்கல் - கொண்டவன்போலெதையோ கண்டவன்போல், களிப்பானொருவேளை-மரம்போலே-கையசைக்கல் காலசைக்கல் மெய்யசைக்கலும், இருக்காதொருவேளை-தாளம்போட்-டெக்களிகொட்டியே குடிசிக்குட் புகுந்து, பேசானொருவேளை - கண்டதெல்லாம் - பிரட்டென்று சொல்லுவான் முரட்டுத்தனம், மன்னுறுசாமிபோலே-கிளம்பி-வாய்விட்டலறுங்குர லூரெட்டுமே, ஐயோ சிவனே யென்பான்-கீழே-புரண்டழுவா னியாரையுந் தொழுவானே, தாண்டி மீனதுபோலே-துள்ளித் துள்ளித், துடிப்பான் பற்களைக் கடிப்பானே, சிவனென்று மூன்றுவாட்டி-நாங்களுஞ் செப்பவேணுமல்லாவிடி லிடுப்பிலுதைப்பான, கோவிலிற்போவோமென்பான்-எங்களையும்-கும்பிடச்சொல்லி யில்லா வம்புபண்ணுவான், சுற்றிவரச் சொல்லி யடிப்பான், சிவன்பேரைச்-சொல்லடா சந்நிதியில் நில்லடாவென்பான், சொல்லித் தலைக்கவேணும்-இல்லாவிடில்-சுக்குமாந் தடிகொண்டு நோக்கி விடுவான், கொம்பேரிமூக்கன் போல-முதுகினில்-குத்துவான் புலிபோலே கத்துவானே, இதுவென்ன காரணமோ-எங்களுக்-கீனமா யிருக்குது மானமல்லவோ, கறுப்பண்ண சாமி தானும-இருளன்-காட்டேரி வீரனிவன் வீட்டேரியோ, பாவாடை துரைதானோ-ரணபத்திர காளியோ வுன்மத்த வீரனோ, பூசைகள் போட்டுப் பார்த்தோம்-ஒன்றிலும்-போவதில்லை காரியமாவதில்லையே, எங்கள் வள்ளுவரைக் கேட்டோம்-அவர்-எடுத்துச் சொன்னரிதை விடுத்துச் சொன்னர், மயான வுருத்திரனர்-பிடித்து-வாட்டுதடா இப்படி யாட்டுதென்றர், தெளியாதென்று சொன்னர்-ஐயே-தெளியாதென்று சொன்னர்.

இராகம்-கானடா பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம்-நந்தனார்-சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி

சாதிமுறைமைதெரியாதவனாமக்குத
காதவனென்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த (சேதி)

சரணங்கள்

ஏரைப்பிடித்துச்சற்றே உழுவான்-மனந்
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான்-எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே யழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானையே (சேதி)

நாத்துமுடியைக்கையி லெடுப்பான்-அதை
நடதெரியாமலே விழிப்பான்-இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப் பழிப்பான்-அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு முணுப்பான்-அவன்
ஊணுறக்கத்தையுந் துறப்பான்-நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினா லடிப்பான்-பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-சமாசு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடக்கியாளுமையே-இவனை-அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்தும்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன் தோசி (அடக்)

பலித்துதையேவொருமந்திரம் போட்டான்
பழமையான இனி தங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள்வழிபட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவேயெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற் படுத்தான் (அடக்)

வசனம்

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப் பார்த்து வேதியர் சொல்லுவார்.

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்
வேலைசூழுலகிலிந்த வீணனைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே.

வசனம்

அந்தணர் சொன்னமொழியைப் புலையர் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனு ரெப்போதும்போலே அந்தணரிடத்தில் வருகின்றூர்.

துக்கடா, ஆதிதாளம்.

நந்தனுரும்வந்தார்-வெகு
சொந்தமான தங்க-ளையரைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுதிலும்நீறுபூசியே அரகரசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையாருந்திருக்கைகள்வீசியே சாமிசாமிஎன்றுதன்னையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே தெரிசனங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலறுஞ்சிவலோகந்தேடியே அடையவேணுமென்றிங்கே
[நாடியே (நந்த)

விருத்தம்

சாதிகுலபிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானுய்நிற்கும்
பேதகுணம்பற்றறுத்துப் பேரின்பவருட்சித்துப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டானந்திக்க [ன்
வேதமொழிவிளங்கிவருந்திருவாயால் விடைகொடுத்துவிடுவீரென்று

இராகம்-உசேனி, ரூபகதாளம்.

தில்லையம்பலத்தலமொன் றிருக்குதாம்-கண்டபேர்க்கு
சென்மமானபிணியைக் கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகரக்கும்பந் தெரியுதாம்-பார்த்தவர்க்கு
உள்ளங்குளிரக்கருணை புரியுதாம்
பண்ணவராயன்மாலுந் தேடுமாம்- தில்லைக்காட்டில்
பாம்பும்புலிக்குநிர்த்த மாடுமாம்
அரியபிரமனெழுத்தைத் தள்ளுமாம்- ஆசையுமது
வானந்தமுழுக்காட்டிக் கொள்ளுமாம்

போய்வருபவர்புண்ணிய சாலியாம்-தருமராஜன்
புறத்தில்பழுதுவந்து கேலியாம்
உறவில்லாதகுருவொன் றிருக்குதாம்-மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிக்காணப் பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே வருகுதாம்-நான்மறைக்கு
முணர்வில்லாதகாட்சி தருகுதாம்
போய்வருகவுத்தாரந் தாருமே-பொன்னடித்தான்
போற்றுவேன்கண்ணாலே பாருமே (தில்லை)

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி, ஏகதாளம்.

தாதரிகிடதகசந்தரிசனதசநாததிமி தகிடதபணந்தரி தீனதத்திம்தக சந்தரிகுந்தரிதந்தகணந்தனனந்தனனக்கணந் தணர்ந்தசனதச தனதத்தின்னகிட தகதோந்தத்தின்னகிட தகதோந்தத்தின்ன கிடதகதோம்.

பல்லவி

ஆடியபாதத்தைக்காணரே பிறந் தானந்தம்பூணரே

அநுபல்லவி

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனார்குருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்

பாசமறுத்துடல் வாசியொடுக்கி
பக்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனே நல் லருளைப்பெறுக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)
கொட்டமடிக்கும் புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே கெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத் தென்முகம்நோக்கி (ஆடிய)
சேனுஞ்சடைபுனல் பூமியில்கொட்ட
சேவித்துநாரதர் பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தணட கோளமுழுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனு மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம்

அனபடியால், நான் சிதம்பரம்போக உத்தரவு தரவேணு மென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கிறார்.

வேதியரிடம் நந்தனார் சிதம்பரம்போக கேழ்க்குதல். புலையர்கள்
பிராமணரிடம் முறையிடல். நந்தனார் ஆனந்தக்கூத்தாடல்.

இராகம்-தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உத்தாரந்தாருமையே-எனக்
கொருவருமில்லைபரகதியடைய (உத்தாரந்)

அநுபல்லவி

வித்தைகள்கற்றதுமில்லையே-யானொரு
பத்தியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரந்)

சரணங்கள்

குற்றங்களைத்தனைக் கொடியேன்செய்தேன்
அத்தனையும்பொறுத் தாதரவாக (உத்தாரந்)
பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)
தில்லைச்சிதம்பரத்தை தெரிசித்துவந்துங்கள்
எல்லையைக்காத்துக்கொண் டிருக்கிறேனையே (உத்தாரந்)

வசனம்

நந்தனுர் சிதம்பரம்போக உத்தரவு கேட்டதினுல் வேதியர் அடுமையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர்.

விருத்தம்

படிபுகழ்தில்லைநாதன் பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனூரில் களித்திடும்நந்தனென்று
சிடுசிடுமுஞ்சிகாட்டிச் சிலவிடம்போலேநெஞ்சந்
துடிதுடித்திடவேஞாயந் தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றும்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமடியிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிங்கேநீ
வந்தையோ அகமகிழ்ந்தையோ
காலைமாலையில்வந்துதெரிசனந்
காட்டுருய்நிலைநாட்டுருய்
கதறினுலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனேசிங்கக்குட்டி
யல்லவோஅதைச்சொல்லவோ
காளிபூசையவர்போடும்போதுநீ
கண்டித்தையாந்தெண்டித்தையாம்

கபடமெல்லாம்வெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுறேனிதைநாட்டுறேன்

வசனம்

நந்தனர் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கின்றார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பறையாநீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அநுபல்லவி

அறியாத்தனமினிசொன்னலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப் (பறையா)

சரணங்கள்

சிதம்பரமென்பதை விடு-கொல்லைச்
சேரடியிலேவந்து படு-நாத்தைப்
பதத்திற்பிடுங்கி நடு-கறுப்
பண்ணனுக்கேபலி கொடு-அடா (பறையா)
எப்போதுமொருதடி பிடி-கையி
லெடுத்துக்கொண்டேதமுக் கடி-உள்ளங்
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-கால்
நோகாமலேகாடியைக் குடி-அடா (பறையா)
கள்ளந்தீருதற்குப் பாரு-உன்
கால்படும்பண்ணையில்வீற் றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோவுன் குரு-நீ
சுகமுடன்வாழ்ந்துகொண் டிரு-அடா (பறையா)

விருத்தம்

ஓதியடிவீராவென்றும் உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கறுப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றும்
துதிபெருமிருளாவென்றும் தொட்டியச்சின்னுனென்றும்
அறிவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே.

வசனம்

அந்தணர் நந்தனரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்ல வார்த்தைகளால் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்த-பங்குதோன்றியநாள்முதல்

சொந்த-முறியெழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்தபறையனல்லவோமறந்தாய் (நந்தா)

பாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பணை
சேரு-பொருப்புள்ள னுனையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம் (நந்தா

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடடா-பழனங்கடோறும்நட
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம் (நந்தா)

பாடு-உன்சுருப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு.கள்ளுகளுடன் பூசைகள்
போடு-நெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான் (நந்தா)

வசனம்

வேதியர் நந்தனரைச் சிதம்பரம் போகாதே யென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றூர்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன்-சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனல் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுருயுந்தன் சாதிக்கடுக்குமோ (சிதம்)

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுகளைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெல்லச்சொல்லடாமுழுமூடாகீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத்தகும்படிசெய்வேன் (சிதம்பரம்)

நாத்தைபிடுங்கிகழனி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும்
பார்த்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயும்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ (சிதம்பரம்)

அடிக்கடிமறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குதுசாதனம்
தடுத்துப்பேசினல் தாடையிலடிப்பேன் (சிதம்பரம்)

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனை நினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்று அம்பலவன் மலரடிதினந்தோறும் (பத்தி)

சரணங்கள்

கட்டழகிசாரனிடங்காதலது போலே
கடுகிவருங்கன்றருகில்கபிலையது போலே
கண்டவரைதுணியுமில்லாப்பேதையொருக் காலே
காவலனார்பதம்வருகில்களிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகேழகலக்கண்டறியார்மாது மயக்கம்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனம்போலொப்பி மிகும் (பத்தி)

தாயடிக்கில்பால்குடிக்கத்தழுவுதல்திருஷ் டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமல்துயர்தருகினுமே காந்தம்
ஆயிருந்துவமுத்தியிந்தமாயையுப சாந்தம்
ஆகுமென்றுசாதனங்கள்வழங்குவதுவே தாந்தம்
காயஞ்சனிக்காதிருக்கக்கண்டுகொள்ள வேணுமென்றால்
காசுபணபாசமதுமாசறவே நேசமுடன் (பத்தி)

பச்சைமரத்தாணிபோலேபதிந்துமனம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணிபொன்னம்பலவனைக்கொண் டாடி
இச்சைபொழியும்புலன்களைந்துலகம் வாடி
ஏகாந்தமானபரிபூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறந்திருவிழியிலானந்தநீர்க்கரை புரள
அரனே திரிபுரனே கங்காதரனே பராபரனே யென்று (பத்தி)

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக்கொண் டிருக்கின்ற பன்னிருபேர்களுடன் நந்தனாருமிருந்து பக்திபண்ணும் நாளையில் ஒருநாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்தி நிடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரீட்சை பார்த்தார்.

இருசொல் அலங்காரம்

நந்தனார்-சிவதலத்தில்சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள்-அவித்தைகளைத்தூண்டிநிற்றலேகாட்சி யென்றார்

நந்தனார்-சிற்சபையின்மகிமையென்ன செப்புவீ ரென்றார்
அவர்கள்-அச்சுதனுங் காணாதவானந்த மென்றார்
நந்தனார்-ஆகையினாலென்ன என்னபலனாகு மென்றார்
அவர்கள்-நாக்கிலேசிவநாமம் நவிலு மென்றார்
நந்தனார்-கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா ரென்றார்
அவர்கள்-கொற்றடிமைக்கார பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனார்-அம்பலத்தை திரைபோடத் தொடங்கினாரே
அவர்கள்-பாம்புவித்தை மாயைக்கு ளடங்கினாரே
நந்தனார்-மனந்திருத்திக்கொண்டவர்க்கு வாராதொன்றில்லை யென்றார்
அவர்கள்-கனவருத்தமுண்டாக்குங் காராதுதொல்லை யென்றார்
நந்தனார்-சாதியிலேயெளியவன் தானறிவேனோ வென்றார்
அவர்கள்-ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனார்-ஞானமில்லாதவன் முத்திநாடா னென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபக்தி தேடா ரென்றார்
நந்தனார்-மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியே தென்றார்
அவர்கள்-துதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாங் கதியே தென்றார்
நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோலே பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள்-சுகக்கடலிளைப்பாறி சுகிப்பாரே யென்றார்
நந்தனார்-பார்ப்பானுத்தரங் கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார மென்றார்
நந்தனார்-படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு தென்றார்
அவர்கள்-அடித்துப்பால் போட்டுவிட்டீரானாலே யென்றார்
நந்தனார்-அங்கேயென்னீங்கள் வல்லையோ வென்றார்
அவர்கள்-இங்கையேனது இல்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-எங்கும்நிறைந்த பூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள்-இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா ணென்றார்

வசனம்

இப்படி யிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிப் பாடுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பாடுவாய்-மனமே-சிவனைக்கொண்-டாடுவாய்தினமே

அநுபல்லவி

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்கதிகார
நந்தியின்மீதேறும் நம்பன்பதம்போற்றி (பாடுவாய்)

ஆலந்தனையுண் டமரரைக்காத்ததிரு-
நீலகண்டன்கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி (பாடுவாய்)

சிலமாதவர் சித்தனின்ருடுஞ்
சூலபாணியனெனுஞ் சுயம்புதாள்போற்றி (பாடுவாய்)
மோகமாந்துன்பத்தில் மூழ்கிக்கெடாமல்
ஆகமமுறையிடும் அந்திவண்ணனைப்போற்றி (பாடுவாய்)
பஞ்சாக்ஷரந்தன்னைப் பத்தியாயுருவேற்றி
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்ய மேலோனைநீபோற்றி (பாடுவாய்)

இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரமேநினை மனமே-முத்தி-பதம்பெறலாகும்முனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமெனும்பொருள் பதம்பதமய்ய மருள்
சமரசநடம்புரிசாமி சிதம்பரநிமலன் திருவுருநீ கொள்ளரகர (சிதம்)

சரணங்கள்

ஒழியாக் கவலைகொண்டு விழலா-யானுய்
உண்மையில்லாவீட்டை நிழலாய்
தழுவா திருந்த தில்லைசலன்மினிமேல் வீட்டை
சார்ந்தாலல்லோநல்ல சாபல்யமாம் பாட்டை
சந்ததமும்பெற பங்கயமுமேயற
எந்தவினைத்திற முந்தாரம்முற (சிதம்)

தேகமெடுத்த வருமையறியாய்-மோசத்
தெரிவையர் வலைச்சிக்கி முறியாய்
சாகுமட்டுஞ் சம்சாரமே மேவிட்டு
சலியாமேயுழைத்துச் சண்டாளமாந் துட்டு
சம்பாத்தியமது வம்பாகும்விதி
நம்பாதித்தநி தெம்பாயதிபதி (சிதம்)

உனக்குள்ளே யுணர்வாய்நீமோனம்-உண்மை
ஓம்வழி காட்டுமே ஞானம்
தனக்குச் சிதம்பரஞ் சார்ந்தாலே தன்மயம்
சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராச்சிய சின்மயம்
சரிவரசிவகுரு பரமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாந்திரு (சிதம்)

துக்கடா

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகை மகிழ்பொன் னம்பலவா

வசனம்

நந்தனர் சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போக மிகவும் வருந்தி உத்தரவு கேட்கின்றார்.

இது அறுசீரடி விருத்தம்

வேதியரே பெரியவரே நல்லவரே நான் கடையன் விண்ணோர் மெச்சும், சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையில்லாத் தவமே செய்யும், போதியரே பத்தியில்லா நான்புலைய னேதறியேன் புண்ய மூர்த்தி, ஆதிகுரு சிதம்பரத்தைக் காணவென்றே யாசைகொண்டே னனுப்புவீரே.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையே

அநுபல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டால்பிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் (தில்)
அல்லலருக்குந்திரு வம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடி யானந்தம்பெருகிய (தில்)
ஆதிமுதலாமென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து (தில்)

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ் சிதம்பரத்தைத் தெரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசித்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே (தெரிசிக்க)

சரணங்கள்

பத்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழ
தேத்திப்பிறவிதுய ராத்தியெப்போதும் (தெரிசிக்க)

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக (தெரிசிக்க)

ஈசனைபுலியூரில் வாசனைகனகச
பேசனையென்றுநட ராஜனைப்போற்றி (தெரிசிக்க)

காமத்தையகல்பவர் வாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைச்சொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து (தெரிசிக்க)

ஞாலம்புகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சீலபொற்பாதத்தை (தெரிசிக்க)

வசனம்

நந்தனர் தரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லு கின்றார்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

புத்திசொல்லிக்கேளாதமூடாவுந்தன்
  புரட்டெல்லாம்கானறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும்பறையர்க்கேது
  பார்ப்பாரதெய்வமதுபாலிக்காது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலேகூடாதப்பா
  கொள்கையதுசேரியிலேகூடாதப்பா
பித்தமதுகொண்டவன்போலிங்கேவந்து
  பேசாதேபோபோவென்றிசைவாரே.

இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமாம்-நீயதைச்-சிந்திக்கலாமாபறையா

அநுபல்லவி

சிதம்பரதெரிசனஞ்-சதுர்மறையோர்கள்
  செய்வதுஞாயம்நீ-சொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே-இங்கே-நில்லாதே
  சேரிக்குப்போடா-நாளைக்குவாடா (சிதம்)

சரணங்கள்

சனகமகாமுனி-யோகிகள்தேடிய
  கனகசபேசனை-கண்டறிவாயோ
பேசாதே-கைவீசாதே
  வீரனைத்தொழுடா-எரிமைஉழுடா (சிதம்)
தவமுடையோர்கள்-தரிசிக்குமந்திரஞ்
  சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா
ஆகாதுவினைபோகாது
  விரைதெளியன்றோ-அறுதலிமகனே (சிதம்)

வசனம்

உழுது-சேறுபண்ணி-பரம்படித்து-விரைதெளித்து - நாத்துபறித்து-நடவுநட்டு-மடைதிறந்து - மடைகோலி - களைபிடுங்கி - காத்திருந்து-பதத்திலறுத்து-கட்டியடித்து-நிரம்பிய பட்டையைக் - காப்பதுமில்லை-இராக்காலங்களில்-பந்தம் பிடித்து-தடிஎடுத்து - கொம்பு தம்பட்ட முழங்கி-கோலாகலமாகி - நாலு பறையரோடுங்கூடி - வரப்பைவிட்டு ஊரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பதுமில்லை, உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கம் முதலாகிய தேச தருமமும் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்

பரம் என்று-பிதற்றித் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட் டல றிப் பேய்பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல் கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழே புரண்டழுது தத்தளித்தென்று தள்ளாடிய காரண மென்னவென்று அந்தணர் நந்தனாரைக் கேட்கின்றார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்தபிர்மை வந்தகாரணம் நானறியச் சொல்லும்

அநுபல்லவி

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையனா
யன்றிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் (நந்தா)

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்- தில்லைச்
சபாபதியைநினைந்தாய்
சூதுக்காரபறையருடன்கூடிச்
சும்மாவிருப்பது எம்மாத்திரம் (நந்தா)

குலத்திலில்லாதவழக்கம்-நீயதைக்
கொண்டாடுகிறமுழக்கம்
வெளுத்ததினாலென்ன எருமைச்சாணியது
மேனியிலணிவாரோ வையகந்தனில் (நந்தா)

திருட்டுப்புரட்டுமறியாய் பொல்லாத
தீங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தை யென்முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுறாய்-வெறிமயக்கமோ அடா (நந்தா)

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்துச் சிதம்பரப் பிரமை வந்த காரண மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுவார்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

மனங்கண்ட விடமெல்லாம் போகாம லாணையிட்டு மறித்து வாங்கி, அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லெனதுள்ளந் தனதாக வுருகிச் சாய்க்கும், புனல்கொண்ட வேணியனைப் புண்ணியனைப் புராந்தகனைப் போற்றிசெய்யக், கனங்கொண்ட தில்லைநகர்போய் வருவேன் கருணை வழி காட்டிடுவீரே.

நந்தனார் வேதியரைப் பார்த்து உத்தாரங் கேட்க அந்தணர் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

நட்டநடவும்விளையும்பொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் (நட்)
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுகேளடா பண்ணையாளடா (நட்)
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால் பட்டதினால்பசுமைகொண்டு (நட்)

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேநீளுங் கட்டுமுக்கலமேகாணுந்
துதிபெருநந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனுயிருந்துந்தில்லை
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செய்தொழிலேதென்றாரே.

வசனம்

நந்தனுருக்குச் சிதம்பரப் பித்து தெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனுரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்.

இராகம்-தனசரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பித்தனுய்ப்போனதென்ன-நந்தா (பித்த)

அநுபல்லவி

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்தும்படித்தும் (பித்த)

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி செய்ததாரோ
பத்துதவில்லாமலே பண்ணியபோராரோ
பத்தியென்றுபே ரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே நிலையிட்டதாரோ (பித்த)
எத்திசையும்புகழ் பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம் விளம்பத்தெரிந்தும்
பத்தியொடுசகல மறிந்தும்
கத்தனென்றுபேரிட்டு நானுனக்கிருந்தும் (பித்த)

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனர் மிகவும் வணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

பித்தமது தெளிந்துவிட மருந்துண்டு தில்லைவனம் பேணிச்சென்று
சத்திசிவ காமிப்பெண் சந்நிதியி னேராகித் தலைவணங்கி
தித்தியென்று நடனமிடுந் திருக்கோலங் கண்குளிரத் தெரிசித்தானல்
பித்தமது தெளிந்துவிடும் வேதாந்த மழைசொரியும் பெரியகோவே.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்பமன்றுள்ளே

அநுபல்லவி

மற்றமருந்துகள் தின்றாலுமுள்ளுக்கு வல்லேவல்லே-ஐயே அடிமை
(பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்

பாம்பும்புலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடி பார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும் பார்த்துகளித்ததுண்டு
பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில் பாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்னம்
பாதியிருக்குதுபறையாநீயும்போய்ப் பாரென்றுத்தாரந்தாரும்தாரும்
(பித்தந்தெளிய)

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளம்போடுந் தண்டைசிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனோசெங்கரும்போகல்ல சித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கே சென்றால்போதுங்கண்டால்தீரும்
(பித்தந்தெளிய)

ஊரைச்சொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையு மூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார்வெகு பேர்களுக்குப்பிழைப்பு
சாருநரைநிரைதீருமருந்துச் சாதியைப்பாராது-இன்னந்
தீராதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத் தீருந்தீருமையே அடிமை (பித்)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாம விரும்பேனோ
ஜென்மத்தைவீணாக்கிக் கெடுப்பேனோ (சிதம்)

பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே (சிதம்)

ஆசையும்நேசமும் ஆனந்தமங்கே
பேசலும்பாசமும் பிதற்றலுமிங்கே (சிதம்)

வசனம்

இப்படி நந்தனார் சொல்ல, வேதியர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்து சொல்வார்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை

கார்ப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமன துவல்லே
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றெலைந்துபோடா.

வசனம்

என்று வேதியர் சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில் நந்தனர் வந்து பத்திபுரியும் பன்னிரண்டுபேர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-மாஞ்சை, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

ஆசைநேசராகும் தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ யீசனல்லால்நமக்கு (ஆசை)
ஆயன்மாயன்அன் றடிமுடிகாணுத
நேயன ழலுருவாய் நின்றநின்மலனல்லால் (ஆசை)
மண்ணுய்விண்ணுய் மற்றுளப்பொருள்களாய்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லிருக்குமீசனல்லால் (ஆசை)
அருவாயுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரமாய்நின்றதெந்தப் பராபரத்தையல்லால் (ஆசை)

வசனம்

என்று நந்தனர் சொல்லிப் பின்னும் ஆனந்தக் கூத்தாடுவார்.

இராகம்-தந்நியாசி, திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினர்-ஆனந்தநந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினர்

அநுபல்லவி

வானுந்திதேவர் முனிவர்ஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று (ஆ)

சரணங்கள்

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னுகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்முன் னுடுவரென்றேசாத்தி(ஆ)

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலன்கைப்பாசம்
கண்முன்வராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேன் தனைக் காணுவேனுனென்று(ஆ)

காயமிதுவுஞ் சதமா-அன்றியுற்பவங்
காண்பதெவ்வொரு விதமா

ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றும்
தூயபதத்தாலந்தத் துகளற்றிருப்பேனென்றும் (ஆ)

வசனம்

இவ்விதமாக பன்னிரண்டு பேர்களையும் வேலை செய்யவொட்டாமல் தன் சமீபத்தில் நிற்க வைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனாரைச் சீறி கடுங்கோபஞ் செய்ய நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீராகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவனோ தோதகம்

அநுபல்லவி

காதகராம்மனக் கசடர்சொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீர்பிழையொன் றில்லை (ஏது)

சரணங்கள்

நானுனக்குப் பண்டு-சாசனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு
தோன்றலேநீசொல்லுஞ் சொற்படிச் செய்கிறேன்
பான்மையாகநித்தம் பத்தியாம் உய்கிறேன் (ஏது)

காசளவு நன்மை-செய்தோரையொரு
காலும்மறவாத தன்மை
தாசனுக்கெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர்யினிமேல் நான்செய்த தொண்டு (ஏது)

ஏழைநான் தானே-சூதும்வாதும்
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனேயொழி மேதிசாலைக ளெங்கே
ஊழியனுக்குஊழி கயிறுக்கொடுப்பீ ரிங்கே (ஏது)

நந்தனார் ஏருழுதல்

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

வணக்கமாய்ச் சொல்லும் வார்த்தை யுணர்ந்து
வஞ்சனை யிலாத வேதியன்றன்
கணக்கில்லாத் தனது பண்ணையாள் வசத்திற்
கைப்பிடி யாகவே வந்து
பிணக்கிலா னிவன்சொற் படியெலாஞ் செய்வன்
பின்னிட்டான் அழைப்போ வென்ன
இணக்கமாய்க் கொண்டு போயினர் நந்தன்
ஏர்த்தொழில் மிகப் புரிந்தனனே.

பறையர்கள் வயலில் எருழுவது, எத்தமிறைப்பது, கஞ்சி குடிப்பது,
நந்தனர் கோலைபிடித்து வேலை வாங்குவதை பிராமணர் நின்று பார்ப்பது.

இராகம்-சஹானா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பத்தியாகஆண்டைசொற்படி செய்தானந்தன் பலருடன் கூடிமிகக்

அநுபல்லவி

கர்த்தனைசித்தங்களித்துக் கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடி-மெத்தக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடி (பத்தி)

சரணங்கள்

நீருள்ள ஆதனூர்நஞ்சை புஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுது-அறச்
சுத்தமதாகவே யுழுது
காலைப் பொழுது (பத்தி)

கறுப்புவெளுப்புசிவப்பு நிறமுள்ளக்
காளைகளைக்கட்டிப் பூட்டி-பொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி (பத்தி)

கந்தன் கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்
கரியவன் தம்பி பெரியன்-சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள நரியன் (பத்தி)

சிராகச்சம்பா சிறுகருடன் சம்பா
சிறந்தமணக்கத்தை நட்டு-கம்பு
சேரத்துவரையு மிட்டு
பயி ரிட்டு (பத்தி)

வசனம்

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துகொண்டிருந்த நந்தனார், இனிமேல் சிதம்பரம் போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன், அன்றியும், சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியர்பால் சென்று தலை வணங்கிக் கரங்குவித்து மனந் துடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தாரங் கேட்கின்றார்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

பொய்ச்சடலம் புழுக்கூடோன் பதுவாசற் றோற்பையைப் போற்றிசெய்யும், துச்சனிவனென்றெண்ணித் தள்ளாம னன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந் தொடியழகி சிவகாமி மாதுபங்கன் பாதங்காண, இச்சைமிகுந் திருக்குதையே அம்பலத்தைக் கண்டுகளித் திறைஞ்சுவேனே.

இராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா-ரொருவரன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில் கிடந்தழுவார்

அநுபல்லவி

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு-தெனக்கிவர்
போலவேஇல்லைதயவில்லைஏழைபிடத்திலிருந்தருள்செய்திடும்

சரணங்கள்

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்கவே தில்லைப்பதிவந்து
பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேமரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொ)

உலகந்தனில்ககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
மூருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியற்றவர்மதமற்றவர்விடையத்தினிலுருவத்திட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயத்தினில்நடனமாடிய (பொ)

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொறிகணங்களதை
இழுத்துவசப்படுத்தும்வகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவரும்ராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுக்கவழி
பார்க்குமிடமார்குமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும் (பொ)

வசனம்

இவ்வகையாய்ச் சொல்லும் நந்தனரைப் பார்த்து வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்

மெள்ளப்பேசிவெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளக்கும்பிடாலாவதென்னபலனேகாட்டுப்பசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளித்துடிக்கிறாய்சிவபதஞ்சொல்லாதுன்சாதியில்
எள்ளுக்கொல்லையில்மாடுவந்துதொடாராதேகும்படிசெல்லடா.

வசனம்

இப்படி சொல்லிய வேதியருடனே நந்தனர் தனக்குத் தெரிந்த வித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக் காட்டுவார்.

முன் நந்தனர், பின் வேதியருமாகச் சொல்லிக்கொள்ளும்
எட்டிக்குப் போட்டியான

இருசொல் அலங்காரம்

நந்தனர்-தில்லையைப்பார்க்கவல்லையோ வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்மிளகாயில்லையோ வென்றார்

நந்தனார்-கள்ளம்போனாலுள்ளதுகாணு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனாலுள்ளதுவிளையு மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால்தேகங்களிக்கு மென்றார்
வேதியர்-பொரிச்சக்குழம்புகொண்டால்தேகம்பெருக்கு மென்றார்
நந்தனார்-அரகராவென்றால்பாபம்போ மென்றார்
வேதியர்-பறையனைக்கண்டால்பாவமா மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனமுட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மென்றார்
நந்தனார்-எனக்குஊறியஞானமாரியேகதி யென்றார்
வேதியர்-உனக்குநாரியர்பறையர்சேரியேகதி யென்றார்
நந்தனார்-கர்த்தாவேதியென்னுள்ளம்பெற்று றென்றார்
வேதியர்-கர்த்தாவையக்கினியில்பற்று றென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதும்வாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொர்க்க மென்றார்
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்துகவலைப்படுத்துவதே னென்றார்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்துஅவலப்படுத்துவதே னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையோடென்னைச்சேரேனோ வென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுஉன்னைப்பாரேனோ வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்லப்போகாதே யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே யென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டுப்புலையரே யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே னென்றார்
வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேகலங்காமல்நாடுவே னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே னென்றார்
நந்தனார்-சிந்தைநொந்துதவிப்பேனே யென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்துஅலப்பாதே யென்றார்
நந்தனார்-கெஞ்சினால்நெஞ்சமுருகாதோ வென்றார்
வேதியர்-அஞ்சினால்பஞ்சம்வருகாதோ யென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரம்போசவுத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாதேபோது மென்றார்
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போவே னென்றார்
வேதியர்-போக்கிரியாய்ப்போவா யென்றார்
நந்தனார்-அன்னீதஞ்செய்யே னென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுதவறே னென்றார்

நந்தனார்-எங்கள்சாதிக்குயென்னவழி யென்றார்
வேதியர்-உங்கள்சாதிக்குஇந்தவழி யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதுஒது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்தேன்தலையெழுத்திது வென்றார்
வேதியர்-பறையாய்ப்பிறந்ததுங்கள்வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்தில்கல்லெறி யாதே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிசெய்வதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிசெய்ததே வென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங்கடவுளாய்நிறைந்த தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனாய்ப்பிறந்த தேன்
நந்தனார்-பழுதானசென்மம்படைத்தேனே யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மமடுக்காதோ வென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரம்கட்டுவிடு மென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேலியைநட்டுவிடு மென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணையிப்படியோ வென்றார்
வேதியர்-தப்பினேனதுவுமொப்பிலே னென்றார்

வசனம்

நந்தனார் மெத்தவும் ஐயரைவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்

அல்லெனுங்குழலால்மோக மாண்டதுவொருக்காற்றொண்டர்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பழவினைத்தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினுமடங்கொணாதச் சுகக்கடலாட்டிவைக்குந்
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்.

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

மார்கழிமாதந்திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே
மனதைப்புண்ணாகப்பண்ணாமலொருதரம் போய்வாவென்று
[சொல்லையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போய்நான் காணவேணுமையே
கசடனாகினுமாசைவிளையுதுன் காலுக்குக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாள்முதலாயுமக் கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெலும்பாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கினதன்றியில்வேறே யொன்றுங்காணிலேனையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதைநா னெளியேனானையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிமையனாகாம லிடங்காட்டிடுமையே

வெள்ளைவெளுத்திடுந் தண்ணீர்குடித்திடும் — வெறியனானையே
மேதினியினானுக்கடையேன் — வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்களொன்றுங்காணா — தடியேனானையே
தளரவிடவேண்டாமொருங்காடி — தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே — ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதி பெறுவாயென் — றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச் செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலந்தணைத்திடவேண்டுங்காதலைக் கண்டிராயகிலமனைத்தையுந்
தலைசுமந்திடுசேடனார்குணத்தன்மை யெய்திடுமாந்தனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாவிவன் வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்க நந்தனாருடைய சிவ பத்தி பரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமை யைக்கொண்ட மகானுபாவனை அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்.

இராகம்-முகாரி, ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய் தீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தரிசனமோ
நாடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கலியாணம் ஊளைநரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோ பறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவன்பொன்னடித்தொழுவாயோ
கூச்சல்போடாதேபோடாயிங்கே கூழைக்கும்பிடலாகாதோ
கங்கையிலாடுவையோவங்கே காணிக்கைப்போடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிககடிவந்து யிறையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்கு மானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநாளைத்தெரியும் வாராதேபோடா,

வசனம்

அடா நந்தா! சபாஷ் நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம் போக வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமா யிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடடாநந்தனே தில்லைக் கனுப்புமென்றதனைக்கேட்ப
தாச்சர்யமிக வாச்சர்யம்

அநுபல்லவி

அடடாகட்டுக்கதைகளனைத்துமிங் குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது (அடடா)

சரணங்கள்

ஈனசாதியிற்பிறந்தோ னுனக்கவ்விடத்தி
லென்ன அலுவ லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதிலுமீவா யிரவரிருக்கும்வீதி
புகழ்ந்துநீகடந்துக் கொண்டு
மானுமவுஞ்சிர மாலையணிந்த வரு
மாற்றலர்திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனோற்சவந் திரு
வாதிரைப்பலன்பெறமாட்டாய் சொற்படி யிரு (அடடா)

வேள்விகளொருபுறம் வேதியர்க ளியற்றும்
மேன்மைகள்மிகத் தங்கும்-அந்தத்
தாழ்மையிலாத்திவ்யதலம்போய் வருவதற்குந்
தடையில்லையெனப் பொங்குந்
தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடிய வரும்
சாதியிழிவை யோசித்தாலேதெரிய வரும்
பன்னிப்பன்னிப் படித்தேன்பாவா யற்றுயெவரும்
பட்டால்தெரியும் பறையனுக்கென்பதுபோல்வரும் (அடடா)

அல்லும்பகலுஞ்சோறளித்துக்காத்திடுந் தெய்வ
மானவம்பல வாணன்-இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவோவேண்டாமென் றுரைத்திடுவேன்
சொல்மறந்துநீ வீணன்
தில்லுந்திரியாவரப் பேச்சேதுக்கடா பிடித்
திருக்குமென்பிடி திரும்பாதடா பகடி
பல்லையொடித்து விடுகிறேன்பாரடா தகடி
தஞ்சைநீயாசமர்த்துப் பார்ப்பேனடா தடி (அடடா)

வசனம்

வேதியர் சொல்லிய சொற்களைக் கேட்ட நந்தனர் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும், பிராணனை மடித்தாலும், கழுத்தை யொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணும விருக்கேனென்று கடுத்துச் சொல்லுவார்;

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ-அணுவள
வேனுஞ் சம்மதிப்பேனோ

அநுபல்லவி

தனியாம்வேதசாஸ்திரந்தனையுணர்ந்தாலும் சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல நீதி (இனி)

சரணங்கள்

பலகாலமும்பழமும்பாலூட்டினாலும் பாம்பு
பழகாததற்குவொப்பாய்ப்பகரலாகுமே வேம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போநீதான்செய்யாதடா வீம்பு
தரையிற்கறந்தபாலுந் தாவுமோமுலைக் காம்பு (இனி)

திடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கடம்பன் சரி
இவர்களெல்லாமலிதோ இருப்போர்கள்சிறு நரி
நடையிலிருப்பேன்மஹா நல்லவனுகுந் தெரி
நானுனைச்சேர்ப்பேனென்று நம்பாதேபரி கரி (இனி)

வசனம்

என்று சொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனர் மிகுந்த தாழ்மை யோடு மேழ்மையோடுஞ் சொல்ல, வேதியருக்குக் கோபம்வந்து திருட்டு வேடங்கொண்ட முரட்டுப்பயலே யென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்-நந்தா-அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேநீர் மூடா
முன்னுமபின்னுமறியாக் குடிகேடா
வரட்டுதகவலை போல்வாயாடாதே யடா
வயலைமுழுதுஞ்சேர்ப்படுத்திடப் போடா (திருட்டு)

சரணங்கள்

புத்தியுள்ளவனாகப் பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினம்போறகுடி யாரு-இருப்பார்களுன்
னைத்துதிப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளைநீ கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீர் ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டுக்கும்மே ரோட்டி
தக்கவன்றின்றிறமதுமிகக் காட்டி
மற்றுமற்றனைத்தனைத்து முடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்கு வாய் (திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவிபூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன்சமர்த்தைக் காட்டாதே
சரணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக்கஞ்சிகரியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே (திருட்டு)
பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி.பதமாகப்
பழையவெருவெடுத்துக்கொட்டி சேறுபோலாட்டி
தோயும்சடமுதலோ ரட்டி-வராமற்செய்து
சொன்னலனுப்புவேனே மட்டி
காயமுள்ளபோதேநீ தானடா
கர்த்தன்றன்னைக்காணப்போ வானடா
எய்த்துவிட்டுப்போகப்போறு யடா
யேத்தவாதிரைக்கனுப்பனேனு னடா
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
நீயன்நீயன்நீயன்நீயன் உனைவிடேன் (திருட்டு)

வசனம்

இதுவும் வேதியர் சொல்லுகின்றுர்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

வானிருந்தவிடந்தேடிக்காணமல்மாதவத்தோர்மதிமயங்கத்
தேனிருந்தசெந்தாளைசிந்திப்பார்புந்தியுறத்தெளிந்தாரில்லை
ஊனருந்தும்புலையாநீசிதம்பரத்தேசென்றுலுமுண்டோமுத்தித்
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல்சஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா என்னைப்போலொத்த பெரிய வர்களாலே கூடத் தேடி அறியப்படாத ஜெகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தை யுறுஞ்சும் பறையா நீ கத்திக் குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கே பத்தியென்னலாமா, நத்தி முத்தி தேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடத்தே சத்தம் போடலாமா, இங்கே நித்தம் நாடலாமா, வியர்த்தமான இந்த ஜென்மமெடுத்துஞ் சித்தி தேடலாமா, அங்கே புத்தி சொல்லலாமா, அடடா,இதுவெல்லாம்விட்டுவிடடா; நாத்தைப்பிடுங்கி நடடா, என் தொழிலைத்தொடடா, தோல் கட்டிய தடியை யெடடா, யாருந் திருடாமல் பார்த்திரடா, களத்தில் படுடா, காவல் கொடுடா புல்லறுடா, முரடா, வழிதெரியாக் குருடா, நான் சொல்லுவது நேரடா, இதடா, உன் செய்கையென்று கல்லாலெறிந்து, அடியா,

லடித்து, வாயால் திட்டி, தேள்போலேகொட்டி, இவனெரு ஆள் போலே நின்ருன், அவர் நாள் போகுதே யென்ருர்.

வசனம்

நந்தனர் வேதியரைப்பார்த்து நீங்களென்னை யடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிச் சொல்லுகின்ருர்.

இராகம்-தண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையே-என்னை அடித்தது போதுமையே
அடித்தாலுமுங்கள் கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெய்யு மென்னுடன் வாதோ
படித்ததெல்லா மென்மனதிற் படாதோ
பாவியெனக்குமினிமேற் றெரி யாதோ (அடித்)

நல்லவரேயுங்கள் மனதுப்பிர காரம்
நடக்காமலிருந்ததும்பிர சாரம
சொல்லத்தெரியுமோயெனக்குப சாரம்
சுகிர்தசாலியுங்களாலேயிந் நேரம் (அடித்)

வசனம்

நந்தனர் ஐயருக்கு தலை வணங்கிச் சொல்வார்.

மோகனராகம், ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்

இலவுகாத்தகிள்ளை யாச்சே-நான்
எடுத்துச்சொன்ன தெல்லாம் பேச்சே
பறையன்சொல்லுபழு தாச்சே-நீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே
சேரியேசொர்க்கமென் ருச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழலுக்கிறைத்தாற்போ லாச்சே-எந்தன்
வேண்டுதல்வீணைப் போச்சே
கண்டறைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலம்பிறக்காமற் போச்சே

வசனம்

நந்தனர் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கேனென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தாற் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொருத்தாளுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந்துமேதோ வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன்திரு வம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையோ
பாவியெனைத்தொடர்ந் தடித்தாலுமெந்தன் பாழ்வினைதீராதோ
பார்தனிலேபேர்சொல்லாதவனென்றே படைத்தநுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடு மிறைச்சியைவேறொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரம் நான்தொடலாமோ சாதியில் சின்னவனனன்றே
இன்னமும் சிதம்பரம் போவேனென்று இங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டும்போதும்மையேயுங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

இஃது ஐஞ்சிரடியான் வந்த

விருத்தம்

சேரிவந்தவர் செவ்வியவேதியன் சினத்தால்
காருகளடர்ந்திடுஞ் சோலையினின் றவன்கருத்தை
எருவாவிய பாமனற்றுண் மலசிறுக்கி
தீரனுகிய நந்தனுமிப்படி செய்தான்.

வசனம்

நந்தனுர் தங்கள் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிப் பெரிய கும்பிடுபோட்டு ஒரு சோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தைத் தில்லை வெளியிலே கலந்து கொள்வேனென்று வீர வைராக்கியத் துடனே சேரியில் வராமல் தன்னுடைய துயரங்களை யெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்புவித்துச் சறுகை கொண்டாடுவார்.

விருத்தம்

வேதியரிப்படிசொல்ல வெந்துமனம் வேறுகில்லையோவென்று
சாதியிலேபாவமிது நீயன்றோபிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை
சோதனையோசெய்கின்றுயெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த் தோய்ந்திருக்கு
ஆதிகுருவல்லவோநீ பார்ப்பானுக்குள்ளிருந்து மனுப்புவீரே.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேக மடைக்கலம் (ஐயா)

அநுபல்லவி

அத்தானுன்வருவேனே அம்பலத்தைமறவேனே
சற்றேயாகிலுங்காண்பேனே சந்நிதியேயென்செய்வேன் (ஐயா)

விருத்தம்

தாறில்லாதவிப்பிறவியைத் தானெடுத்தஞ்சி
தாறுபட்டனற்கீழ்க்குலமா யித்துன்பம்

நீறுபட்டிடுமல்லவோ தில்லையினின்றால்
பேறுபெற்றிடுவே னதற்குமொருபிசகோ

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினைகள் செய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி உய்யும்படிக்கேட்கில்
கள்ளக்குமர னல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோ லாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமு மில்லையோ
பாவியெனக்கோவந்த பார்ப்பான்மன திறங்கான்
ஆவிதவிக்கு தல்லவோ
கோவிக்கும்பதத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிலகுக்கிடை யாதுகாண்
தில்லையம்பலவாண தெய்வம்புலையர்க்காக
கல்லாச்சமைய லாச்சுதே
பொன்னம்பலவாயுன்னைப் போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவி யேறுமோ
அன்னைதந்தையும்நீ என்னுயிர்பொருளும்நீ
உன்சந்நிதிவரச் செய்வாயே.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

அடிமுடி யொன்று மில்லா தம்பலத் தரசே யுன்பால்
கொடியனுன் வந்தா லென்ன குறையுமோ வதனல் நீதி
நடலைசெய் பார்ப்பான் கையில் நடுங்கவோ விதித்தாயென்றும்
படிமிசை வீழ்ந்தா னுடிப் பதறுவான் கதறு வானே.

இராகம்-லாவணி, யமுனு கல்யாணி.

பல்லவி

செய்யுமுபாய மறியேனறியேன்
அரகரசிவனே தில்லைச்சிவனே

பத்துவருடகாலமாகவந்து பாப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றொருநல்ல சேதிசொல்லகாணேனையோ.

பாவிபுலையனுய்ப்பிறப்பேனேயிந்த பாரினிலிருப்பேனே
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவாவுன் னடிக்கமலங்காணேனையோ ()

பல்லுமுளைத்தநாள்முதலாகயிந்தப் பாடுபடுவேனே
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுனைத் தேடும்வகைகாணேனையோ (செய்)

நாற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதை நடவேணுமென்றார்
காப்பதருகளை தடுக்குவதாரென்று கடுத்தப்பேச்சுக்கடியேன் (செய்)

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென் னுவதைப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பார்த்தினிக்கிருபைசெய்யாவிடிற் பறையன்பழிவீண்போகாதுசொன்
[னேன் (செய்)

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிலென் தேகந்தரியாது
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொர்னசபைக்குவருவேனே
[நான் (செய்)

விருத்தம்

கடிவருந்தியும் பணிகளினுகவுங் கற்றைச்
சடிலமேவிய பிறைபுனற் றரிக்கவுந்தகுமோ
விடுவதில்லையுன் னருகினிற்றுரெனுரு வேங்கைக்
கொடியன்வந்ததினு லென்னதில்லையிற் குறையோ.

மாவளர்தில்லை மாநகர்வீதியு மதிலுங்
கோவிலுந்திருக் கூட்டமுங்கண்டு கண்குளிரப்
பாவியாகினேன் காயத்தையேதுக்குப் படைத்தே
னுவிதானிருந்தும் பரகதியடைந் திலேனே.

ஆதிநாண்முதற் றவம்பெறு மாமுனிக்காக
நாதமோங்கவே நாடகம்புரிந் திடுநாதன்
பாதம்போற்றி யெந்நேரமும் பணிந்திடுநந்தன்
ஏதந்தீரவே கனவிலுமீசனும் வந்தார்.

வசனம்

நந்தனுர், தில்லைத் தலத்தைக் காணுத ஜென்மம் இருந்தாலென்ன போனுலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி, மனதுருகி வாடும் வேளையில் கொஞ்சம் நித்திரைபோற் கண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத் தேவன் வந்து சொல்லுவார்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கனவினில் கண்டாரே நந்தனுர்
கனவினில் கண்டாரே

மனதிலெப்போதும் வருந்தியடிபணியும்
கனகசபேசனைக் கண்ணினுற்காணுமல் (கன)

நீகடுங்கழனிகள் நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமனுன் னுடையவன்களிக்க
மானிடப்பிறவியி லுனக்கிணையார்பக்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதன்வந்துரைக்க (கன)

கங்குல்பகலாய்க் களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித மாச்சுது அதனால்
இங்கேவந்துநின்று யீசனுப்புகல (கனவி)

விருத்தம்

அறிவுமிகுந் தாற்றலுடன் சிவபெருமான் பெயர்சொல்லி யாற்றநாளில், கறைமருவு மிடரழகன் தனதடிமை வெறியகலக் கனவில்வந்து, குறையறவே கழனிகளை நடச்சொன்னோ முனக்கு விடை கொடுக்கேனென்ற, மறையோது மவர்க்குரைத்து நீவிரைந்து வாவென்று மன்றுட்சென்றார்.

நந்தனார் கனவில் நடேசமூர்த்தி சொன்ன

வசனம்

நம்முடைய நந்தனாரே உன்னிட கழனிகளை நமது பூதங்களாலே நடச்சொன்னோம். வேதியருக்குக் காட்டினால் உத்தாரங் கொடுப்பாரென்று சொல்லித் தான் அம்பலத்தே சென்றார்.

நந்தனார் நித்திரைநீங்கி வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷமடைதல்.

களையெடாமல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்கிதுபயிரிருக்குது அதைக் கட்டுகட்டவேதோணுமாம்
பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுதண்ணுயாம்
பரமசிவனைப்பணியும்நந்தன் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்துவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடந்துவேதியரிடங் காணவென்றுசென்றனன்

விருத்தம்

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நந்தனாரை
துய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யதுவென்றுதள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச்செப்புவானெப்புவானே.

வேதியர் சொல்லுதல்

பலவித-இராகம்-வராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்தமதி வந்ததென்ன தந்ததாரு

அநுபல்லவி

அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்துமறந்துபோய்
விந்தையாய்நினைக்கதன்றோ அந்தவேளைபுத்தியில்லை (நந்தா)

சரணங்கள்-தோடி

கொல்லைக்காட்டுநரி போலே பல்லைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைக்காட்டிகோபங்கொண்டு சொல்லைக்காட்டிம்யேசுவேன்
தில்லையென்றுசொன்னதெல்லா மில்லையென்றுபோச்சுதா
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநிசமாச்சுதா
சித்தமுங்தெளிந்ததா உற்றதுவுணர்ந்ததா
பத்தியுந்துலேந்ததா கத்தலும்பறந்ததா
சட்டம்-சட்டம்-நல்லது நல்லது மெத்தமெத்த சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி

இப்படி அப்படிசொல்லாதே தப்பேபடுத்தடிப்பையா
சொற்படியொப்புதலாகநீ மெப்படிநடப்பையா
கள்ளக்குடிப்பிடுதள்ளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம் தெளிந்துபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம்
ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊணிழந்தாலேதுன்பம்
சாண்வயிற்றுக்குஅன்பு சாதிமுறைமைவம்பு
ஓகோ-பலே-பலே சபாசுகண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்

சூதாடிதோற்றவன்போய் வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்தும்
என்னகாரியம்அதிலென்ன வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு

புன்னாகவராளி

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டால்புண்ணாகும் பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவதுஆகாச முற்றுப்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு

பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள்கற்றதில்லை அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறுபடுமோ
தாறுமாறுபேசினதால் சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாம்முழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லவூரடா

மாஞ்சை

கஞ்சிகூழுகுடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும் சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்விருக்குனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன் ஒற்றைக்
கண்டாங்கிச்சேலையொன்றுதுண்டாய் கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி

துண்டுவெட்டிபாக்குதின்று அண்டைவெட்டிப்பேர்த்ததையா
கண்டனடிக்கட்டளையில் முண்டிருக்குபார்த்ததையா

மோகனம்

காணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினாலுந்தோணாது கோணிகடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச் சுகமல்லவேமனங்
கொண்டாட்டங்கொள்ளா ததைச்சொல்லவோ

ஆரபி

ஏருவிட்டுழுதவயல் மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினாலுந்தாங்குந் தருவிட்டுப்பார்க்கவேணுந்துரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப் புரையேயிதுவல்லவிரையே

அசாவேரி

மூலைக்கால்விளைந்தானால் சேலைக்குக்காணும்
உனதுகூலிக்குக்காணும் குழந்தைபாலுக்குக்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையே நீவாரிவிடவேணுமிந்தக்குப்பையே

சாவேரி

வாரிகாலைச்சுற்றிப்பாரு கோரையைப்பிடுங்கிநம
தேரியையுழுகச்சொல்லு வீரியைநடுவச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தருகே முட்டிருக்கப்போர்த்தையா
வெட்டியானகத்தருகே திட்டிருக்கப்பார்த்தையா

புன்னாகவராளி

எல்லாமுனதுபொறுப் பெல்லாமுனதுசுக
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை இல்லை
கட்டியடிக்கட்டிளையில் விட்டதுமுனைத்துதா
பொட்டைத்திடல்குட்டையிலே நட்டதுப்லித்துதா

காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம் (நந்தா)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லும் வேதியரைப் பண்ணையைப் பார்க்க வாரு மென்று நந்தனார் கூப்பிடுவார்.

விருத்தம்

பண்ணையாவையும்பாருமென்றழைத்திடப்பரிந்து
கண்ணுலாவியவேதியன்களிப்புறநந்தன்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பரவி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருந்தனர்தாமே.

வசனம்

கேவலமாகிய ஈசன் சிவகணங்களாலே ஒரு இராத்திரியில் நடவு நட்டு அறுப்பறுக்கும் வயலை வேதியர் கண்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவ ராய் உலகவாசனை யற்று நின்றார்.

வசனம்

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்.

கடுக்கா

நந்தனனந்தபரிதமானார் நந்தனாரும் ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுபலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தில் (நந்தனா)
நீசச்சாதியென்றுயேசிப்பேசுமிந்த
தோசிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமகற்றுந்தில்லைவாசமாகுநட
ராஜமூர்த்திக்குதாசனென்றுவரும் (நந்தனா)
வாரும்வாருமிதைபாருஞ்சிவ
னாரேவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரின்மீதிலிணையாருமில்லையென்
றாரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல (நந்தனா)
சித்தமீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுசொல்லும் (நந்தனா)

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்துச் சிவபத்தரை அபசாரம் பண்ணி னேனென்று மிகவும் குழைந்து சொல்லுவார்.

இராகம் - பியாகடை, அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்று கண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்

அநுபல்லவி

விந்தையைக்குறியாமல் விழலனென றியாமல்
வீம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னைநாளும் (நந்த)

சரணங்கள்

அறியாமனத்தினாலேயேதேதோபேசி யுந்தன்
அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே மெத்த
சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத் தோணும்
மூடற்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராங் காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோன்துய ரேணும் (நந்த)

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்த திந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக் கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திச்சாய்ந்து அறுவடைக்கும்
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்களைத்து உமது
ஆற்றல்தனக்குநிகராவரோ யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களும்நாடிப்பணிய வரும்
நாயேன்களிக்கமனம்நயந்துக்கிருபை தரும் (நந்த)

குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காரும் விதையுங்
கொட்டகத்திலிருக்கநீர்செய்தீரோ அந்த
அண்டர்பணியுந்தில்லையாண்டவனே யுமக்கு
அடிமையாளாகிவந்துசெய் தாரோ
துண்டத்தனத்தாலென்றெண்டுக்கும்மைக் கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாவருமேசக் கண்டேன்
தொண்டனானேனுமக்குத்தோதங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்துசுகப்படத்துணி வுண்டேன் (நந்த)

வசனம்

என்று வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்துச் சொல்லிய பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

இதுவும் வேதியர் சொல் விருத்தம்

கறைபடுங்கண்டன்றாளைக்கருத்ததுபெறவேநோக்கி
குறையறும்நந்தனாரைக்குலமதுகீழென்றெண்ணி

மறைபுகல்பெருமையாலேவருந்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனம்போலஞ்சியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம் - புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன் சித்தத்தில்நினையாதே-சிவ
பத்தனென்றறியாமல்பதறுவார்த்தைகள்சொன்ன பாவந்துலையாதே
புலையர்கள்பரகதிதேடும்படியவர் புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கனிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபேர்களெல்லாங் காட்சிபெறுவாரோ
உருவமனதறியவொருவனுலாகாதென் றுலகம்மொழியாதே-அது
திறமாச்சுதினியுந்தன்ஜென்மசபலமாச்சு தெய்வமிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேன்-இப்போ
ஆதிசிதம்பாரகசியம்பாரென்று அனுப்பிவிடலானேன்

வசனம்

இப்படி வேதியர் மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றைக் கேட்க, நாளைப்போவார் கனவிலே ஈசன் வந்து கருணை செய்தாரென்றார். அதற்கு வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - யமுனாகல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நந்தாவுன்கனவினிலெப்படிவந்தார்
வரந்தந்ததாரென்றார் (நந்தா)
சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழுஞ்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ (நந்தா)
ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோநீசாதியென்றறிந்தும் (நந்தா)
அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
கொன்றும்பேதமில்லையென்றுதெளிந்துன் (நந்தா)

வசனம்

வேதியர் தான்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளுவீரென்று சொல்ல, நந்தனார் மறுவுத்தரங் கூறுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், எதுகுல காம்போதி.

பல்லவி

வேதியர் - ஏழைப்பார்ப்பான் செய்திடும்பிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதும்பொய்யோ
நந்தனார் - பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்
புண்ணியவானே நான்
புலையனுங்களடிமையல்லவோபுத்திசொல்லுமையே
வேதியர் - புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால்
புலம்பினதாலென்னமனமடக்காது பேதங்கிடையாது

நந்தனர் - கிடைக்குஞ்சிதம்பர தெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்க்குலமல்லவோ நானுங்கடையேன் கீர்த்திசெய்விப்பீரே.

வசனம்

பரம பக்தனுகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலை செய்பவன்போல் வந்தபடியினுலே என் பிறப்பினி யொழிந்ததென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

அவப்பொழுது போனதன்றி மறைமுடிவை யுளங்கனிய
வலுவி லுன்னித்
தவப்பொழுதுங் கணப்பொழுதுங் கண்டறியாப் பாவியெனைச்
சார்ந்தா ரன்றே
சிவக்கொழுந்தி னடிமை பெயரிட்டு வேலைகளைச்
செய்த தாக
பவக்கடலைக்கு ளப்படிபோய் தாண்டிவரச் செய்ததுந்தன்
பத்தி தானே.

இராகம்-ஆநந்தக்களிப்பு.

நந்தாநீசிவ பத்தன்-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேன் பித்தன் (நந்தா)
பூமிக்குள்நீயொரு சித்தன்-இந்தப்
பூமிக்குநானொரு சாஸ்திரப்பிர சித்தன்-இந்தப்
பாருக்குள்ளேவெகு மத்தன்-உன்னைக்
கண்டுதரிசித்தோ ரனைவரு முத்தன் (நந்தா)
படித்துமென்னவெங்கள் வேதம்-அதில்
பார்த்ததில்லையிந்த பகவனற் கீதம்
எடுத்துச்சொன்னுல்சிவ போதம்-அது
ஏற்காமற்போச்சுது யென்பிடி வாதம் (நந்தா)
தெவிட்டாதசோகம பாணி-உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ் சிவன்றிரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி-போலே
பழுத்தேனுனுநீ யாத்தும ஞானி (நந்தா)
பவசாகரந்தாண்டி சென்றாய்-உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துப்பர மானநதங் கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய்-தில்லைத்
தாண்டவராயனைக் கண்ணுல்நீ கண்டாய் (நந்தா)

வசனம்

இப்படி வேதியர் சொல்லும்போது நந்தனர் மனம் நொந்து கை கால் நடுங்கி ஐயரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு அன்னங்

கொடுத்து ஆடையளித்து இத்தனைநாளுங் காப்பாற்றின பெரியவரே உங்களுக்கு அடிமை வேலைசெய்யும் என்னை இப்படி பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கலியாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஐயாசொல்லு வேனே-உம
தடிமைப்பறையன் தானே (ஐயா)

அநுபல்லவி

மெய்யாகவேயிந்த மேதினிவாழ்வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர் தம்மையோதாழ்வார்கள் (ஐயா)

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்த மதுரங்கள் பூட்டினும்
வீறுமதன்குணம் மாறுதேங் நாட்டினும்
ஆம்புத்திக்காரனென் றலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளை யல்லாமலும் வேறுண்டோ (ஐயா)
மேவுங்கீரைத்தண்டு மேருவைத் தாங்குமா
வீசுங்கதிர்முன்மின்னும் பூச்சி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லா மையன் றன்னாலே
ஆச்சுதென்றுசொல்லன்ன வாச்சுது யென்னாலே (ஐயா)
முன்னமேசெய்த வினையின் வசத்தாலே
மூடப்புலையனாய் மேவி ..சனாலே
இன்னல்படுவதுட னின்னமு மேண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றனைக் கெடுக்க வேண்டாம் (ஐயா)

வசனம்

நந்தனார் தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப் பார்த்துத் தங்களுடைய திருவாக்கினால் என்னையும் இப்படிப் புகழலாமோவென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அமிர்தகல்யாணி.

பல்லவி

சின்னஜாதியல்லவோ சிதம்பரம்போய்வருகிறேனான் (சின்)
அன்னைதந்தையொருவரில்லை யடைக்கலமென்னையாளவேணும் (சின்)
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகி யிறைச்சிதின்றுவுடல்பெருத்த (சின்)
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டு யறிவுமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் (சின்)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனாரைப் பார்த்து வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேவமனோகரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஆருக்குத்தான் தெரியும் அவர்மகிமை
அம்பலநாடக மாடியபெருமை (ஆருக்கு)

அநுபல்லவி

பாருக்குள் மாந்தர்கள் காண்பதுதொல்லை
பதஞ்சலிபண்ணிய புண்ணியமில்லை (ஆருக்கு)

சரணங்கள்

தேவர்கள்பூமழை கொண்டு சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர் கண்டு மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர் உள்ளங் குளிர்ந்தார்
பார்வதியம்மனுங் கூட யிருந்தாள் (ஆருக்கு)

காதில்குழையது விழுந்தது காட்டார்
கண்டிடுமன்பரை விண்டிட மாட்டார்
பாதாளம்நடுங்கவே தாண்டவம் போட்டார்
பத்தியில்லாதவர் தங்களைக் கூட்டார் (ஆருக்கு)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந் தேற்றும்பிர தாபம்
பணிந்திடும்பேர்க்கில்லை புண்ணிய பாவம்
சீலகுணமருவும் ஞானப்பிர தீபம்
தேவமனோகர மாகிய ரூபம் (ஆருக்கு)

இராகம்-பைரவி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

ஆருக்குப் பொன்னம்பலம் கிருபையிருக்குதோ
அவனே பெரியவனும்

அநுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுகளாடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனுவானோ (ஆருக்கு)

சரணங்கள்

வேதபுராணங்க ளோதினுலென்ன
வேலைசூழ்பணை மாந்தராலென்னகாரியம்
சாதனையாக வராதொருநாளும்
மண்ணுசை பெண்ணுசை பொன்னுசை பொல்லாது (ஆருக்)

பாணன்மதங்களடங்கவே செய்தகோ
பாலகிருஷ்ணன் தினந்தொழும் பொன்னம்பல
வாணனென்றுதரவாய் விரும்பாதவன்
வானவராகிலும் தானவன் சின்னவன் (ஆருக்கு)

வசனம்

சிவபக்தியுள்ளவன் பெரியசாதி. சிவபக்தி யில்லாதவன் பார்ப்பானு யிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி. ஆனபடியினுலே, திருப்புன்கூரில் உனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியை விலக்கித் தெரிசனங் கொடுத்ததும், நீ குளம் வெட்டினதும், ஒரு ராத்திரி காலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நடராஜமூர்த்தியே வந்து நடவு நட்டதும், பார்க்கும்போது நீயே மகா புண்ணிய புருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது வேறில்லை. நீ இதுவரையில் எனது வார்த்தையைத்தட்டினதுமில்லை. ஆகையால், எனக்கு நீ குருவாகி நின்று உபதேசம் பண்ணென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தசதண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நந்தா நீ-குருவுபதேசம் நாவிலிடவேணும்-நான்கடைத்தேற

அநுபல்லவி

கொந்தானுன் கதிபெறமாட்டேன்
நோயினும்பிறவிக்கடலிடை வீழ்வேன் (நந்தா)

சரணங்கள்

மந்தாரப்பூவெடுத்தானர்-மலாடிசாத்திவாழவென்னறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்-சிதம்பரரகசியந் தெரிசித்திடவே (நந்தா)
வைத்தாகருணைக்கடலுன்-மன திற்சென்றுநீ நிர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்க-ளுரிமையுடன்வந் தூழியஞ்செய்ய (நந்தா)
பெற்றுநீபெரியவனுந்தன்-பெருமையை நானறிவேனேமூடன்
கந்தாமலமோசமதானேனம்பிக்கைசொன்னேனற்கதிபெறவே (நந்தா)

கலி விருத்தம்

வேதமோடறஞ்செய்திடு நூற்களைவிதித்தும்
ஆதனுதியுன்னடியவர்க் கடுஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்று நந்தனைப்பரவி
ஏதந்தீரவேவேதிய ருபசரித்திருந்தார்.

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர் வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமையால், சுற்றி வந்து தலைவணங்கி ஒரு மூலையை நோக்கி நந்தனர் சொல்லுகின்றாப்போலே சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-புன்னுகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஐயே மெத்தக்கடினம்-உனக்கடிமை-ஐயே மெத்தக்கடினம்

அநுபல்லவி

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாருக்குமிடம்
நையாதமனிதர்க்குவுய்யாதுகண்டுகொள்ளும் (ஐயே)

சரணங்கள்

வாசியாலேமூலக்கனல் வீசியேசுழன்றுவரப்
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசறக்குண்டலிடைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இந்த
மானுபிமானம்விட்டுத் தானுகிநின்றவர்க்குச்
சேனுதிபதிபோலே ஞானுதிபதியுண்டு
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அங்கே
சங்கையறவேநின்று பொங்கிவரும்பாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிக்கொண்டு தங்கம்பொம்மைபோலவே
நில்லுமே-எதஞ்செல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாதும்வெல்லுமே
[இந்த

அட்டாங்கம்பண்ணினும் நெட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-முனைதேயுமே-அதுவோயுமே-உள்ளதோயுமே வேத
மந்திரத்திலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலேஅவ
தானமே-அதுதானமே-மவுனமே-பேசாமோனமே அந்த
முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பார்வைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார்-தாளம்போடுவார்-அன்பர்கூடுவார்-இசைபாடுவார் இதை
கண்டாருங்கிடையாது விட்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டரண்டகோடியெல்லா மொன்றுய்ச்சமைந்திருக்கு [வோ
மல்லவோ-பறையன்சொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுதல்ல
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சிலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலனற்றும்போவேனென்று
சாத்திரம்-நல்லக்ஷேத்திரம்-சற்பாத்திரம்-ஞானகோத்திரங்கொண்டு

கலி விருத்தம்

வானமேவியவும்பர்வாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெயும்வேதியரேயுமக்கடிமை
ஈனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவராருளுறநினைந்தார்.

வசனம்

இப்படி நந்தனர்சொல்ல, வேதியர்கேட்டுத்திவ்யஞானமடைந்து நந்தனரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாமா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா (சிதம்பரம்)

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனேயினிமேல் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்

எத்திசையிலுமுமக்கிணைசொல்லப் போமோ
பத்தியேமுதலென்றுபழகியபெரியவர் (சிதம்பரம்)
சித்தமுந்தெளிந்து செய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது சத்தியமல்லவோ (சிதம்பரம்)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து நந்தனர் தலை வணங்கி தூர விலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஓரடியி லிரண்டுவார்த்தை, துக்கடா.

நந்தனர்	வேதியர்
சிதம்பரதெரிசனம் கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
சென்மசாபல்யமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆனந்தமடைவேனோவையரே	அடைவீர்

வசனம்

வேதியர் நந்தனருக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணி அனுப்பிய பின்பு நந்தனருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

அடியவர்கள் மனமிடியப் பேசினதுண்டபாதக மதந்தங்கோடி
படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமது பலித்ததென்று
துடிதுடித்துத் தொடை நடுங்கி நீர் வடித்துச் சிதம்பரத்தை துதிகள் [செய்து
படிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப் பகருவாரே.

இதுவுமது

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந் தள்ளினேன்பதறுபோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சு கனிந்திடுமுள்ளம்பத்தி

மாத்திரமிருந்தாற்போதுமற்றொன்றுமில்லைசைவச்
சேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றிச்சேருவேனில்லையென்றார்.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எந்தநேரமும்நந்தனைசிந்தித்தா
னந்தமாகியிருந்தனரந்தணர் (எந்தநே)

பந்தந்தீரவேயிந்தவுருவாகி
வந்துதோவரந்தந்துதோசிவனென்று (எந்தநே)

வசனம்

விட்டுதோ இந்த வீட்டுக் கவலைகள் பட்டுதோ பவசாகரச் சேரழித்திட்டுதோ முத்தி வெள்ளம் கரைபுரண்டுதோவென்று வெங்கித் தொழுது எந்நேரமும் வேதியர் இப்படியே சிவபத்தி பண்ணிக் கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க, நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுச் சிதம்பரத்தை நோக்கி வருகின்றார்,

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகின்றார்-ஆதனூரைவிட்டு
கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால்வருகையிலே
தொண்டரங்கம்பரவசமாய் எங்குள்ம்பொங்கிச்சிவமாய் (நந்த)

அந்தக்கருணை விருத்தியழிந்து
அனேகசென்மவாசனையை
அனல்கொண்டுதகித்தாரே-சஞ்சித-விதயென்று வெறுத்தாரே (நந்த)

குண்டலசத்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார் (நந்த)

அநாதிமாயாகற்பிதமிக்க
நாமரூபாதிப்ரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார்-குறைகடலெழுந்தநுரையென்பார் (நந்த)

சைவத்தவங்களிற்றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவேன்நான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலேயோ-மிக்க-ஷண்மதங்கேட்டிலேயோ (நந்த)

எப்போதுநடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க்கிடுமையே
னிந்திரபதமிகவோ-திரும்பியும்-வந்தவர்காண்கிலரோ (நந்த)

ஈசன்கருணைலேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதந்தாற்றானு
மெட்டாம்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவரோ
அருந்தவம்புரிந்தேனே-கனவினில்-வருந்தியுமிருந்தேனே (நந்த)

அரகரசாம்பசதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடியதேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையேனுன்னுடைமை (நந்த)

செழித்துவியனுலசெட்டிச்சிகரங்க
ளைந்துந்தெரியுதுகாணையே
தில்லைத்தலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லைப்பலமென்பார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பார்கண்ணீ
ருதிர்ப்பாரானந்தலாகிரியால்
கொண்டானடிப்பாரே-குரவை-நன்றாய்ப்படிப்பாரே (நந்த)

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்துதி
பாடுந்திருவடிபணிவேனே
பாகதியடைவேனே-பூமியில்-மறுபடிவருவேனே (நந்த)

வசனம்

நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத்தில் வரும்போது சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-முகாரி, அடதாளம்.

பல்லவி

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி

பள்ளச்சாதியிலும்பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர்வெள்ளங்கரைபுரள (கொள்)

சரணங்கள்

ஓடத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்கிமகிழ்ச்சிமீறி
நாடயெவரும்நல்லநடனக்கூத்தாடியே
நண்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

அக்கரைபோனானே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டு (கொள்)

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்திதிருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்பேனெனென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

வசனம்

நந்தனார், இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கொள்ளிடக் கரையைத் தாண்டிவரும்போது தில்லைக் கோபுரத்தைக் கண்டு தரிசனம் பண்ணுவார்.

இராகம் - தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கோபுரதெரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே
தாபங்கள் மூன்றுந்துணிந்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ்சோதிவிளங்கிய (கோபுர)

சரணங்கள்

விண்ணணைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் (கோபுர)

அல்லும்பகலும்அமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோன்றினமுமகிழ்ந்திடும் (கோபுர)

வசனம்

நந்தனார், தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - நவரோஸ், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாபீட்சகூபதடாகங்களும்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்னசபேசன் துஜமரமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சீலமுருந்திருவீதிகளும் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்

அநுபல்லவி

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன்யென் கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்

சரணங்கள்

தஞ்சமென்றடைந்தேனிந்தச் சடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ் சொல்லியழைத்தாலாகாதோ
அப்பாவுன்சரணந் தில்லைக்காசேயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகம் பயிலுமொளியேநின்சரணம்

கோபுர தெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாச மெனப்படும்.

சிந்து

சிவன் - வேடிக்கை தானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாது போலிருந்த-செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே, ஆதனார்

தனி விருந்துவிடும்-அம்புபோலபறந்ததையமின்றித், தில்லையருகில் வந்தார் - மனந் - தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக் கொண்டார், கெண்டாமணியோசை.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

நாளைப்போவேனென்றுநாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப்பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுதிர்க்கும்பழம்பதியினின்றுபோய்
வாளைப்போற்றெழும்பழனஞ்சூழ்தில்லைமருங்கணைந்தார்.

வசனம்

இது-பொழிப்புரை

நாளைப்போவே னென்று சொல்லி அநேகநாள் கழியச் சபா நாதரைத் தரிசனம் பண்ணவேண்டு மென்னும் பேராசையை அடக்கக் கூடாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையையுடைய பிறப்புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும் பொருட்டுப் போகின்றவரைப் பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழைமையுற்ற தம்முடைய ஊரினின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளை மீனனது எழும்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார்.

இராகம் - க்ரகரப்பிரியை, ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணி யாடுது-கண்டு பிணிவாடுது

முத்துமணிதேடுது நாடுதுகூடுது (கெண்டா)
பரவசமாகுது பாவங்கள்போகுது (கெண்டா)
செனனமரணுதிகள் மோகமுந்தீர்ந்தது (கெண்டா)

சிந்து

கெண்டாமணியோசை - காதில் - கேட்குதென்று ரதைப்பார்க்கவென்றே, கொண்டாட்டமாகி வந்தார் - கையைக்-கும்பிட்டேன் நமக்கம்பிட்டதோ, வென்றே மனமகிழ்ந்தார்-திரு - வீதியிலே வந்து காதலுடன், கண்டார் களையாறி-இரு - கண்களி லானந்தம் பொங்கிடவே, நின்றார் மதிற்புறத்தே-வெகு-நேர்த்தியென்று ரிதைப்பார்த்ததில்லை, பணிந்தார் பரவசமாய் - நல்ல - பாக்கியசாலிகளாகு மென்றார் இது தானே தில்லைப்பதி.

வசனம்

நந்தனர், தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார் - அதுசித்துவிலாச மென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார் - மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்

இருகண்கள்நீர் வடித்தார்-கொடுங்காமவலையையறுத்தார்
இருகையைத் தூக்கிக் குவித்தார்-தன்காலைக்கோணிக்குவித்தார்-இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார்-பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தன்தேகபாவ மறந்தார்-தில்லைச்சிவனேயென்றிருந்தார்

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இதுதானோ தில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானோதில்லைத்தலம்

அநுபல்லவி

அதுவோயிதுவோவென் றலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைத்திடும் (இது)

சரணங்கள்

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றி பேணிப்பார்த்தறிந்திலேன் (இது)

இராகம்-அசாவேரி, திஸ்ரமதாளம்.

பல்லவி

ஆடியபாதத்தைத்தாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன் இதோ பாரும்! (ஆடிய)

அநுபல்லவி

நாடுபுகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் (ஆடிய)

சரணங்கள்

பாத்திரமல்லவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே
சிதம்பரக்ஷேத்திரதெரிசனம் வீடுசேர்க்குமென்றறியேனோ
மாத்திரைப்பொழுதும்மை மறக்கவென்மனதுவாராதென்றுமருவி
தோத்திரம்பண்ணமாட்டேன்சுவாமி அதிலென்னசுகம்அம்பலந்
[தனில் (ஆடிய பாதத்தை)

வசனம்

நந்தனர் தில்லையைக் கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

இந்துஸ்தான்-காபிராகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தில்லைத்தில்லையென்றால்பிறவி
இல்லையில்லையென்றுமறைமொழியும்

அநுபல்லவி

தொல்லைத்தொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருத் (தில்லைத்)

சரணங்கள்

கற்றோங்கற்றோங்களங்கமறிந்திட
பெற்றோம்பெற்றோம்பசாப்பெருமையி
னுற்றோமுற்றோம்பொன்னம்பலந்தனில்
தத்தோந்தத்தோமென்றாடனமிடும் (தில்லைத்)

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிகூடிக்கொண்டல்லும்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்றொழும் (தில்லைத்)

துக்கடா, இராகம்-தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இதுவோ தில்லைச்சிதம்பரக்ஷேத்திரமீசனிருப்பிடமோ

அநுபல்லவி

மதுரம்பொழிந்திடும் மறையோரிருப்பிடமும்
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெருமிடம்
பதவிபெருந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுந்தொழும் பாரகதிதருமிடம் (இது)

இராகம்-பியாகு, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையன்கூத்-தாடுஞ்சிதம்பரமோ

அநுபல்லவி

ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)

சரணங்கள்

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்
சீரடியார்பக்கச் சேவடி தூக்கியே (ஆடுஞ்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பனிமதிச்சடையினர்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தெய்யென்று (ஆடுஞ்)

இராகம்-தன்னியாசி, திஸ்ரஜாதி தாளம்.

பல்லவி

திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன்-உந்தன்
திருவாதிரை தெரிசனத்திற்குவந்தேன்

அநுபல்லவி

திருவாய்திறந் துறவாயினி பிறவாவரந் தருவாயென்று (திரு

சரணங்கள்

கங்குசரையேதுபவக் கரைதாண்டவேயுனதுசிவ
கங்கைதனில்மூழ்கிபவக் கடலுக்குளப்படியாகவே (திரு)

அல்லும்பகலுனதுசபை அருகில்நின்றுகூத்தாடினால்
கல்லாமனமுருகும் பரகதியுங்கைவசமாகுமோ (திரு)

ஆலந்தனைக்கண்டோடிய வமரர்துயர்கெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருப்பாதங்கனகசபாபதி (திரு)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

தில்லையைக் கண்ட போதே தெளிந்ததென் னுள்ள மெல்லாம்
பல்லூழி காலஞ் செய்த பாழ்வினை தொலைந்து போச்சு
நல்லரு ணடனங் காட்டும் நாயனார் சிற்ச பைக்குள்
சொல்லுமா மகிமை செப்ப சேடனா லாகா தன்றே.

வசனம்

இப்படி தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப் பாராதவரே பாவி யென்பார்.

இராகம்-சவாயி, சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரில்வந்துபிறவாதவரே
வானிற்றொடுந்திருமாளிகைமண்டபமாவதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதப்பாரிந்தபாக்கியங்காதில்கேட்டவண்ணங்கண்டது
ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன்னம்பலவன்வளர்சந்நிதியில் [வே
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன்.

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம் காணாததால் சிவலோகங் காணேனென்பார்.

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினார்பாதகமத்தியானம்பண்ணினார்
பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவி
பலித்துதல்லவோபாவிசெனனமலுத்துதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிசொல்லி
துள்ளித்தாவினார்ஞானவிரையையள்ளித்தூவினார்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனானந்தக்கடலிலே
பொங்கிப்பாடினார்புண்ணியத்தலமென்றுதேடினார்

இராகம்-தெண்டகம், சாப்புதாளம்-

அரகராசங்கர வண்ணலேயம்பலத்தானே
நானுந்தனைடைக்கலமென்று
உருகித் துதியாரோ-ஆனந்தம்
பெருகிப் பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திரு மூலத்தானரைக்கண்டு
பத்திபண்ணுதவன் பாமரனல்லவோ
பாருக்குச் சுமையாச்சு-அவனிருந்து
மாருக்குச் சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய் மயங்கித்தினந்தோறும்
அங்கம்புளகித மாயவரிடுமேவல்
கொண்டாடிக் குழைத்தாரே-அன்யாய மாய்
நாளையுங் கழித்தாரே

வீசிநடைநடந்த மெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்குபோ தொருவருமங்கில்லைத்
தாசியும் போகாதே-காதலுந்த
ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பரமென்று தில்லைவெளியினின்று
பவசாகரம்வென்று பரமபதமடையுந்
தவநெறி பொருந்தாரே-பொருந்தின
வரையும் வருந்தாரே

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சதுர்மறையுணர்ந்தாலுஞ்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ் சொன்னேனகங்கார
மாத்திரம் போகாதே-கருணைக்கும்
பாத்திர மாகாதே

சரணாகதமென்று சார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாச்சிரமவிதி வழுவாதிருக்கினுஞ்
சென்னாதிகள் விடுமோ-சிரவண
மன்னாதிகள் படுமோ

அட்டசித்திகள்பெற்று வாண்டாயிரங்கால
மட்டிருந்தாலுமென் மரணபயமெய்திடு
நட்டசென்ம மாச்சே-மனிதசென்ம
மெட்டிவீணாய்ப் போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டி மூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்று லானந்தங்காணலா
மொப்பா ரில்லையடா-ஊடுருவி
நிற்பா ரில்லையடா

ஆலமிடறடக்கி யம்பலகூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனேயென்று
பாடிப்பாடி யாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடி யாரோ

வசனம்

நந்தனர் சிவபக்தி பண்ணுதவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி, சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதர்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்விகல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு-ஆட்டிதராச்சு-கிருமிக்கெதிராச்சு

ஆட்டுக்காலைச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுந்தேடாரே

அம்பலவாணனருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடர்களுக்குத்திற
மதியேது-பரகதியேது-பண்ணும்விதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ்சண்டியவனைக்கால
னடியானே-கட்டிப்பிடியானே-கையாலிடியானே

வேதாந்தநூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளங்கருகாது-வெள்ளம்பெருகாது

ஆத்திமதியஞ்சடையழகனடியகூத்தைப்
பார்த்துக்களிக்காதபாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது-வினைசலியாது-சிலம்பொலியாது

பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேவுண்டுசெபிக்காதவன்துன்பம்
துலையாது-இன்பம்நிலையாது-கன்மம்கலையாது

வசனம்

நந்தனர், சிதம்பரம் பாராத கண் படைத்தாரை முகத்தைக் கெடுக்கவந்த புண் படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்ன கண்ணே
வீணானகண்மயில்கண்ணாதுபுண்ணே (காணாத)
சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
அல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி (காணாத)
பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடுமம்பலநாதனைக் (காணாத)
ஊராருமறியாமலொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராறுகாற்கொண்டுயெழும்பியமண்டபம் (காணாத)
அண்டத்துளடங்காதவாசவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பத்தெப்பத்தைக் (காணாத)
நாசிநடுவிருந்துநாதனே தானென்று
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும் (காணாத)
என்னைநானறியேனென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கிதருவனென்றழைத்தாரைக் (காணாத)
சோற்றுத்துருத்தியிதைச்சுமந்ததினாலென்ன
ஆத்திமதியஞ்சடையழகனமருங்கோயில் (காணாத)
சீலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக்குழகனாடியகூத்தைக் (காணாத)
பாலகிருஷ்ணன்றொழும்பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலும்பிறவாதநலமிக்கவழிதேடிக் (காணாத)

வசனம்

நந்தனார், பக்தி பண்ணாதவன் முக்தி பெறானென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

வேதம்படித்ததும்சாத்திரங்கற்றதும்மெய்யினில்நீறுபூசுவது
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிக்காளானாலன்றானந்தம்
உடனேதுலையும்பவபந்தஞ்சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
ஊணுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தவர்களறிவாரகத்தைசுருக்கிக்கொள்ளுவரே [ன்
சகத்தைபொய்யாத்தள்ளுவரேசொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னே
அருந்தவமாமுனியாகிலும்நல்லாராசைபொல்லாரறியாரோ
வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம்சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலும்பணிந்தேத்தும்
திருவடிசரணாகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்க்கன்றோபாரபத்தி
ஒழிந்தார்க்கன்றோவருமுக்திசொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்

திருநாளைப் போவார் புராணம்

விருத்தம்

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புறத்தினாராதபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளர்ந்தோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லைவலங்கொண்டுசொல்லுகின்றார்.

வசனம்

நந்தனார், இந்தத் தில்லைவாழந்தணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையா யிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப் போகுத லடாதெனப் பயந்து அந்தத் தலத்தின் மதிலின் புறத்திலிருந்து அளவற்ற பேரன்புடன் மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லை வலஞ் செய்கின்றார்.

விருத்தம்

அம்மையார்தில்லைமாநகர்மருங்கிடையணைந்து
சும்மைவிட்டிருவிழிகளிற்நீரறச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனார் சரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவர்பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனார், தனக்கிந்த பாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டானடிக்கின்றார்.

இராகம்-உசேனி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

கொண்டானடிக்கின்றார்-தில்லைக்-கோயிலைக்கண்டுதாவிதாவி ()

அநுபல்லவி

அண்டரண்டந்தொழுமம்பலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுன்றாய்க் (கொண்)
அஞ்சலிகொண்டுகளித்துஅரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைத்துதித்துக்குரவைகள்பாடிக்குதித்து(கொண்)
அங்கம்பரவசமடைந்துஆனந்தக்கடலில்வீழ்ந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுவியதிர்ந்துபணிமிகுந்து (கொண்)
இருகண்களில்நீர்பெருகயிறைஞ்சிமனதாடுருக
அருமைச்சிவகதிதருகஅம்பலவாணன்வருக (கொண்)

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கொண்டானடித்தாரே-நந்தனார் கோவிலைக்கண்டு தாவித்தாவி
கொண்டானடித்தாரே

அநுபல்லவி

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே-அரனேயென்றுமென்மேலே (கொண்)

சரணங்கள்

பண்டுநான்செய்ததே யோகம்-அதனுலுருக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆகவேயிந்த
புண்டரீகப்பதவை போகம்-கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவர்க்குண்டு யோகம்-என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவர்புகழைக்
கூறுவதுவேயுற் சாகம் (கொண்)

வஞ்சமனதையொரு மித்து நினைத்தொழாத
பஞ்சபாதகப்பேரெ டுத்து-உலுத்தர்களைக்
கெஞ்சியவர்களைய டுத்து-உழலாமே
கஞ்சமலர்ப்பதங்கொ டுத்து-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்துக் (கொண்)

ஒருநாற்புறமதில் சொலிக்க-ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க-சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாழ் வளிக்க-வேண்டுவாரிந்தத்
திருநாளைப்போவார்தான் மிகுக்க-ஆகையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்
பேதமில்லையே யுரைக்க (கொண்

வசனம்

இப்படி நந்தனுர் வீதியைச் சுற்றி சந்நிதிமுன் வந்து தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப் புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிருத்த சபைதெரிந்து தெரிசனம் பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சுபாவமுடனேநின்ருன்
சபாதெரிசனங்கண்டான்-கணிதப்பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ்-சிவாகாரமாய்செருத்துவளர்ந்திடும், தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடு-மல்லும்பகலுமவரவர்நாடும்()

வசனம்

நந்தனுர், தெற்கு கோபுரவாயினின்று சபாபதியை நோக்கித் துதி பண்ணுவார்.

இராகம்-செங்கலா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஜெயஜெகதீசா-அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா

அநுபல்லவி

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றே னினிப்பிறவேன்காண்
எனக்கினியாரீடுகரும்புபோ லினிக்குதுபார்வீடு
ஆசாபாசத்தைவேறறவெட்டி யானந்தத்தினைமுழுக்காட்டி
வைக்குதுமிதுயாருக்குக்கிடையாது இந்தசுகம்பாருக்குளிணையேது
சரணானந்தமென்றிங்கே வந்தேன்சாமிபராக்கு
உமையடைந்தேன்ஜெனனாதிகளான்மிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களை வருந்தேன் (ஜெய)

சரணங்கள்

தென்றிசைக்கோன் வந்தழைத்திடும் வேளையில்
பெண்டுபிள்ளைகள் பேயோட்டம்
ஓடத்திலேறிய பெருங்கூட்டம்
நானும்நமனும்திண்டாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்
நானுனக்கருள் புரிந்தாளுவேனென்று
கனவிலாகிலும்வாரும் தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்தீரும்
அடிமையென்று மனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லைவெளியில் வாடாவென்றுசேரும்-ஒ (ஜெய)

அரகரசங்கரனே பொன்னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென் றடிபணிந்தேன் மனங்கனிந்தேன்
சாதியில்சின்னவனானாலுமுன் வீதியில்வந்தேனாகாதோ
பாதகஞ்செய்யினுஞ் சிதம்பரமென்று
பகர்ந்தால்பவவினை போகாதோ
தீதில்லாதபெருந் தவத்தோர்வந்தால்
தெரிசனஞ்செய்வேன் போதாதோ
ஆதிபராபரமாகிய உனைக்கொண்டாடுவேன் (ஜெய)

பாடுவேன்தேடுவேன் நாடுவேன்
அபாரமாகிய சமுசாரம் சதாவிஷயகாமாதிகோரம்
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாது ஜெயதீசுரமாயா
விலாசகற்பிதமிந்தஜெகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்

சிவலோகமென்கிற பாவனையால் நிவாரணம்பண்ணும் பெரியோர்கள் பண்ணிய தொழிலின் பயனறிவார் பாலகிருஷ்ணன் தொழுங் கழலணிவார், எண்ணியபடியே தவமுறுவார் எனதுளதென்று முறையிடுவார் சமாதிபண்ணிய கன்மாதிக்கிருத்திய மறுபடாத பேதை கைவிடாதேயும்நீர், சபாபதி வெகுகிருபாநிதியின் பிரதாபமறியேன் சுபாவம் பறையன் (ஜெய)

விருத்தம்

வாட்டுவாருடல்வேர் படநழலிடைவருந்தி
மூட்டுவார்மூலக்கனல் மதிமண்டலமூகட்டில்
மாட்டிறைச்சியையருந்திய புலேயன்றன்மனத்து
ளாட்டுக்கால்சற்றே தந்திடுமம்பலத்தரசே.

இராகம்-இந்துஸ்தான் காப்பி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தாதாதாகீயாடியபாதம்தத்தித்தெய் தத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம் ()
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக் காணந்தநாடகமாடுந்திருவடி (தா)
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடும்திருவடி (தா)
சிந்தைமகிழ்ந்துருவிந்திடவே யதிசுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (தா)
பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபாடிபரவிப்பணியும்பாத (தா)

இராகம்-ரீதிகௌளை ஜம்பை தாளம்.

பல்லவி

தாண்டவதெரிசனம்தாரும் தாமதம்பண்ணவேண்டாம் இதுசமயம்

அநுபல்லவி

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாரறிந்துரைசெய்வார்
நம்பியிருக்கிறேன்பேதை யெந்தனுக்கொருதரம் (தாண்)

சரணங்கள்

ஆசைவலைக்குள் தங்கிபொங்கி மயங்கித்தடுமாறிடும் மதங்கள்மீறி
யானெனதென்றுரைக்கும் பாசமகலநெறிநிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுமுன்திருவடி
தாரிதகுகுஜெம்தரிதகணந்தரி திரிகுதிரிகுதீம்தீம்தக்கிடத்தகதோ
மென்றாடிய (தாண்ட)

வசனம்

நந்தனர், பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணுவுன் சரணமடைந்தேனுனேழை
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனனங் கணக்கெழுதத் தொலையாவென்பாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோ நடேசனேயீசனே
ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலே யாற்றும்முழுமுடன்
அகலவிடாதேயும் நம்பினேனுன்னை யையனே மெய்யனே
பாரளந்த கோபாலகிருஷ்ணன் பணியுமலர்பாதம்
பாவியெனுள்ளுறவேகருணை பாருமேகாருமே.

வசனம்

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வருணித்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

ஆடியபாதா-இருவர்கள்-நாடும்விநோதா (ஆடிய)

அநுபல்லவி

ஆடியபாதாவயனுமாலுக்கினம்
தேடியுங்காணுமற்றிரைமறைவாக
தித்தித் தித்தித் தித்தித்தியென் (ளுடியபாதா)

சரணங்கள்

வீரவெண்டயஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்குவிந்திடச் சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோந் தந்தோமென நடனம் (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் சனகாதியோகிகள்கூடவும்
வெகுநாதமெங்கினுமூடவுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந தகுந் தகுந் தகுமென்று (ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப்பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட
சீதமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந் தாந் தாந் தாந் தாந் தாமென்று (ஆடிய)

வசனம்

நந்தனர், அடிமைத் திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - தண்டகம், ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலேசெய்ததபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனே தில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டங்கள்கடந்திடும்மத்தாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந்திருவம்பலக்கூத்தாவுன்சரணம்
நடுவுமாதியுமந்தமுமொன்றுமிராதநிராமயனேசரணம்
பொங்குமாநந்தக்கடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றும்நித்தநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகண்டோரறியாதகடையேனுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவன்கனகசபேசாவுன்சரணம்

வசனம்

நந்தனர், இப்படி அனேகவிதமாய்க் கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம் பாராத மனக்குறை கொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வரலாமோ வென்று கேட்கின்றார்.

இராகம் - மாஞ்சை, ரூபகதாளம்,

பல்லவி

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில் நின்றுகொண்டாடவும் பாடவு நான்

அநுபல்லவி

பரமகிருபாநிதியல்லவோயிந்தப் பறையனுபசாரன்சொல்லவோ
உந்தன்-பரமானந்தத்தாண்டவம் பார்க்கவேநானங்கே (வருகலா)

சரணங்கள்

பூமியில்புலையனாகப் பிறந் தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாம லிருந் தேனே
சாமியுன்சந்நிதிவந் தேனே-பவ
சாகரத்தையுமிழந் தேனே
கரைகடந்தேனே சரணமடைந் தேனே-தில்லை
வரதாப்ர தாபமும் பாவமுந் தீரவே (வருகலா)

வசனம்

இப்படி நந்தனர் தில்லையில் வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பத்தி மார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றார்.

சிந்து

இதுதானோதில்லைப்பதி-என்று-எக்களித்தாராடிக்கொக்கலித்தார்
ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-வாசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்
தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித்-தேகமுழுதிலுந்தாகமுடன்
தரித்தார்திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள்பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்

வசனம்

நந்தனர், தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - செந்தக்கடுக்கா - தண்டகம், ஆதிதாளம்.

ஆகமங்கள்பலவேதியர்கள்சிவனடியார்கள் கூட்டம்-மன
தேகமாகியெப்போதும்விளைகின்றயோகிமுனிக ணட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவார்க ளாட்டம்-அதி
வேகமாவெங்கேயாகிலும்வெளியேபோகவேணு மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகாதை தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோசுவாமிதரிசனந்தர லாமோ
பாதகமலங்களைதடதொடப் போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துதொலைப் போமோ
இங்காஆகாதாகா தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலகசெழும்பிப்போகு தையே

புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவமுடன்
அரகரசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணம்வரும்இடம்ஆகாதாவி ஐயே
மணியாடுதுவெகுசனக்கூடுதுவிதிவலமாகுதுதிருப்பதம்பாடுது
உள்ளோடமாடுதுபணிவிடைபோகுதுபரவசமாகுது மெத்தப்பய
மாகுது இங்கே ஆகாதாகா ஐயே
தீண்டாதே இங்கே வேண்டாதே சும்மாயிறையாதே இங்கேதரியாதே
என்னைப்பாராதே படியேறாதே உள்ள போகாதே வரலாகாதேயென்
பார் ஆகாதாகா ஐயே

சிந்து

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நானோபறைச்சாதி-தில்லைநாதன்றெரிசனமாதாவாய்ப்
பண்ணும்பவுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பதுசீலமோ
என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கிநின்றார் துயர்நீங்கிநின்றார்
ஓயாப்பெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுதாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

செல்கின்றபோழ்தந்தத் திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்தீவளர்த்த பயில்வேள்வியெழும்புகையு
மல்குபெருங்கிடையோது மடங்களுணருங்கினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயஞ்சி யணைந்திலர்நின்றார்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப் போனபொழுது அத னெல்லையைக் கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிவந்த அக் கினியை வளர்த்தி ஆகுதி செய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகை யும் மிகுந்த பிராமணர்களின் கூட்டம் வேதமோதுகின்ற திருமடங் களையுங் கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளே போவதற்கும் பயந்து நின்றுவிட்டார்.

இதுவுமது-விருத்தம்

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங்கடந்தார் சூழெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைதொறுங்குலவும்வேதிகைக
ளொண்டியமூவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்

சிதம்பரத் தில்லையில் நின்றுக் கொண்டிருந்த திருநாளைப்போ வார் தாம் உள்ளே யடையக்கூடாத அக் கோயிலின் பெருமையை

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக் கடந்து ஊரைச்சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலை யடைந்தார். அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக் கொள்ளுவார். சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார். வேதவிதிப்படி ஆகுதி செய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால் அதை நினைந்து தன் குலத்தையிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடம் விட்டு ஒரு குளத்தருகில் வந்து சுவாமி உன்னைப் பாராத ஜென்மத்தை யேன் படைத்தாயென்று தாழப் புரண்டழுதார்.

இராகம்-சரசாங்கி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இந்தச்சடலம்வந்தவாறேதென்றறிகிலேன் நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி

சந்ததமுந்தில்லையம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச்சிக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

சரணங்கள்

அங்கமலங்களைப் போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறாமல் (இந்தச்)

ஆடும்நடனங்கண்டானந்தமாகி
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்)

அஞ்சக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவியின்மயக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சிலமுள்ளமுத்திச்சித்திபெறாமல் (இந்தச்)

இராகம்-கமாஸ், திசாமதாளம்.

பல்லவி

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்டதில்லை-தில்லைக்
கனகசபேசன்சேவடி

அநுபல்லவி

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக்கண்டால்போதும்
ஜெனனமரணமோகந்தீர்ந்துசிவனைச்சேரவே
தகணகஜெம்தரிகம்தரிதோந்தோம்-திரிகிடதாதா
ததிமிதகிடஜெணுகிடதகத்திகணத்தோமென்றாடியதில்லை (கன)
அல்லும்பகலுமிந்த விஷயானந்தத்திலமுழ்கி
அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுபொய்யோ (கன)

பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பார்த்ததில்லைக்கேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்தில்வீழ்ந்து
தானுந்தவமுறையிழந்து தன்னரசுநாடாய்த்திரிந்து (கனக)

இராகம்-தந்நியாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கனகசபாபதிதரிசனம்ஒருநாள்-கண்டால்கலிதீரும்

அநுபல்லவி

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்திய
தினகரகோடிதேசோன்மயமாகிய (கனக)

சரணங்கள்

மனதிலோடுங்கியகல்மிஷம் போக்கும்
மாயப்பிணியதனைமருவடி வாக்கும்
செனனமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலின்மேலகூடிய யார்க்கும் (கனக)

சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிக்கொண் டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே கூடும் (கனக)

தருமநெறியுந்தவமுறுதுள நாடும்
ததிங்கணதமென்றுதாண்டவ மாடும் (கனக)

பற்பலயோசனைசெய்வதுந் தொல்லை
பரகதியடையவுபாயமு மில்லை (கனக)

அற்புதமாகவேதானொரு சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந் தில்லைக் (கனக)

இராகம்-கரகரப்பிரியை, சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கட்டைக்கடைத்தேறவேணுமே-கனகசபாபதிநடனங்
கண்டுகளிக்கவந்தநந்தனூர் (கட்டை)

கட்டைக்கடைத்தேறட்டுமோசென்மம்
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் (கட்டை)

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்
சிற்றம்பலவனேசித்தமறியேனே (கட்டை

வசனம்

தேகம் படைத்தல் சிவபத்தி பண்ணவேணுமென்று நந்தனூர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவே-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுங்தொழுதிருப்ப தல்லவோ
இந்தவிஷயசுகத்தை நாடுமோ-பாவி
மனக்குராங்குமிருப்பிடங்காணும லோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளே
சென்றுநடனதெரிசனம்பண்ணுமற் போச்சுதே
பறையனென்றசென்மம் போகுமோ-பாழ்
வினையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறந்த லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ-ஒன்றையும்
நானறியேனம்பலதெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்த்ததெல்லாமழுந்து தோணுமோ-மிக
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை வேணுமோ

வசனம்

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லை யென்பார்.

இராகம்-மோகனம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்ற தில்லை (தெரி)

அநுபல்லவி

இரவுபகலிடைவிடாதேகரசாண பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கிவரும் நத்தி
பரவிவருவனருகிலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம்பலத்தைவலஞ் சுற்றி (தெரி)

சரணங்கள்

சொர்ப்பனமென்றிவ்வுலகம்தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னததுநீயென்றபடியாகும் போதம்
அற்புதமிர்தமொடுதாளவகை கீதம்
அனவரதந்திருநடனமாடிவரும் பாதம் (தெரி)

அல்லும்பகலோயாதுவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்தபானமதைப் போட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைபிடித்துக் கூட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்துபரவொளியைக் காட்டி (தெரி)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக்கொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணியுமம்பிகையைப் போற்றி

குஞ்சிதபதந்தனதுமனதிலுரு வேத்திக்
கோபாலகிருஷ்ணன் றொழும்நடராஜ மூர்த்தி (தெரி)

வசனம்

நந்தனார், தனக்குத் தெரிசனங் கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வருவாரோவென்று விசாரப்படுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீர எப்போவருவாரோ

அநுபல்லவி

எப்போ வருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லைச் சிதம்பரத்தீதவன் (எப்போ)

சரணங்கள்

நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்ற காட்சிதந்தாள (எப்போ)

அற்பசுகவாழ்வி லானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்போ)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன் வெளிப்படக்காணேன் (எப்போ)

இராகம்-துக்கடா, ஆதிதாளம்.

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எந்தன்
மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கர வம்பலவாணன்
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால்வருவாரோ.

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதி யானதால் வருவாரோ வாராரோவென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவரோ வறியேன்

அநுபல்லவி

பாராமலிருப்பேனோ பதஞ்சலிமுனிக்குப் பொற்
பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரனென்று (வாராம)

சரணங்கள்

கனவினில்வந்து கழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னை வாவென்று சொன்னவர் (வாராம)

கலக்கமறவேயவர் காலைக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையினின்றுக் கூப்பிடும்வேளையில் (வாராம)

அல்லலறுத்துப்பர மானந்தமேதருந்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும் (வாராம)

வசனம்

நந்தனர், இதுவரையில் வாராதபடியால் இனிமேல் தில்லைத் தலத்தை விடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயம் பண்ணுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம் வரக்காணிலேன் என்ன செய்குவேனவர் (இன்னம்)

அநுபல்லவி

இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லைப் பொன்னம்பலவாணன் பண்ணையும்)
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்று சொன்னவர்மறந்தாரே (இன்னம்)

சரணங்கள்

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித் தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று (இன்)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதச்சிலம்புகுலுங்கக்கோலமுடநடனங்
கண்டேன்குறைகள்தீர்ந்து தென்றுசொல்லவுந்தான் (இன்னம்)

வசனம்

நந்தனர், இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து

கீழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டு யாதரிக்குந்
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரத்திதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள் போற்றுமூனமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களிக்கிடானடியேன்
வருந்தித் துதியேனோ-எந்தன்-வாளுளுருகுதுவினையே
அடடாயிதென்ன சென்மம்.

விருத்தம்

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆதியாகநான் கூவினேன் றிசைதனிலணைந்தும்
மாதவம்புரிதொண்டர்கள் பணிதிரண்மறைக்கக்
கோதிலாதொருதொண்டு மிப்பாவிக்குறையே.

வசனம்

நந்தனார், சுவாமி! உன்னைச் சரணாகதமென்று நம்பிவந்து துன்பப் படலாமோ சிவனே சிவனே யென்று பெருங்கூரலிட்டுத் தனக்கு சென்மம் போதும் போதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

போதும்போதுமையா-எடுத்தசென்மம் (போதும்)

அநுபல்லவி

மாதவமுனிவர்கள் வந்திக்குந்தில்லை
வானத்திலனுதினமும் வளருமம்பலவர் (போதும்)

சரணங்கள்

கோத்துநெளியும்புழு ஆக்கைகாம்புகளும்
நாத்தமலங்களூறு மூத்திரக்கும்பியும் (போதும்)

சந்ததமடியேன் யெந்திரம்போலே
வந்தெழும்வகையிலும் நொந்துமிருந்தேன் (போதும்)

கொழுத்தவாணிகள்போலே யறுத்துமிரும்புமன்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்னசொல்வேன் (போதும்)

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேங்கினுள்
வேதனைகொண்ட வெறும்பயலானேன் (போதும்)

அண்ணன்கோபால கிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவும்பொன் னம்பலவாணா (போதும்)

வசனம்

சென்மமே கஷ்டம். அதிலும் புலையனாய்ப் பிறப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இந்தசென்மம்வேண்டாம்-இனி-எந்தசென்மம்வந்தாலும்வரட்டும்
இந்தசென்மம்வேண்டாம்

அநுபல்லவி

நந்திநடுவினில்மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிந்தைமகிழாத (இந்த)

சரணங்கள்

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்
பேதமடைந்திடாதீதடைந்தேன்பாவி (இந்த)

பாவிப்பறையாநீ தூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுரைத்திடும் (இந்த)

இராகம்-கௌரிமனோகரி, சாப்புதாளம்.

பல்லவி

எப்போதுலையுமிந்ததுன்பம்-ஜெகதீசன்
கருணையிருந்தாலன்றோயின்பம் (எப்போ)

அநுபல்லவி

கெற்பவாசத்துக்கும் ஆளுலும்கேடு
கௌரிமனோகரனை நாடு (எப்போ)

சரணங்கள்

ஆசையுடனலையாதவிடங்களுமுண்டோ
அனவரதமும்சுகதேசமுமில்லை தெரியாமலேபோனதன்றோ
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும் நடராஜமூர்த்தியை
பூசைகள்செய்யாமற்போனது பாசமறவழியில்லை
பஞ்சகோசங்களை நானென்றுநம்பினது (எப்போ)

இராகம்-ஆகிரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினர்-சிதம்பரத்-தெல்லைவலஞ்சுற்றினர்

அநுபல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினர் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந் துள்ளிருளறவேண்டி (தில்லை)

சரணங்கள்

சாதிகுறையைத்தானே சந்ததமுநினைந்து
வேதனைக்கொண்டுள்ளம் வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும் பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரி பூரணமாக
மோகவலைக்குட்சிக்கி முழுமூடனுகவே
போகமேநிலையென்று பத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற் பரவசமாகியே
ஏகாசத்திற்றன்னை யிருத்திச்சுகிக்கவே (தில்லை)

ஓராறுதாண்டியே யுண்மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுங்காணித சிதம்பரரகசியம்
ஈராறுங்காணுத சிதம்பரரகசியம்
போராறுபெருகியே பெருவெளிகாணத் (தில்லை)

வசனம்

இப்படித் தில்லைத் தலத்தை விடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமி வருவாரென்று மனதைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம் - யமுனாகல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வருவார்வருவார்மனமேநீ மயங்காதிரு சொன்னேன் சொன்னேன்

அநுபல்லவி

வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார் தில்லைத்திருவம்பலவர்
பரகதியுந்தருவார்சாதிபறையனென்றுபாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகராவென்றொருதரம்சொன்னாலும்போதும் (வருவார்)

வசனம்

நந்தனார், தன்னை இரட்சிக்கும் சமயம் இதுதானென்று சொல்லு கின்றார்.

இராகம் - தனாசரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இதுநல்லசமையமையா-இரட்சிக்க-இதுநல்லசமையமையா

அநுபல்லவி

இதுநல்லசமயமய்யா என்னை ரட்சித்தாளும்
ஈச மகேச நடேச சபேசா (இதுநல்ல)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதங்களைக்காட்டி
சீலமுள்ளமுத்தி சேருவதற்காக (இதுநல்ல)

வசனம்

நந்தனார், இவ்வளவு சொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போக வேண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - பியாகு, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

இரக்கம்வராமற்போனதென்ன காரணம்சுவாமி

அநுபல்லவி

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டு நம்பிவந்தேன் (இரக்)

சரணங்கள்

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழியெத்தனைநான்செய்கினும்பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிபெற்றவர்வழிபெற்றவர்கனகசபாபதியின்னும் (இரக்)

கலித்துறை

அண்டமான தியாவையும்வெவ் விகளனைத்தும்
குன்றில்லாத்தவப்புண்ணியமாமலைகுவித்தும்
வின்றிடாமலேயீச னுட்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்

நந்தனர், மகா புண்ணியசாலிகளுக்கு முத்தி வருமேயன்றி தன க்கு வராதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - தனுசரி, ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ-வேத
சாஸ்திரகான்கினுமோதறியாதது விதியோ
நண்டுநத்தைதகளைவதைசெய்தருந்திய தேகம்-மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றுலதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டீடேறுவது ஞாயம்-சேக
தீசனுக்கன்றேதெரியுவந்தவு பாயம்
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத பாவி-இந்த
சென்மமெடுத்துவீணுகத்தவிக்குதென் னுவி

வசனம்

நந்தனர், இப்படி நான் ஈனசாதியா யிருந்தாலும், உம்முடைய சரணாரவிந்த பத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - மணிரெங்கு, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்

எப்படிகெட்டாலுமுந்தன் பொற்பாதமறவேனையா
அற்புதமாகியதில்லை யம்பலவாணரேயென்
சொர்ப்பனத்திலும்மையன்றி மெய்ப்பொருளையும்வேண்டேன்
கைப்பிடித்துவாண்டுகொள்ளும் (எப்படி)

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவ்வண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றூர்மன்றுள்நடங்கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாரிநெடுந்துயிலார்.

வசனம்

இந்தப் பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம் வந்து கொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத் தன்மையை நினைத்து வருத்தப்பட் டயர்வுபொருந்திய

நந்தனர், கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படித் தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

விருதாச்சென்மமாச்சே-வந்தும்-விருதாச்சென்மமாச்சே

அநுபல்லவி

சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெருமல் (விரு)

சரணங்கள்

முத்தியளித்திடும் மும்மூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிப் பதமடையாமல் (விரு)

பொற்கழல்சையப் பொதுவிலிருந்து
தக்கவாடுந் தன்மையைப்பாராமல் (விரு)

தில்லைக்கதிபதி தெரிசனங்கொடுத்து
எல்லையில்வாவென் றிரங்கியழைத்ததும் (விரு)

இராகம்-தேவகாந்தாரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

என்னேரமுமுந்தன்-சந்நிதியிலேநா-னிருக்கவேணுமையா

அநுபல்லவி

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத்தரசே
யென்னரசே (என்னேர)

சரணங்கள்

திசையெங்கினும்புகழுஞ் சிவகங்கையுந் தேவசபையுஞ் சிவகாமிதெரிசனமும், பசிகொடாது பார்த்தபேர்க்குக் கலக்கங்கள் பறந்திடமகிழ்ந்துன்னைப்பாடிக்கொண்டு (என்னேர)

பஞ்சாட்சரப்படியுங் கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதானரகசியமும், அஞ்சல்கூறும்விர மணிகளோசையும் அந்தக்காணமயக்கந்தீர்ந்துபாடிக்கொண்டு (என்னேர)

சிலம்புருவும்தெருவுந் திருக்கூட்டமும் தேவருலகில்லிடையாத வதிசயமும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும்பயங்கள் தீர்ந்து மலர்கள் தூவிதொழுதுகொண்டு (என்னேர)

வசனம்

நந்தனர், தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவாரோ கொள்ளுவாரோ அப்படித் தள்ளினுலும், தில்லையிலேதானே என்தேகத்தை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று சொல்லிப் புலம்புவார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தள்ளுவாரோ-எந்தனைக்கைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ்சமயமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையே அம்பலவாணனொருக்கால் (தள்)

எனதுனதென்றபிமான மிச்சையறுந்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததூவெளியில் மருவாதபாவியென்று (தள்)

நாறுமிந்தபொய்யுடலை நாளையெண்ணிநான்சுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந் தொலைந்துதென்றயிங்கேவந்தும் (தள்)

பாலகிருஷ்ணன்தேடிவரும் பாதமலர்நான்காணேன்
வேல்விழியார்மோகங்கொண்ட விவேகமற்றமூடனென்று (தள்)

சிந்து

அடடாயிதென்னசென்மம்-என்று-அத்தனூறுமெல்லை சுற்றிவந்தார்
இரவும்பகலோயா-இதை-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்-பாதமுள்ளதில்லைநாதனவன் கனவி
[லுருவாகி

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

இன்னல்தருமிழிப்பிறவியிதுதடையென்றேதுயில்வா
பன்னிலைமையம்பலத்துளாடுவாரறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெல்லாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண்முருவலோடுமருள்செய்வார்.

வசனம்

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் தில்லைத் தலத்தைச் சுற்றி வருவதால் தேகவருத்தமடைந்து, வருத்தத்தினால் மயங்கிச் சாய்ந்து நித்திரை யடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்தி வந்து காட்சிதந்து சொல்லுவார். எனதன்பிற் சிறந்த நந்தனாரே! உம்மிடத்தில் நமது பத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லு வோம். அவர்கள் முன்பாக நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி எழுந்து வேதியர்களுடனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென் றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தரத்தானமானார். நந்தனார் கனவில் அம்பலவாணர் காட்சியானதைக் கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம் புரிந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அரிகாம்போதி, திசாம்புதாளம்.

பல்லவி

பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ-உன்பாததரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ

அநுபல்லவி

ஆர்க்குமாகந்தம்பொழியுந் தில்லைத்தாண்டவராயா (பார்)

சரணங்கள்

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பாதம்
சிற்சபையில்திந்திமிதிமிதோமென் றுடியபாதம்
எல்லையில்லாதபின்பம் எந்தனுக்கருள்செய்திடும்பாதம்
இரவும்பகலும்மாயன்கோ பாலகிருஷ்ணனேத்தும்பாதம் (பார்)

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சந்நிதிவரலாமோ-சுவாமி-தெரிசனந்தாலாமோ (சந்நிதி)

அநுபல்லவி

இல்லறவாழ்வாம் பனிமூடி
இருந்தேனன்றே மிகவாடி
அல்லும்பகலுங் கொண்டாடி
அறியேன்கனக சபைநாடி (சந்நிதி)

சரணங்கள்

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைப்பார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றிருந்தேன்
தனித்திருப்போமென் றிங்கே வந்தேன்
காலால்விசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனக் கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் தோட்டி (சந்நிதி)

வசனம்

நந்தனார், தான்கண்ட சொற்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசய
சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன்

அநுபல்லவி

சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பனையென் றறிந்தேன்
வேத-தற்பதவாக்கியமேயுருவாக்கியவற்புதநடனம்புரிய இன்று

அம்பிகைமணவாளன் மான்மழுவணிந்திடும்செந்தோளன்-செம்
பொன்னம்பலமதனிலாடமத்தளம்போடபாடக்கொண்டாட
மண்டலத்தோராசைதீர்ந்துமண்டபமணியோசை-நேர்ந்து
மனதுகனிந்துருகமறலிகருகவரம்தருகவருக (சொர்)

மங்கையர்மோகம்நில்லாதாரையும்வருந்தியழைக்கும்பொல்லா
தாகிய-மாயப்பிணியைவெல்லமருந்துசொல்லவழியிற்செல்ல-நல்ல
பண்ணவர்முரசடிக்கபதஞ்சலிவியாக்கிரமர்பதம்துதிக்க-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணன்களிக்கவுடுக்கையெடுக்கவுலகம்துறக்கசிறக்க ()

வசனம்

நந்தனர், தான்கண்ட கனவு நிஜமோ பொய்யோவென்று சந்தேகப்படுவார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம். சாப்புதாளம்-

பல்லவி

கனவோநினைவோ கண்டதுவீணோ

அநுபல்லவி

மனதிலுறுதிகொள்ளவழியொன்றுங்காணேன் (கனவோ)

சரணங்கள்

நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்றுநத்திபேசினதுண்டு (கனவோ)

ஆருமிகழ்ந்துதள்ளும்நாறும்புலையனென்னை
வாரும்பரமபதஞ்சேருமென்றழைத்தது (கனவோ)

கிட்டநெருங்கிவந்துதட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டிகட்டளையிட்டது (கனவோ)

வசனம்

நந்தனர், தான் கனவில் கண்டதுபோலவே சுவாமி வருவாரோ வாராரோவென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சாமா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வருவாரோ வரம்தருவாரோ எந்தன்
மனதுசஞ்சலக்குறையோ எப்போது (வருவா)

அநுபல்லவி

திருவாரும்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்
குருநாதனுகவந்து குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்

இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல (வருவா)

மறையாலும்வழுத்தறியாமகிமைபெறுநடராஜன்
நரையூறுஞ்சேவடியைநம்பினவனல்லவா
அநுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையென்றருள் புரிந்திடயிங்கே (வருவா)

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையும்பார்க்கமனமுவந்து
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி
பவக்கடலடிக்கடிபெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகரையேற்ற (வருவா)

வசனம்

நந்தனர், இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோவென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

இப்பிறவிபோல்நீங்கவெரியினிடைநீமூழ்கி
முப்புரிநூன்மார்பருடன்முன்னணைவாயெனமொழிந்து
வப்பரிசேதில்லைவாழந்தணர்க்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளானாருளியம்பலத்தேமேவினர்.

வசனம்

நந்தனர், கனவிலே வந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி, தில்லை மூவாயிரம் பேர்கள் கனவிலே சொல்லுவார். பக்தர்களே! எனக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவா ரென்னும் நாமத்தைக் கொண்டு என்னைக் காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கைக் கொண்டு சாதியிற் ருழ்ந்தவனென்று பயந்துகொண்டு என்னைத் தவிர மற்றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பக்தி பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடைய வேண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்குக்குளத்தங்கரையில் நின்றுகொண்டு இருக்கிருர். அவரை என்னைப் போல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும் போய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்து வாருங்களென்று சொல்லி சுவாமி மறைந்தார். இப்படிக் கண்ட கனவை மூவாயிரம் பேர்களும் பேரம்பல வாசலில் வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம், அடதாளம்.

கண்ணிகள்

அதிசயமொன்றுகேளப்பா தீட்சதரே லென்னே-என்றன்
யர்த்தராத்திரிப்போதி

மதிபரவசமாகத்துதிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத
யாஸ்தமயமாகுமுன்னமருட்படிக்கு
வமைப்பதுத்தமமென்று ரோடி
அப்போதங்குவந்தவப்பண்ணதீட்சதர்
ஆமாமிதுவும்நிச் சயந்தான்-என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர்காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோர் புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்சூழுந்தலத்தில்வருவதற்குத்
தலைபத்தோவவன்வந்தா லலைவன்
பத்தியுள்ளவபனபரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர் சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனகரைகடப்போம்
தெளிவீர்நீங்களிந்த சூட்சி
என்றாரங்குசவசங்கரதீட்சதர்
இன்னமுந்தாமச மேதோ-நீச்சன்
ஒன்றுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவதற்கு
வொருக்காலுங்கட்குத் தகாதே
சொல்லுமென்றாரவாரமென்றுருங்கட்குச்
சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம்-தெளிய
அல்லும்பகலுமோயாமலைசாஸ்திர
மாராய்வவதற்குமனேற் சாகம்
தரும்படிப்பேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
தக்கதென்றுரைத்த மொழியே-நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாரவர்
பேதமறத்தக்க வழியே

வசனம்

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகம் தெளிதல்.

விருத்தம்

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களங்கே
மனுவிக்கியானிகளாசீர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோவுரைப்பீரென்ன
மன்றுளாடுவார்தங்கள்கனவிற்றோன்றி
குறைந்தமதிப்புலைச்சாதிவந்துதித்தோன்
கோதிலானந்தனென்போனந்தனல்லன்பன்

கூறுமிவ்வூரெல்லைவலம்வருவான்நாளை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச்செய்தேயப்பால்
முறைமையொடுசந்நிதியில்நம்முன்னூ
விடுங்களென்றுவருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
மூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச்சொல்லவந்தோம்
மொழியுமாறுத்தரம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்றோராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின் மகிழ்ச்சியாலே
அந்தத்தில்லைமாநகரத்தொல்லைசுற்றி
யாடுவார்நந்தனைத்தேடுவாரே.

திருநாளைப் போவார் புராணம்

விருத்தம்

தம்பெருமான்பணிகேட்ட தவமறையோரெல்லாரும்
மம்பலவர் திருவாயின்முன்பட்சமுடனெய்தி
யெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரிவுபெருகவருந்தித்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்

தமது பிரானாகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லோரும் அம்பலவாணரது கோயிற் திருவாயிலின் முன்பு கூடிப் பயத்தோடு நம்முடைய ஆண்டவனருள் செய்த ஊழியத்தைச் செய்வோமென்று வணங்கி திருநாளைப்போவாரைத் தில்லை மூவாயிரவர்கள் தேடி வருகின்றார்கள்.

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தொண்டரைக்காண்கிலமே- தில்லையில்வந்த
தொண்டரைக்காண்கிலமே

அநுபல்லவி

அண்டசராசரமெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமைத் (தொண்)

சரணங்கள்

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றவம்பலவாணன் (தொண்)

அஷ்டதிசையும்பரிபூரணமாக
மட்டில்லாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன் (தொண்)

வாசியடங்கிநடுவணைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தந்திடும் (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணியுங்குண்டலநாதன் (தொண்)

இராகம் - இந்துஸ்தான் காபி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார் (திருநாளை)

அநுபல்லவி

பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக்கடல்முழுக்காட்டும் (திருநாளை)

சரணங்கள்

அரகரசங்கரசிவனென்றுசொல்லும்
நித்தியசடதுக்கமாயத்தைவெல்லும் (திருநாளை)
அடியவரேமெத்தப்பெரியரென்று
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு (திருநாளை)

இதுவுமது சிந்து

இராகம் - சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும்-நந்தனர் தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் பாரும்

அநுபல்லவி

நாடுஞ்சதுர்வேதனைப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடுபதநடன சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் (தேடி)

சரணங்கள்

தண்டாமரைமலர் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டானந்திடு மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும்-அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாடை-பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை-இன்னமும்பல
மாதிரிகளாக்குந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுத்தருகெங்குமணந்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
கங்குமுயர்ந்துகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையின்சோலை

தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள் தங்கள் தங்க ளங்கமேங்க
நதிதவழும்
பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யேங்க
கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்சென்னியிற்கரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்துமேழைகள்வருத்தம் நீங்க
கிருபை செய்வதற்கு
உன்னதகடனென்றுவுவந்துகொண் டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்தனுர்வரவை நாடி
மூளுங்கோடைக்காற்றெனவிரைந் தோடி

தேடித்தேடித் திரிந்தார்

வசனம்

இந்தப் பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந் தேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங் கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார்
உலகிலுள்ளோரையனே

அநுபல்லவி

பன்னகசயனனும் பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவர்க்குமெட்டாத யோகனே
பகரியமலைகளோர் பாகனே (உனது)

சரணங்கள்

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததிகாலையிலே யெழுந்த
இனத்தார்நாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடியிளைத்தோமெங்களுக் கந்த
இணையில்லாதநந்தனுரு மகப்பட
இல்லையென்னசெய்வோம் ஸ்திரப்பட (உனது)

அடையலர்திரிபுரமனலாகவே முடித்த
வன்பாகமான்மழுவங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளிவெட்கும்படி நடித்த
மெய்யாதுயர்தவிர்த்தாளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய் யையனே
வனசநிகர்பதசரணத் தய்யனே (உனது)

அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னருகாவருவோர்க்காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு ளில்லை
உத்தமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஓதும்நந்தனார்தம்மைவரச் செய்யும்
ஊழின்வினைதவிர்த்தவர்க்குஅருட் செய்யும் (உனது)

வசனம்

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்களனைவரும் நந்தனுரைத் தேடி அனுத்துவரும் மார்க்கத்தில் ஒருபுறமாக நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக் கண்டு தூர விலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லைமன்று
ணட்டமிடுநடராஜன்கனவின்கண்சொன்னமொழிநம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடன்றிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைக்கேளீரென்றார்.

இராகம்-செங்கலா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ் சுவாமிகாள்-காதில்
கேட்டபேர்க்குபாவம்வருமெனதுசென்மம் (கிட்ட)

அநுபல்லவி

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்று சொல்லவேணுமோ-புலையன் (கிட்ட)

சரணங்கள்

உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்குவமையாரு மில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்துபாரில்வந்த புலையனேயே (கிட்ட)

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கபேணுமிந்த நாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகில்சுமந்துவலையும் புலையனேயே (கிட்ட)

செத்தமாடிழுப்பதெனதுசேவகம்பரம்படித்து மெல்லை
சுற்றிவந்துதமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனேயே (கிட்ட)

வசனம்

இப்படி வணங்கிச் சொல்லிய திருநாளைப் போவாராகிய நந்தனுரைப் பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையுமில்லையே

அநுபல்லவி

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவி லுன்னியடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திதேடுமோ நாடுமோகூடுமோ (சாதி)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள் வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

ஐயரேயம்பலவாருளாலிப்பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழலமைத்துமக்குத்தரவேண்டியெனவிளம்ப
நையுமனத்திருத்தொண்டர்நானுய்ந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவர்களுந்தீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்

ஐயரே! நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதமாகிய அக்கினியை மூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல வந்தோமென்று சொல்ல, இளகிய மனதையுடைய திருநாளைப் போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும், அவர்களைத் தொழுது நான் இன்றைக்குத்தான் முத்தனுனேனென்றும் வேதியர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன்-பவக்-கடற்கரையேறிவந்தேன்

அநுபல்லவி

சோதிமறைமுடியுஞ் சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியம்பெறுமும்மைக் (கண்)

சரணங்கள்

எல்லையைக்காணுமுன்னே இருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடும் (கண்)

கள்ளங்கருகச்செய்யுங் கண்ணுதலையுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்கள்தெரிசனம் (கண்)

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னசாதியா யிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங் கிற்றேயென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனசரி, ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ

தனக்குள்தானயிருந்தகிலப்பிரபஞ்சமும்
தன்னுளடக்கியபொன்னம்பலவன்கிருபை (எனக்கு)

அல்லும்பகலுமருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடிவும்நானறியேனென்று
ஓதியவுண்மையையுலகமறிய (எனக்கு)

வசனம்

நந்தனார், என்ன தவம் செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆகிரி, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை
நம்பிப்பணிந்தேனே அர்ச்சனைசெய்து கும்பிட்டிருந் தேனே

தில்லைப்பதியில்வந்து யெல்லைக்கடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனே சஞ்சிதவினை யெல்லாம்வறுத் தேனே

தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனே முக்குணங்களைத் தாண்டிக்குதித் தேனே

எந்தனெனதென் றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைநழுவிற்றே சேர்ந்தவனென்று தன்னைத்தழு விற்றே

தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகிபுன்னில்
கள்ளங்கருகிற்றே கருத்திலெட்டா வெள்ளம்பெரு கிற்றே

ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிலேசந்தொலைத் தாரோ

பெண்ணொருடமாலுக் கொண்ணுதெனச்சடைத்
தண்ணுத்தணைத்தாரோ கருணைபொங்கும் கண்ணுளனைத் தாரோ

அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோ பரமபதங் கொடுத்தாளக்கொண் டாரோ

திருநாளைப்போவார் புராணம்

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பின்றென்றிசையின்மதிப்புறத்துப்
பிறையுரியுஞ்சுந்திருவாயின்முன்னாகப்பிஞ்ஞகர்தன
நிறைபருளான்மறையவர்கணெருப்பமைத்தகுழியெய்தி
இறையவர்தாண்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனார், இப்படி பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென் திசையிலுள்ள மதிலின் புறத்திலே சந்திரனானது தவழ்ந்து போகும்படி உயர்ந்திருக்கும் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடுகூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின் குழியை யடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினியைச் சுற்றி வலமாக வந்தார்.

இதுவுமது விருத்தம்

கைதொழுதுநடமாடுங் கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவப்பொழுதின்க ணெரியின்கணிம்மாயப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப் புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்கவேணி முடிகொண்டெழுந்தார்.

வசனம்

நந்தனார் கையினாற் கும்பிட்டு, நடனஞ் செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த உலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை யொழித்துப் புண்ணியஞ் செய்கின்ற பெருமை பொருந்திய பிராமண முனிவடிவமாய்த் தேகத்தில் பூணூல் விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

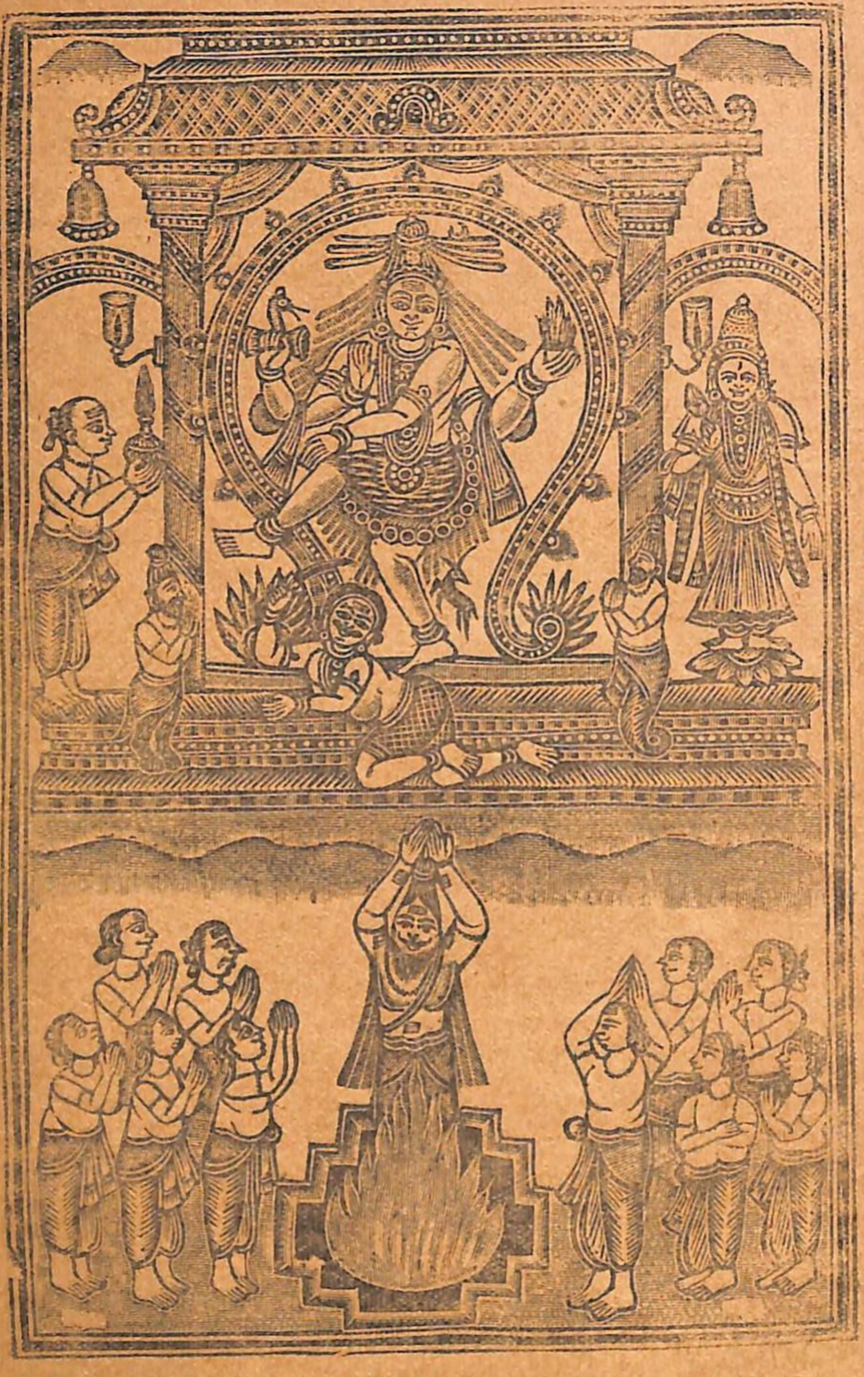
யாகோற்பவமானார்-நந்தனார்-அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினருள்
வேகமாய் சுக மாகவந்துதொழ (யாகோ)

சரணங்கள்

சிவனுரைத்த வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவனுருவநேக பாக்கியம்-பொருந்தவேடம்
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம்

சிதம்பரத்தில் நந்தனர் அக்கினி குண்டத்தில் மோக்ஷ மடைந்தது.

தபனனேடுவுயர் கவனமேவிவரு
மேவரும்காந்தரு ரேவருங்கண்டுதொழ (யா)

கையைச்சிரமேற் பதித்து-சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதித்து
செய்யகுண்டத்தை வெடித்து-கதிரவன்போற்
சனித்தாரதிலே நடித்து
சிததியாகியபத முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும் பதத்தைக்கண்டுதொழ (யா)

காதிற்குண்டல மிலங்க-முப்புரிநூலுங்
கதித்துமார்பிட மலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் துலங்க-அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
நீதவேதியர்கள் பேதமுன்றித்தொழ (யா)

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

செந்தீமேலெழும்போது செம்மலர்மேலவந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினார்தந்ததுந்துமிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசும்பில்வானவர்கண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின்பனிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்

சிவந்த நெருப்பில் நின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப் புட்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிர்மாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமை பொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துமியின் கோஷ்டமானது உண்டாயிற்று. தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்கள்கைதொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும்பணிந்துமனங்களிபயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுள்ளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராம்மறைமுனிவர்.

வசனம்

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில் வாழும் பிராமணர்கள் கை கூப்பினார்கள். பாவுதற்கரிய பற்றச் சிவபத்தர்களுந் தொழுது மனதில் களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில்

ஆடுகின்ற பாதத்தை வணங்கும் பொருட்டுத் திருநாளைப்போவா ராகிய ஒரு வேதமுனிவர் தான் கண்ட ஆனந்தத் தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தாதெய்தெய்யென்றாடுவார்-அவர்-தத்தித்தெய்யென்றாடுவார்

ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆநந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்துத் (தாதெய்)

அண்டசராசரமெங்கும்நடுங்க
ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க (தாதெய்)

சீலம்பெருகியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களுஞ்சூடியசெஞ்சடையாட (தாதெய்)

பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன் (தாதெய்)

இராகம்-பந்துவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும்-சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும்

அநுபல்லவி

செஞ்சிலம்பசையக்கனகசபைதனில்
ஜெணுதத்தகஜெணு-தத்திமிதிமிதத்-தோமென்றாடிய (குஞ்சி)

சரணங்கள்

செஞ்சிற்கவலையை யாற்றும்-சிந்த
வஞ்சகப்பிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிவகாமவல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஜ்ஜெஜம்தக-ஜெம்தரிசடதக்கிட-தோமென்றாடிய (குஞ்சி)

சரணமென்றிங்கேநான் வந்தேன்-ஜனன
மரணத்தினல்மிக நொந்தேன்-அந்தக்
கரணக்கல்மிஷங்கள்போக்கியே காத்திடும்
இந்திரர்வானவர்மாமுனிவர்துதிசந்ததிசெய்திடும் (குஞ்சி)

பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதா-முத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா-எந்தன்
மேலேகிருபைசெய்துவெற்றி யளித்திடும்
அத்தனேகர்த்தனேசுத்தனேயித்தனே-நிர்த்தனஞ்செய்திடும் (குஞ்சி)

இராகம்-மாயாமாளவகௌளை, திசரமதாளம்.

பல்லவி

நடன மாடினார்-ஐயர்-நடன மாடினார்

அநுபல்லவி

நடனமாடினார் தில்லை நாயகம்பொன் னம்பலந்தனில் (நட)

சரணங்கள்

துத்திமடந்தை சித்திக்க சித்திக்க
மோகவலைகள் பத்திக்க பத்திக்க
பக்தர்கள்மனது தித்திக்க தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு சத்திக்க சத்திக்கப்

பணிமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட (நட)
பண்ணவர்கள்கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன்மத்தளம்போட

இராகம்-யமுனாகல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அயனும்மாலும் பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தந்தோந்தந்தோமென்று-தொந்தோந்தொந்தோமென்று (ஆன

சரணங்கள்

பதஞ்சலிமாமுனியை நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள் குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை நீக்கி
ஏகமாகக் காலைத் தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாளமதிர முழங்க
வளரும்பிரமதகணங்க ளிலங்க
தத்திமிதக்கிடதோமென் றிலங்க
சபையுந்துலங்கச் சதங்கை குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன் பணியும் பாதன்
பார்த்தபேர்கள்வரப் பிரசாதம்
ஞாலம்புகழுஞ்சில போதன்
சுந்தரர்தூதன் அம்பிகை நாதன் (ஆன)

வசனம்

இப்படி ஆடிய தாண்டவ தெரிசனங் கொடுக்க இன்றைக்குத் தான் சித்தமிரங்கிற்றோ வென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனகல்யாணி, ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோ யான்முன்செய் தவமுத்திற்றோ
அத்தாபரிசுத்தா வுன்னுடல் காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமயமுன்னுடல் காணவந்தேன்

சாதிமுறைமைபோக்கும் என்னைச் சதுர்மறையவராக்கும்
போதா தில்லை நாதாவுன்னுடல் காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமயமுன்னுடல் காணவந்தேன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதா பதஞ்சலியாரேத்துஞ்
சீலா திரிசூலா வுன்னுடல் காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமயமுன்னுடல் காணவந்தேன்.

சிந்து

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிக்கொடுத்துக் கடாட்சித்தபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகிய வன்பருடன்
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை- வேதியர்கைதொழு தாதரவாய்
அங்கம்புளகிதமாய்ச் செம்பொன்.

வசனம்

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில் குளித்தெழுந்து கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரம் செய்கின்றார்.

இராகம்-சரசாங்கி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உனது திருவடி நம்பிவந்தேன்-எனக்
கொருவரு மில்லை நானேழை (உனது)

அநுபல்லவி

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆடியபாதரே யென்சுவாமி

சரணங்கள்

இரவும்பகலும் விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும் நானதை
மரித்துமிப்படி பரதவித்திடலானேன்
பார்க்கலாமோ பாலகிருஷ்ணன் போற்றும்பரனே
பரமதயாநிதியேநின் பக்திநைத்தந்து
சித்தமகிழ்ந்திட கரையேற்றுவ துன்பாரஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம் சரணம் (உனது)

இராகம்-சக்கரவாகம், திஸ்ரஜாதி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி

அறிவுடையோர்பணிந்தேத்தும்தில்லைக்
கனகசபாபதியேஎன்னைவந்தாளும் (அறி)

அநுபல்லவி

மறைமுடியும்தேடியறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவாசகரறிந்தபடி (அறி)

சரணங்கள்

கனவிலும்நினைவிலும்விஷயாதிசம்சாரக்கடலி
லழுந்தினேன்கரையேறவும்வழிகாணேன்
மனமிரங்கிகிருபைசெய்திடவேணும்-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன்தொழுதேத்தும்-அம்பலவாணா
உனைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியார்களைப்
பணிவீரென்றுமுரைத்திடுமுண்மையைபின்னமுமறியேன்
மனைவிமக்கள்தனதானியமென்றிந்த-மாயவலைக்குள் (அறி)
சிக்கிமயங்கினேன் தயங்கினேன்

இராகம்-நவரோஸ், ஆதிதாளம்-

பல்லவி

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறேதெய்வங்கிடைக்குமோ

அநுபல்லவி

பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதருக்கன்றுபாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்லை)

சரணங்கள்

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையில்நின்றநீ
கனகசபைதனில்நின்று-ஒற்றைக்-காலைத்தூக்கிக்கொண்டாடியே (தி)

பொங்கவேபரமானந்தரூபம் பூரணக்கும்பத்தில்வருகவே
பூரணகும்பத்தில்வருகவே-ஐயன்-பொன்னம்பலத்தைச்சேரவே (தி)

குடத்தில்கெங்காதீர்த்தமெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிர்ந்துமனதுஆகவே (தி)

அத்தர்புனுகுவாசனையுடன் ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவேஜகதீசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே (தி)

இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி

கனகசபைதிருநடனம் கண்டுகளித் தானந்தமடைந்தேன்

அநுபல்லவி

ஜெனகஜெனந்தன முனிவர்கள்பாட
சதுர்முகதேவனும் தாளங்கள்போட
தினமுமூவாயிரம் பேர்களுங்கூட
தக்கிடத்தைய்தை தத்தோமென்று (கனக)

சரணங்கள்

நந்திபிருங்கிசிவகணங்கள் கொண்டாட
நாரதர்தும்புருசங்கீதம் பாட
பந்திபந்தியாயந்தணர் மறைபாட
பாலகிருஷ்ணனும்மத்தளம் போட (கனக)

இராகம்-பூரணச்சந்திரிகை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பாதமேதுணை ஐயனே-நின்
பாதமேதுணை ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணையல்லாமல் வேறொரு
சேதிகளுநானறிந் திலேன் (பாத)

சரணங்கள்

பாலனுக்கருள செய்தபராபரன்
பாலகிருஷ்ணன் கவிக்குதயாபரன்
சீலமுள்ளசிவ காமிமனோகரன்
சோலநடம்புரி ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாத)

இராகம்-பெலஹம்ஸா, ஆதிதாளம்,

பல்லவி

வந்தாலும் வரட்டும்-ஜெனனம்
தந்தாலும் தரட்டும்-சாமி

அநுபல்லவி

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் வசாயுச்சியம்

சரணங்கள்

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ (வந்தா)

தவமேவுந்தென் புலியூர்வாழும்
தாண்டவனேயென் ஞண்டவனே இந்த
பவக்கடல்தாண்டி விடுவாயதுவெவாரு
பாரமல்லவெகுதூரமல்ல (வந்தா)

இராகம்-ஆரபி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பிறவாதவரந்தாரும்-என்னையா
பிறவாதவரந்தாரும்

அநுபல்லவி

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்
னம்பலமாயின் னம்பலயோனியில் (பிற)

சரணங்கள்

எண்பத்துநாலுலட்சம் ஜீவராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந்திறந்தோ
புண்பட்டதுபோதும்-இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே

நான்பற்றிடுமனைவிமக்கள்வாழ்வினில்
நாள்கடோறும்மனவிலாசம்கழிந்தும்
இன்பத்துடனேகோபாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்தியேஜகதீசனே நடராஜனே. (பிற)

தேவாரம்

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க்கொண்டார்காண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவிடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனெடுமாலுக்குக்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்
மைஞ்ஞின்றவடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனொத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்துலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமாற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னிடத்தடவரையை
வரைக்காலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி, யோவாதசத்தத்தொளியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்கநால்வேததானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றிக் கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சுற்றுமமரர்சுரர்பதிநின்திருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பாவையுணஞ்சையுண்டாற்
செற்றங்கனங்களைத்தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்த செங்கமலத்தன்ன சேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன் னுள்ளடங்கியதா
மத்தமலர்கண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

பிச்சாடல்பேயோ டுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும் பிரானே போற்றி, வைச்சாடனன்று முகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பொச்சார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி போகா தென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கச்சாகநாக மசைத்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவாய்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, யுளவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி, திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி தேசம்வரவப் படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும் முகிலேபோற்றி ஙகைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்று மருந்தேபோற்றி வந்தென்தன்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, யூனத்தைநீக்கு முடலேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவார்த்தை தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந்தேவனாய் நின்றாய்போற்றி, கானகத்தியாட லுகந்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்ற வுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி, பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி பெருதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, நீராவியான நிழலேபோற்றி நேர்வாரொருவரையு மில்லாய்போற்றி, காராகிநின்ற முகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி தேயாறியாத தேவேபோற்றி, புல்லுயிர்க்கும்பூஷி புணர்ந்தாய்போற்றி போகா தென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய்நின்ற கனலே போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பாவிப்பார்பாவ மறுப்பாய் போற்றி, எண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி யென்சிந்தை நீங்கா விறைவாபோற்றி, விண்ணுலகினுந் தீயானாய்போற்றி மேலவர்க்குமேலாகி நின்றாய்போற்றி, கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்ப் போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாய்போற்றி யென்சிந்தைநீங்கா விறைவா போற்றி, யுமையாகமாகத் தணைந்தாய்போற்றி யூழியேழான வுருவா போற்றி, யமையாவருநெஞ்ச மமர்ந்தாய்போற்றி யாதிபூராணனாய் நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவாய் யிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றி முளைத் தாய்போற்றி, தேவாதிதேவர் தொழுந்தேவே போற்றி சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக் கெல்லாம்போற்றி யல் லல்நலிய வலேந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கைலை மலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலக முடையாய் போற்றி, யடியுமுடியுயகவிபோற்றி, யங்கொன்றறியாமை நின்றாய் போற்றி, கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய் போற்றி கோயிலாவென் சிந்தை கொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடு மின்னேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி ஓதவேதமுணர்ந்து தந் தாய்போற்றி, என்னாவிலங்கக்கோன் றன்னைப்போற்றி யிறைவிர லால் வைத்துகந்த வீசாபோற்றி, பண்ணாரிசையின் சொற்கேட்பாய் போற்றி பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கண்ணாயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சிந்து

அம்பலமேவியசம்பிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

தில்லைவாழந்தணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக்
கொல்லைமான்மறிக்கரத்தார்கோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோயுட்புக்காருலகுய்யநடமாடும்
எல்லையினைத்தலைப்பட்டார்யாவர்களுங்கண்டிலரால்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார் நாயனாரென்றும், இடையில், நந்தமா முனியென்றும் வழங்குகின்ற நாளைப்போவார் தில்லைமூவாயிர முனி வர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார். அதற்கப்பாலவரைக் கண்ட பேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கி ழார் சுவாமிகள் சொல்லியிருப்பது. அந்த திருநாளைப் போவா

ரென்னும் முனியானவர்; புரட்டாசி மாதம் உரோகணி நட்சத்திரத்தில் கனகசபையில் வந்து கற்பூர சோதியைப்போற் றோன்றிய சிவ சாரூப்பியத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னிப மகரிஷி பண்ணிய பக்த விசாலத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது விருத்தம்

அந்தணர்கள திசயித்தா ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருநத்தொண்டர் தன்வினைவினைமாசறுத்து
சுந்தரத்தாமரைபுரையுந் துணையடிகடொழுதிக்க
வந்தமிலாவானந்தப் பெருங்கூத்தரருள்புரிந்தார்.

வசனம்

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்; அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்; முடிவில்லாத ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தம்மது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப் போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

விருத்தம்

மாசுடம்புவிட்டத்தீயான் மஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின்மறைமுனியாகி யம்பலவர்தாளடைந்தார்
தேசுடையகழல்வாய்த்துந் திருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன்றுதிரு நடனங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்.

வசனம்

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாசுதீரும்பொருட்டு, அக்னியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்து குற்றமற்ற பிராமணன் முனிவடிவமாகி, ஸ்ரீ நடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிர முனிவர்கள் போற்றி செய்து கொண்டிருந்தார்.

வாழ்த்து - விருத்தம்

பங்கயர்மாதர்வாழு பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கட்கருவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென்றுவாழி.

மங்களம்

இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

இருடிகளிதுவரி தரிதநிசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவும்பர்சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனெடுமம்பலத்தில் கதித்திடும் (திரு)

சரணங்கள்

திருவாசகமுந்திருக் கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தர்க்கும்
ஒருமாதிடத்திற்கே குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத் திருநாவுக்கரசர்க்கும்
எரியமறைக்கு முயர்கலைகட்கும்
உரகர்பதிக்கு முவணபதிக்கும்
ஒதுசந்திரசூரியர் முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர் முதலனைவர்க்கும் (திரு)

திருநாளைப்போவா ரென்னும்
நந்தனர் சரித்திரக் கீர்த்தனை
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சிதம்பரக்கும்மி

விநாயகர் துதி

1 சீர்மேவுந்தில்லையம்பலத்தில் அன்பு
சேரக்கும்மித்தமிழ்பாடக்
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே.

முக்குறுணி விநாயகர் துதி

2 சர்க்கரைமோதகந்தேங்காயுங்-கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி.

சுப்பிரமணியர் துதி

3 கோலமயிலின்முதுகேறி-வந்து
கும்பமுனிக்குவருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியபீஜாக்ஷரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி.

4 கங்காதேவிக்குக்கைகூப்பி-யாருங்
கையிலெடுத்துள்ளேபானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி.

5 கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாத-சிவ
காமசுந்தரிவாசலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி.

6 நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமா-மதி
ணடுவிலெங்கினுமாளிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி.

7 தூயமறைமுதலாராய்ந்து-யிங்கே
துலங்கிமூவாயிரமுனிவர்
ஞாயம்பொருந்தியதேவசபைவந்து
ணாடிக்கும்மியடியுங்கடி.

8 சாந்துபொட்டுதளதளென்ன-நல்ல
சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிக்காரியெல்லாங்காலைக்
குவித்துகும்மியடியுங்கடி.

9 அஸ்தகடசம்பளபளென்ன-சொல்லும்
அரைநூன்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுகொண்டுகையை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி.

10 கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டு-அவர்
கண்டத்தில்ருத்திராட்சமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள்செய்கின்றதீட்சதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி.

11 கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம்-அவர்
குறித்தமுறையாய்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி.

12 ஆண்டிக்குள்ளாரபிஷேகமுண்டாம்-பின்னும்
அதிலேரெண்டுத்திருநாளாம்
வேண்டிவந்தவர்கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மியடியுங்கடி.

13 பூமிபுகழ்ந்திடுந்தில்லைப்பதி-அது
பூலோகக்கயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி.

14 மூலஸ்தானத்தைக்கண்டாயே-நல்ல
முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயே
காலெடுத்தாடியநிர்த்தசபேசனைக்
கண்டுதெரிசிப்போம்வாருங்கடி.

15 தில்லைமாகாளியோடாடிவர-அவள்
சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படியென்றொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி.

16 நெற்றியில்வேர்வைமுத்துதீர்ந்து-மெத்த
நேர்த்தியதாய்ப்பரந்தோடிவர
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மியடியுங்கடி.

17 தித்தியென்றீசனடனம்புரிய-மெய்த்
தேவர்கள்பூமழைத்தான்சொரிய
மத்தளங்கள்கொட்டிகோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி.

18 சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலே-பிதைச்
சித்திரக்கூடமென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடுமையங்கார்கள்வந்து
நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி.

19 காணிக்கைக்கொண்டுவாருங்கடி-யிந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி.

20 அன்னமுடன்பால்தேங்கனியும்-நெய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்னும்
பொன்னம்பலந்தனில்சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி.

21 முத்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிக்குச்-சொல்லும்
மேளமுந்தாளமுமேமதுக்கடி
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கேர்வையாம்பாருங்கடி.

22 புட்டுவடையுந்தேன்குழலும்-மணப்
புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும்
சட்டப்படித்தவருமலையன்
சந்நிதிக்கேர்வையாம்பாருங்கடி.

23 சுற்றிவந்துச்சியைப்பாருங்கடி-செகச்
சோதிமயக்கம்பமோன்பதடி
தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச்
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி.

24 பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்பேடு-வுற்றுப்
பார்த்தாற்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகையும்பாருங்கடி.

25 அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்-பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிர்ம
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்படி.

26 கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலு-மிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி.

27 நெற்றியிலேதிருநீறணிந்து-மென்றும்
நிஷ்களமாகியசிற்சபையில்
தித்திக்கவேசிவகாமத்தைத்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி.

28 வெட்டவெளியிற்றிரை திறந்து-யார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி.

29 தில்லைவெளிதனைக்கண்டேண்டி-யெந்தன்
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசல்நின்றேண்டிமிக்க
ஆநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி.

30 ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டி-யிங்கே
ஆருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டி மன
தேக்கந்தொலைந்ததுபாருங்கடி.

31 சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடி-முன்னே
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிர்ம்மமயமாச்சுதடி
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி.

32 சாதிபேதங்களற்றேண்டி-யிந்த
சாஸ்திரமனைத்தையும்விட்டேண்டி

போதமயக்கந்தொலைத்தேதண்டியன்பு
பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி.

33 நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே-தில்லை
நாயகனற்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்பும்புலிதனக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி.

34 சஞ்சிதக்கர்மத்தைவிட்டேண்டி-பவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டி
கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி.

35 சொல்லும்பொருளையுமற்றுயோ-முன்னே
துன்பமனைத்துமொழித்தாயோ
அல்லும்பகலுமற்றுயோ தில்லை
யாநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி.

36 விதியினெழுத்தைக்கிழித்தாச்சு-முன்னே
விட்டகுறைவந்துகொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்ந்திக்கும்மியடியுங்கடி.

37 கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டு-அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துகும்மியடியுங்கடி.

38 சண்டேஸ்வரர்தம்மைப்பாருங்கடி-யந்தச்
சந்நிதிக்கேகையைக்கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி.

39 வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்-மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைவார்
பாட்டைப்படித்தாலும்சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி.

40 புத்திரபாக்கியம்மெத்தவுண்டாம்-பசும்
பொன்னுமணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணன் தினம்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி.

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நடராஜப்பத்து

1 மண்ணாகி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கின் அடிமுடியும்நீ, மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டல மிரண்டேழும்நீ, பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க் குயிரும்நீ பிறவும்நீ யொருவனீயே, பேதாதிபேதம்நீ பாதாதிகேசம்நீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே, பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ ஒளியும்நீ போதிக்கவந்தகுருநீ, புகழொணாக்கிரகங்க ளொன்பதுநீ யிந்தபுவனங்கள் பெற்றவனும்நீ, எண்ணரியஜீவகோ டிகளீன்ற வப்பனே என்குறைகள் ஆர்க்குரைப்பேன், ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

2 மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவ காமியாட, மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்தபிரமனாட, கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாம்மாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுனையுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட, ஞானசம்பந்தரொடு இந்திரர் பதினெட்டு முனியட்ட பாலகருமாட, நரைதும்பையருகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப் பெண்களாட, வினையோட உனைபாட யெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடே ஆடிவருவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

3 கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற வுருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி, காற்றென்ற மூவாசை மாருதச்சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம், உடலென்றகும்பிக்கு உணவென்ற யிரைதேடி ஓயாம லிரவுபகலும், உண்டுண்டுறங்குதே கண்டதேயல்லாது ஒருபயனு மடைந்திலேனே, தடமென்றமிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனுந் தாபதம் பின்னலிட்டு, தாயென்றுசேயென்று நீயென்றுநானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய், இடையென்று கடைநின்று ஏனென்றுகேளா திருப்பதுன் னழகாகுமோ, ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

4 பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம் வசியமல்ல, பாதாளவஞ்சனம் பரகாய பிரவேச மதுவல்ல சாலமல்ல, அம்புகுண்டுகள்விலக மொழியுமந்திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல, அன்பொடு செய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அரியமோகனமுமல்ல, கும்ப

முனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங் கூறிடும் வயித்திய மல்ல, எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்க வேதுளவு புகல வருவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

5. நொந்து வந்தேனென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ, நுட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ, சந்ததமுந் தஞ்சமென் றடியைப் பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ, தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானே, விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே, வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னைப் புகழுதே வேடிக்கை யிதுவல்லவோ, இந்தவுல கீரேழு மேனளித் தாய் சொல்லு இனிவுன்னை விடுவதில்லை, ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

6. வழிகண்டு வுன்னடியைத் துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில்லாத போதும், வாலாயமாய்கோயில் சுற்றாதபோதிலும் வஞ்சமே செய்தபோதும், மொழி யெகனைமொகனை யில்லாமலேபாடினும் மூர்க்கனே முகடாகிலும், மோசமே செய்யினும் தேசமேகவரினும் முழுகாமியே யாகினும், பழுயெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக் கல்லவோ பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ, பாரறிய மனைவிக்குப் பாதியுடலீந்தநீ பாலனைக் காக்கொணாதோ, எழில்பெரியயண்டங்க ளடுக்காயமைத்தநீ என்குறைகள் தீர்த்தல்பெரிதோ, ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

7. அன்னை தந்தைகளென்னை யீன்றதற் கழுவனோ அறிவிலாததற் கழுவனோ, அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையே நோவனோ ஆசைமூன்றுக்கழுவனோ, முன்பிறப்பென்னவினை வந்து மூளுமென்றழுவனோ முத்திவருமென் றுணர்வனோ, தன்னைநொந்தழுவனோ உன்னை நொந்தழுவனோ, தவமென்ன வென்றழுவனோ, தையலர்க் கழுவனோ மெய்வளர்க் கழுவனோ தரித்திர திசைக்கழுவனோ, இன்ன மென்னப் பிறவி வருமோ வென்றழுவனோ யெல்லாமுரைக்க வருவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

8. காயாமுன்மரமீது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள் பழிகொண்டனோ, கடனென்று பொருள்பறித் தேவயரெரித்தனோ கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ, தாயாருடன்பிறவிக் கென்னவினை செய்

தனே தந்த பொருளில்லையென்றனே, தானென்று கெர்வித்து கொலை களவு செய்தனே தபசிகளை யேசினேனே, வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருள் பறித்தனே வாணரைப் பழித்திட்டனே, வடவு போலேபிறரை சேர்க்காதடித்தனே வந்தபின் யென்செய்தனே, ஈயாத லோபியென்றே பெயரெடுத்தனே எல்லாம் பொருத் தருளுவாய்; ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

9. தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தன்பிறவி யுரவு கோடி, தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியை யாண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாயிருந்தென்ன சீஷர்க ளிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள் செய் தென்ன நதிகளெல்லாம், ஓயாது மூழ்கினும் என்னபல னெமனேலை ஒன்றைக்கண்டுத் தடுக்க, உதவுமோயிதுவெலாம் சந்தையுறவென்று னுன் உன்னிருபாதம் பிடித்தேன், யார்மீதுவுன்மன மிருந்தா லுடன் கடைக்கண் பார்வையதுபோதுமே, ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனை யீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

10. இன்னமுஞ் சொல்லவோ உன்மனங்கல்லோ யிரும்போ பெரும்பாரையோ, இருசெவியுமந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிது வுனக் கழகுதானே, என்னன்னை மோகமோ யிதுவென்ன சோபமோ இதுவேயுன் செய்கைதானே, உன்னைவிட்டெங்கு சென்றாலும் விழ லாவனுன் உனையடுத்துங் கெடுவனே, ஓகோவிதின்குற்ற மென்குற்ற மொன்றுமில்லை யுற்றுப்பார் பெற்றவையா, என்குற்றமாயினும் உன் குற்றமாயினும் இனியருளளிக்க நினைவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

11. சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய் குரு சந்திரன் சூரியனிவரை, சற்றெனக்குள்ளாக்கி ராசிபனிரெண்டையும் சமமாய் நிறுத்தியுடனே, பனியொத்த நக்ஷத்திரங்க ளிருபத்தேழும் பக்குவப் படுத்தி பின்னால், பகர்கின்ற கிரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டிப் பலரையு மதட்டியென்முன், கனிபோலவேபேசி கெடுநினைவு நினைக் கின்ற கசடர்களையுங் கசக்கி, கர்த்தனின் தொண்டராம் தொண்டர்க் குத் தொண்டரின் தொண்டர்கள் தொழும்பனுக்கி, இனியவள மறுவு சிறு மணவை முனிசாமியெனை யாள்வதினி யுன்கடமைகாண், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர நடராஜர்

பஞ்சாட்சரப் பதிகம்

1. வசியசிவசங்கார வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா, வசியபணியணியுரா வசியமான்மழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசிய திருநேத்திரா வசியபவநேஸ்வரா வசியஓம்நடனபாதா, வசியகரியுரி யழக வசியபுலியிடையழக வசியசிரமாலையழகா, வசியமதிமுடியழக வசிய பசுபதியழக வசியவென் மனதில்வாசா, வசியமுன்னூலழக வசியவெண்ணீறழக வசியமறைபரவுமழகா, வசியவெனயுனையனு தினம் போற்றுமடியார்க்கு னருள்மடை திறந்ததில்லை, அதிபதிஜன காதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே.

2. சிவயநமவென்றுதின மூழ்கியுருவேற்றுவார் செய்தொழி லெலாம் வசியமாம், ஜெகவசியமாம்சகல முகவசியமாம்செய்த சித்துக ளெலாம் வசியமாம், வயநமசிவென்றுவுரு மாட்டுவார்சத்ராதி வானுட விட்டபந்தாம், வடங்காதபூதப்ப தம்பசாசிவைவெலாம் வளர்குலா லன் திகிரியாம், யநமசிவ வயநமசி சிவயனம யெல்லாமுன் நடன மன்றோ, யிவ்வுலகபொருளுதவி அவ்வுலகமருளுதவி யீயவிரு தெய்வ முளவோ, அவுணதிபுவனதி சௌனதிமுத்தர்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே.

3. புல்லாய்ப்பிறந்தாலு மிருகாதிசெனனங்கள் பசியாறி மகிழு மன்றோ, பூண்டாய்பிறந்தாலும்ப் புலத்தியர்கள்கொண்டுசில பிணி தீர்த்துப் புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப் பிறந்தாலும் வல்லவர்கள்மிதி கொண்டு காட்சிக் குருத்துமன்றோ, கழுதையுருவந்தாலும் ஆவெனக் கத்தினல் கைகண்ட சகுனமென்பார், எல்லாமிலாமலே யிப்பிறவிதந் தெனை யேங்கவிட் டகலநின்றாய், எத்தனை அன்னையின் எத்தனைதந்தை யின் எத்தனை பிறவிவருமோ, அல்லலெனுமாசறுத் தாட்கொளுந் தெய்வமே அப்பனே தில்லைநகர்வாழ், அதிபதிஜெனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே.

4. கல்லாதமூடரைக் கயவரைக்காமுகரைக் கன்னெஞ்ச வஞ்சரிவரை, கற்றுமறிவில்லாத மோழையைக் கோழையைக் கார்க்கவைத் துண்டபேரை, பொல்லாத மூர்க்கரை மிருகங்கள் போன்றவரை பொய்க்கும் அஞ்சாதபேரை, பூமியிற்பிறருக்கு யிடுக்கண்முயல்வோர் களைப் பிணமொத்த பேரைபலரை, நல்லாரெனக்கவிகள் சொல்லியலையாமல்நா னுளாவதென்றுசிவமே, நானன்றிநீயேது நீயன்றிநானேது நானுயுரைத்ததேது, அல்லும்பகலிலும் நீயிலாதசைவேது அருள் மடை திறந்ததில்லை, கதிபதிஜெனகாதி அதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே.

5. ஜெகமெட்டுதிசைகளுங் கிரிகள்பலதெய்வமும் செம்பொன் மணிமாடமேடை, சேயன்னை தந்தையும் நானென்ன ஆணவஞ் செல்வமும் வல்லசித்தும், முகடேறுமெமனுக்கு முன்வந்துஉதவுமோ முத்திக்கு வித்துமுளதோ, மூவாசைவிட்டுகனி சருகாதிதின்றுலும் முன் செய்த வினையகலுமோ, யிகமினியசுகபோகம் ஈசனீகாணுது யிருளேதுவெளியேது நினைவேது கனவுமேது, அகவுறவுபற்றற்று துறவுறவுமுற்றற்று ஆரியர்கள் பரவுதில்லைக், கதிபதிஜெனகாதி அதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜோதிமயம்

1. இந்திராதிமுதன்முனிவர் கொண்டாடுஜோதியெண் டிசைகாண வோங்குஜோதி, யிமையபர்வதவல்லி கண்கண்டஜோதியென் யிருவினை யறுக்குஞ்ஜோதி, சாலோகசாமீப சாரூபமளவிடா சாயுச்ய ஜோதியிதுவே, சிந்தையில்நிமைப்போது ஐம்பூதசாட்சியாய் தெரிசனஞ் செய்தபேர்க்கு, செய்தவினையேவல்கொடு சூன்யமுதல் பிணியெலாம் சென்மாந் திரத்துமணுகா, நந்தியொடுபுலியரவு மூவாயிரம் பேரும் நான்முகனும் விண்டுநடுவே, நற்ஜோதிசிற்ஜோதி நவஜோதி சிவஜோதி யென்னம்மைசிவ காமியுறவே.

2. பருதிமதிதிருவலம் செய்துதொழுஞ்சோதி பங்கயன்வணங்குஜோதி, பாபளந்தோன்தேடி காணுதஜோதியரு பார்ப்பதிக் கண்டஜோதி, சரியை கிரி யாயோக ஞானமோனத்தவர்கள் சதா நிஷ்டை

செய்யும் ஜோதி, ஜனகாதி முனிவர் மனமகலாத ஜோதியது சச்சிதா நந்த ஜோதி, விரிவான யெண்பத்து நான்குலட்சம் ஜீவ பேதத் தமர்ந்த ஜோதி, வினைப்பயனைத் தந்த கருவிடைப் போக்கியே வேடிக்கை பார்க்கும் ஜோதி, பருவமதி யிரவியொடு பங்கயனு மிந்திராதி பார்க்கவே கனகசபையில், பண்டு நடனஞ் சோதி விண்டு பரவும் ஜோதி, தில்லைச் சுயம் ஜோதியே.

3. பிஞ்சுமதி நதியை முடிமேற் பூண்ட ஜோதியாம் பணிமேலணிந்த ஜோதி, பேரிசரி மறையடியு நடு முடியுமாம் ஜோதி பெண் கொடி மணந்த ஜோதி, அஞ்செழுத்தாய் பஞ்ச பூதமா யென்னுடற் காதாரமான ஜோதி, அகில புவனங்களும் திக்குத்திகந்தமும் அங்கிங் கெனாத ஜோதி, தஞ்சமெனு மடியாது நெஞ்சைத் திருத்தியே தன் னருட்காட்டு ஜோதி, தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய் மகவுமாய் தானுமா யோங்குஜோதி, கஞ்சனொடு விஞ்ஞையருமஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதுநாளும், கதித்தப்பெருஞ் ஜோதி துதிக்கப் பெரும்ஜோதி கனகசபை சிவஜோதியே.

4. சாமிமதபேதமாம் சழக்கற்றமுநியோர் சமுகத்திலங்கு ஜோதி சதுர்மறையும் வேதமொடு தொண்ணூற்றியாறு தத்துவமெலாம் நின்றஜோதி, ஜோதிமலைமீதிற் கரம்ஜோதியாய்நின்றுசோதித்தழைக் கும்ஜோதி, சும்மாவிருக்கும் சுகங்கண்ட மௌனியொடு சமமாவிருக் கும்ஜோதி, நீதிமலபேசிமத வாதமிடுமடையாது நெஞ்சைப்பிளக் கும்ஜோதி, நின்றநிலையின் றட்டநிக்செலா மிரவுபகல் நிர்த்தமிடு கும்ஜோதி, மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிசபை மணிமீதில் வளர்மங் கெடியஜோதி, மதிஜோதிரவிஜோதி, சிவஜோதி தவஜோதி மங்கை நதிர தீபஜோதி, மதிஜோதிரவிஜோதி, சிவஜோதி தவஜோதி மங்ககை சிவகாமியுறவே.

5. மாசிலாவாகம புராணமறையாம்ஜோதி மகவாயுதித்தஜோதி, மன்னனது கிரிகையைத் தள்ளனென்றஜோதி, மலைமகள் தழுவு ஜோதி, தேசமிடமாம்பொருள் வஜ்ரவற்றும்ஜோதி தென்னவனை விழ்த்தஜோதி, ஆசைவன் பாசமா மாயாரசக்கருணை யமுதன்பற் குதவுஜோதி, அம்பாம்பணிப்பூண்டு சிவசிவவெனத்தேம்பு மவர்க்கே நடித்தஜோதி, மாசின்மலயோலைகுளிர் தீம்புனற்றில்லை மந்திரச் சபையிலென்றும், மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மந் திரத்துச் சுயம்ஜோதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனைகளகராதி

கீர்த்தனைகள் அகராதி முற்றிற்று.

விருத்தங்கள் அகராதி

விருத்தங்கள் அகராதி முற்றிற்று.

திருமகள் விலாசம் பிரஸ், சென்னை:—1935.

கனக சாஸ்திரம் விலை அணா 12.

இதில் கஸ்தூரி, பச்சைகர்ப்பூரம், கர்ப்பூரம், சாம்பிராணி, குங்குமப்பூ, செம்பு, முத்து, செம்பு, அயமணி, இரசமணி, தம்பாக்கு, மண்பவழம், பன்னீர், ஓமவாட்டர், சோம்புவாட்டர், மிளகுத்தைலம், கற்கண்டு, வாழைப்பழச் சாராயம், பென்சல், தீக்குச்சி, சாயநீர் முதலிய அரிய கைத்தொழில் முறைகள் அனேகம் அடங்கியிருக்கின்றன.

அனுபவ ஹஸ்த ரேகை சாஸ்திரம் விலை ரூ. 2.

சக்தி தாஸன் எழுதியது

நூற்றுக்கணக்கான படங்களுடன் கூடியது.

விளக்கமான அநேக படங்கள் அடங்கிய இச்செந்தமிழ் வசன நூலறிவினால் ஆயுள், விவாக லாபம், குணம், பக்தி அதிர்ஷ்டம் சந்தானம், அறிவு, சிற்றின்பம், வியாஜ்ஜியம், சக்தி ஐசுவரியம், கண்டம், ஜயம், வியாதி, அபாயம், வஞ்சகம், பேரின்பம், காரியசித்தி, சௌக்கியம், தயை, அஜீரணம், இல்லற சுகம், மரணம் முதலிய விஷயங்களைச் சுலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அன்றியும், இது விதியின் பலனையும், வாழ்க்கையின் இரகசியங்களையும், இன்னம் அனேக மர்மங்களையும் வெளிப்படுத்துகிற திறவுகோலாக இருக்கிறது. முக்கால வரலாறுகளையும் அறிய இவ்வனுபவ நூல் துணையாகும். உங்கள் கையிலுள்ள ரேகைப் பலன்களைச் சுலபமாய் நீங்களே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சுகந்த பரிமள சாஸ்திரம் விலை அணா 12.

இதில் சுகந்த மூக்குத்தூள், சுகந்த ஸ்நானப்பொடிகள், பல்பொடி, புதுக்கோட்டை மைசூர் முதலிய சமஸ்தான அத்தர் பில்லைகள், ஊதுவர்த்திகள், பரிமள தைலங்கள், கர்ப்பூரம், கர்ப்பூரத் தைலம், சந்தனாதித் தைலம் முதலிய இன்னும் பல அருமையான பரிமளத் திரவியங்கள் செய்யு முறைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, மின்ட்பில்டிங் போஸ்டு, சென்னை.

சங்கீத சாஹித்திய சந்தவண்ணச்சரபம்

ச. சு. சங்கரலிங்கக் கவிராயரியற்றிய

புதிய டிராமா சரித்திரங்கள் :

			ரூ.	அ.	பை.
கோவலன் சரித்திரம்	[நாடக ரஞ்சிதம் மலர்	1]	0	6	0
நல்லதங்காள் சரித்திரம்	,, ,,	2	0	6	0
லலிதாங்கி சரித்திரம்	,, ,,	3	0	6	0
ஸ்ரீ பாமா விஜயம்	,, ,,	4	0	6	0
பாதுகா பட்டாபிஷேகம்	,, ,,	5	0	6	0
ஸ்ரீ ராமதாஸ் சரித்திரம்	,, ,,	6	0	6	0
தூக்கு தூக்கி சரித்திரம்	,, ,,	7	0	6	0
சத்தியவான்-சாவித்திரி	,, ,,	8	0	6	0
நந்தனார் சரித்திரம்	,, ,,	9	0	6	0
9-சரித்திரங்கள் ஒரே கட்டடமாக கலிகோ பைண்டு செய்தது "நவ நாடக ரஞ்சிதம்"			3	0	0
சகுந்தலா	நாடக ரத்னம் மலர்	1]	0	6	0
பவளக்கொடி சரித்திரம்	,, ,,	2	0	6	0
சிறுத்தொண்டன்	,, ,,	3	0	6	0
மார்க்கண்டேயர்	,, ,,	4	0	6	0
குலேபகாவலி	,, ,,	5	0	6	0
ஞானசௌந்தரி சரித்திரம்	,, ,,	6	0	6	0
சக்குபாய்	,, ,,	7	0	6	0
பட்டினத்தார்	,, ,,	8	0	6	0
துருவ சரித்திரம்	,, ,,	9	0	6	0
ஷை 9-சரித்திரங்கள் ஒரே கட்டடமாக கலிகோ பைண்டு செய்தது "நவ நாடக ரத்னம்"			3	0	0
பீஷ்மர் பிரதிக்ஞை	...	...	0	6	0
காலவரிஷி	...	...	0	6	0

தியனுமிர்த செந்தமிழ்த் திலதமேன்னும்

புதியபக்திரசக்கீர்த்தனம்

முதற் பாகம் ச. சு. ச. கவிராய ரியற்றியது		0	5	0
இரண்டாம் பாகம் ...	...	0	5	0

ஏகை. சிவஷண்முகம் பிள்ளை இயற்றியதும் தி. நாராயணசாமி பிள்ளை கம்பெனியார் நடத்தியதுமாகிய 12-பாகங்களடங்கிய சம்பூரண இராமாயணம் ரூ. 3.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.